

Haft'ül Şerif

Mevlana İmam Cafer-i Sadık a.s.

Mufazzal bin Ömer Cufi

Haft'ül Şerif

Mevlana İmam Cafer'i Sadık (a.s)

Mufazzal bin Ömer Cufi'nin El Yazması

İngilizceden çeviren: Türk Ensar Çeviri Komitesi

2016

İçindekiler

Bab # 1	7
Yaratılışın Başlangıcını ve Allah Teâlâ'nın Yarattığı İlk Şeyi Tanıma	7
Bab # 2	12
Gölgelerin, Şebihlerin, Ruhların Ardındaki Sebebi ve Onların Nasıl Edeplendirilip O'nun Nefsini Bildiklerini Tanıma	12
Bab # 3	14
Devirleri, Roller ve Meshlerdeki Beden Yapılarını Tanıma	14
Bab # 4	16
Mahlûkatın İsyanını, Onun Sebebin ve Uyarıldıkları Şeyi Nasıl Unuttuklarını Tanıma	16
Bab # 5	18
Mahlûkata Resuller Gönderilmesini Tanıma	18
Bab # 6	19
İblis'i ve Onun Hangi Şeyden Yaratıldığını Tanıma	19
Bab # 7	20
İblisleri ve Onların Nasıl Şeytan Olduklarını Tanıma	20
Bab # 8	22
"Her Ümmetten Bir Şahit Getirdiğimiz Zaman ve Seni de Onların Üzerine Şahit Olarak Getirdiğimiz Zaman" İfadesini Tanıma	22
Bab # 9	24
Şahitliğin Batınını ve Müminlerin Şahitlik Akdini Tanıma	24
Bab # 10	25
Meshleri ve Onun Nasıl Olduğunu Tanıma	25
Bab # 11	27
Mümin (Âdem'in Zürriyeti) ile Kâfir (İblis'in Zürriyeti) Arasındaki Mizacın Nedenini ve Kaç Tekrarın Olduğunu Tanıma	27
Bab # 12	28
İmtihan Edilen Mümini ve Onun Neyin İçinde Enkarne Olduğunu Tanıma	28
Bab # 13	30
Saflığı, Seçilmeyi ve Bu Menzile Yükseldiğinde Müminden Düşen Zahiri Amelleri Tanıma	30
Bab # 14	32

Hedefe Varmış Müminin Marifetin Hakikatine Varmamış Mümin Kardeşine Yapması Gerekeni Tanıma.....	32
Ḥab # 15	33
Kâfirin Derece Derece Bozulmasını Yani Müminin Hedefine Varması Gibi Kâfirin de Küfürde İlerlemesini ve Nihayet İblislerden Bir İblis Olmasını Tanıma	33
Ḥab # 16.....	34
Müminin Kâfir ile Karışmasını ve Karışmanın Nasıl Olduğunu Tanıma	34
Ḥab # 17.....	35
İblis'i, Ona Niçin İblis Denildiğini, Şeytanın, Müminin, Kâfirin Niçin Bu Şekilde İsimlendirildiğini Tanıma.....	35
Ḥab # 18.....	37
Meshteki Azabın Esaslarını Tanıma	37
Ḥab # 19.....	39
Müminin Kemalini, İmanda Hedefe Varmasını ve Nihayet Yiyecek ve İçecekten Meunet Kadar Alıp Göğe Yükselmesini ve Arza İnmesini Tanıma.....	39
Ḥab # 20.....	42
Kâfirin Vebalini, Kâfirin Küfürde Sona Varması ile Kemalini ve Meshe Girmesini Tanıma	42
Ḥab # 21.....	44
Defalarca Reenkarne Olan Kâfiri ve Küfründen Nasıl Dönmediğini Tanıma	44
Ḥab # 22.....	45
İblis'i ve Onun Zahir mi Yoksa Batın mı Olduğunu Tanıma	45
Ḥab # 23.....	47
Ümmü Gülsüm'ün Evliliğinin Batınını Tanıma	47
Ḥab # 24.....	50
İnsan Dışındaki Suretlerde Kesilen ve Öldürülen Kimseleri Tanıma	50
Ḥab # 25.....	52
Arif Müminin Yaratılışının Başlangıcını Tanıma.....	52
Ḥab # 26.....	54
Müminlerin Ruhlarını ve Onların Bir mi Yoksa İki mi Olduklarını Tanıma	54
Ḥab # 27.....	55
Onların Diriltilecekleri Günü, Malum Vaktin Gününü ve Onların Tek Gün mü Olduklarını Tanıma	55

Ṣab # 28	57
İkinci Meshi ve Onun İlk Mesh ile Arasındaki Farkı Tanıma	57
Ṣab # 29	59
Güneşi, Ayı, Onların Yarattıklarını, Onların Örneğini ve Gece ile Gündüzün Örneklerinin Ne Olduğunu Tanıma	59
Ṣab # 30	60
Beş Yıldızı, Delen Yıldızları, Yedi Göklerin Zikrini, Onların Sakinlerini ve Onların Hallerini Tanıma	60
Ṣab # 31	61
Arşı ve Rükünlerini Tanıma	61
Ṣab # 32	62
Sabit Dağları, Coşkun Denizleri ve Âdemi Hicapları Tanıma	62
Ṣab # 33	63
Son Âdem'i ve Onun Asrını Tanıma	63
Ṣab # 34	64
Müminleri, Nasıl Doğduklarını, Onların Vardıkları Yeri ve Ölümlelerinden Sonra Nasıl Geri Döndürdüklerini Tanıma	64
Ṣab # 35	65
Kâfirin Doğumunu Tanıma	65
Ṣab # 36	66
Bedende Mahpus İki Ruhu Tanıma	66
Ṣab # 37	67
Nebilerin, Vasilerin, Safiyelerin, Velilerin, Babların ve Hicapların Doğumunu Tanıma	67
Ṣab # 38	70
İmam'ın (a.s) Öldürülüşünü Tanıma	70
Ṣab # 39	71
İmam Hüseyin'in (a.s) Öldürülüşünün Batınını Tanıma	71
Ṣab # 40	74
Beni Ümeyye (l.a) Zamanında Hüseyin'in (a.s) Öldürülüşünün Batınını Tanıma	74
Ṣab # 41	80
Emirel Müminin (a.s) Selman'ı Karnları Kaldırmaya Gönderdiği Zaman Onun Ömer ile Olan Öyküsünü ve Oradaki Durumu Tanıma	80

Bab # 42	89
Kâfirin Ölümünün, Öldürülüşünün ve Boğazlanmasının Ardından Mesh Enkarnasyonlarında Ne Kadar Süre Kaldığını Tanıma	89
Bab # 43	91
Kâfirin Neslini, Ona İsalet Eden Hâyrı, Şerri, Fakirlik, Hastalık ve Kederi ve Bunun Sebebini Tanıma	91
Bab # 44	93
Mümin Tarafından Zelil Edilen Kâfiri ve Kâfir Tarafından Zelil Edilen Mümini Tanıma	93
Bab # 45	94
Müminlerin Tağutlara Yaptıklarını ve İnsanların Hevam Olanlarının Nişanesini Tanıma	94
Bab # 46	96
Kâfirin Mesh Enkarnasyonlarını, Müminin Nesh Enkarnasyonlarını ve İkisi Arasındaki Üstünlüğü Tanıma	96
Bab # 47	98
Müminin mi Kâfirin Kölesi Yoksa Kâfirin mi Müminin Kölesi Olduğunu ve Bunun Sebebini Tanıma	98
Bab # 48	102
Müminin Muhles Olmasının ve Göğe Yükselip Arza İnecek Hale Gelmesinin Ne Kadar Zaman Aldığını Tanıma	102
Bab # 49	104
Müminin ve Kâfirin Yaşadığı Sakatlıkları ve Afetleri ve Bunların Nedenlerini Tanıma	104
Bab # 50	107
Müminin ve Kâfirin Dünyada Nasıl Zengin ve Fakir Olduklarını Tanıma	107
Bab # 51	109
Müminlerin Azlığını ve Kâfirlerin Çokluğunu Tanıma	109
Bab # 52	110
Nurani Ruhları Tanıma	110
Bab # 53	111
Eşcinselliği ve Bunun Sebebini Tanıma	111
Bab # 54	113

Erkek Müminin Mümin Kadın Suretinde ve Kadın Müminin Mümin Erkek Suretinde Dönüp Dönmediğini Tanıma	113
Ḥab # 55	114
Erkek Kâfirin Kâfir Kadın Suretinde ve Kadın Kâfirin Kâfir Erkek Suretinde Dönüp Dönmediğini Tanıma	114
Ḥab # 56	115
Dört Ayaklı Hayvanların Enkarnasyonlarını ve Erkeğin Dişi ve Dişinin de Erkek Olarak mı Geri Döndüğünü Tanıma	115
Ḥab # 57	116
Müminin Kâfir Tarafından Sahiplenilmesini, Kâfirin de Mümin Tarafından Sahiplenilmesini ve Müminin Özgürlüğe Nasıl Geri Döndüğünü Tanıma.....	116
Ḥab # 58.....	118
Ailesine ve Başkalarına Karşı İyi Olan Kâfirin Enkarnasyonlarını ve Bunun Sebebini Tanıma	118
Ḥab # 59.....	119
Harfleri, Faslı, Vasılı ve Kelamı Tanıma.....	119
Ḥab # 60.....	121
Yedi Âdemin, Devirlerin ve Adetlerin Beyanını Tanıma	121
Ḥab # 61.....	122
Yedi Âdem'i Tanıma	122
Ḥab # 62.....	124
Tabiatları, Tarafları ve Bölükleri Tanıma	124
Ḥab # 63.....	127
Dört Tabiat, Dört Sütun ve Dört Rükun ile Kişiyi ve Nefsini Tanıma	127
Ḥab # 64.....	128
Allah'ın Yarattığı ve Bölüklere Böldüğü Şeyi Tanıma.....	128
Ḥab # 65	131
Yedi Adem'in Doğrulanması Hususunu Tanıma	131
Ḥab # 66	148
Gölgeler ve Şebihler Hususunda Geçen Şeyi Tanıma	148
Ḥab # 67	Error! Bookmark not defined.
Kardeşlerin Haklarını, Müminlerin Faziletini ve Mizac Hususundaki Eklemeleri Tanıma	Error! Bookmark not defined.

Bab # 1

Yaratılışın Başlangıcını ve Allah Teâlâ'nın Yarattığı İlk Şeyi Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şu ayeti kıraat ettim:

["Arzda¹ dolaşın ve böylece ilk yaratılışın nasıl olduğuna bakın. Sonra Allah, Ahiretin yaratılışını inşa edecek. Muhakkak ki Allah, her şeye kadirdir." de. O, dilediği kişiye azap eder ve dilediği kişiye rahmet eder. Ve O'na döndürüleceksiniz.] (Ankebut 29/20-21)

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! İnsanlar yaratılışın başlangıcını bilseydi, iki insan bile dinde ihtilaf etmezdi.

Mufazzal şöyle dedi: Seyidim ve Mevlam! Bana öğrettiğinizden başka hiçbir ilmim yoktur. Bunu bana açıklayın.

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, ayette kendi kendine açıklanmıştır fakat insanların çoğu akıl etmezler. Ayrıca insanlar arasında bazıları vardır ki, Allah'ın buyruğundan dolayı mükâfatın ve azabın bu dünyada olduğunu söylerler: **[O, dilediği kişiye azap eder ve dilediği kişiye rahmet eder. Ve O'na döndürüleceksiniz.]**

Azabın ve merhametin, onların toplanmalarından (haşr) ve Allah'a döndürülmelerinden önce olduğunu ve insan şekilleri, hayvan şekilleri ve farklı şekillerin içinde olan enkarnasyonlar² sayesinde bu dünyada cereyan ettiğini ve sonra da onların Rabbe döndürüldüklerini biliyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Hakkı buyurdunuz, ey Mevla! Tam da bugüne kadar onu hiç anlamamıştım.

Sonra İmam (a.s) Yunus b. Zibyan'a baktı ve şöyle buyurdu: Ey Yunus! Kufe ehli, yaratılışın başlangıcı hakkında ne söylüyor?

Yunus bin Zibyan şöyle dedi: Onlar diyorlar ki, "Allah (s.v.t) İblis'i (l.a) Âdem'den (a.s) önce yarattı."

¹ Arz, Arapçada yeryüzü anlamına gelir ve genelde kastettiği şey içinde yaşadığımız görünür evrendir.

² Enkarnasyon (terkib); bedenleşme, cisimleşme, ete kemiğe veya yeni terkibe bürünme gibi anlamlara gelir.

İmam (a.s) da şöyle buyurdu: Söylediklerine karşı Allah'tan yardım dilenilir. Onlar, bunu dile getirerek Allah'a karşı yalan söylediler. Şüphesiz ki, Allah Teâla zulmetten³ önce nuru⁴, şerden önce hâyır, nârdan⁵ önce cenneti⁶, azaptan önce rahmeti, ruhlardan önce şebihleri⁷, bedenlerden önce ruhları, ölümden önce bedenleri, fenâdan⁸ önce ölümü, enkarnasyonlardan (terkiblerden) önce fenâyı, Kıyametten⁹ önce enkarnasyonları, neşirden¹⁰ önce kıyameti, kısastan önce neşiri, pişmanlıktan önce kisası, haşrdan¹¹ önce pişmanlığı ve gökler ile arzın başka bir arz ve gökler ile değiştirilmesinden önce haşrı yarattı ve Vahid ve Kahhar olan Allah görünür oldu.

Mufazzal şöyle sordu: Seyidim, Allah'ın yarattığı ilk şey nedir?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Allah'ın yarattığı ilk şey, gölgesi nurdu.

Mufazzal şöyle sordu: Onu neyden yarattı?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Onu Kendi meşietinden¹² yarattı ve sonra onu böldü. Allah'ın (s.v.t) şu buyruğunu duymadın mı?

[Görmedin mi Rabbin gölgeyi nasıl uzattı? Eğer dileseydi elbette onu, sakin (sabit) kılardı. Sonra da Güneş'i ona delil kıldı. Sonra da onu yavaş yavaş kısaltarak, Kendimize çektik.] (Furkan 25/45-46)

O (s.v.t) suyu, arzı ve arşı¹³ yaratmasından önce onu yarattı.

Mufazzal şöyle sordu: Allah onu hangi surette yarattı?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kendi suretinde. Sonra da onu pek çok gölgeye böldü, böylece gölgeler birbirlerine baktılar ve kendilerini gördüler. Ayrıca kendilerinin olmadıktan sonra olduğunu da gördüler. Onlara ilham edilen bilgi ancak buydu ve onlara, hâyır ve şer hakkında bundan başka bir şey ilham edilmedi. Sonra Allah, onları edeplendirdi.

Mufazzal şöyle sordu: Onları nasıl edeplendirdi?

³ Zulmet, Arapçada karanlık demektir.

⁴ Nur, Arapçada aydınlık demektir.

⁵ Nâr, Arapçada ateş demektir ve ayrıca Cehennem için de kullanılır. Hadislerde geçtiği üzere cehennem nârın bir kısmıdır. Nâr daha büyük kapsamda olan ifadedir.

⁶ Cennet, Arapçada gizli saklı olan şey veya bahçe gibi anlamlara gelir.

⁷ Şebih, Arapçada hayaller, karartılar, benzerler gibi anlamlara gelir.

⁸ Fenâ, Arapçada yok olma, kaybolma, erime gibi anlamlara gelir.

⁹ Kıyamet, Arapçada kalkmak, dikilmek, ayaklanmak, doğrulmak ve dirilmek gibi anlamlara gelir.

¹⁰ Neşir, Arapçada yayma, dağıtma gibi anlamlara gelir.

¹¹ Haşr, Arapçada bir yere sevk edilme ve toplanma gibi anlamlara gelir.

¹² İsteme, talep etme gibi anlamlara gelen meşiet ve irade kavramları arasında ince bir fark vardır. İrade bir şeyi istemek, meşiet ise isteyip yapmaktır.

¹³ Arş, Arapça taht anlamına gelir ve 7 göğün üstündeki bir âlemin adıdır.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, Kendini tesbih etti ve onlar da O'nu tesbih ettiler. O, Kendine hamd etti ve onlar da O'na hamd ettiler. O, Kendini doğruladı ve onlar da O'nu doğruladılar. Eğer bu olmasaydı O'nun onun Rabbi olduğu tanınmazdı, O'na nasıl sena edilip şükredileceği bilinmezdi ve nasıl konuşulup nasıl yaşanılacağı anlaşılmazdı. Onlar, konuşmayı Allah'tan anladılar.

[...Allah'ın, insanları onun üzerine yarattığı fitrat. Allah'ın yaratmasında değişme olmaz. Kayyum olan din budur. Fakat insanların çoğu bilmez.] (Rum 30/30)

Sonra İmam Sadık (a.s) şöyle devam etti: Gölgeler, 7000 yıl boyunca Allah'a hamd etmeye ve Allah'ın velayeti altında kalmaya devam etti. Bunun ardından Allah bunun karşılığını verdi ve onların tesbihinden yedinci göğü yarattı sonra da gölgelerin tesbihinden şebihleri yarattı ve onları gölgeler kıldı. Ve Kendi nefsinin tesbihinden en yüce hicabı yarattı.

[Allah'ın hiçbir insanla konuşması olmamıştır, ancak vahiy ile veya bir hicap arkasından...] (Şura 42/51)

İmam Sadık (a.s) şöyle devam etti: "veya bir hicap arkasından" ifadesinin anlamı, gölgelerden yaratılmış şebihlerdir. Sonra Allah, onlar için yedinci gökten yedinci Cenneti yarattı. Sonra da Allah şöyle buyurdu: "İşte Me'va Cenneti"¹⁴ ve o, Cennetlerin en yücesidir. Sonra O, ilk Âdem'i yarattı ve ondan ve onun zürriyetinden misak aldı. Ardından Allah şöyle buyurdu: "Rabbiniz kimdir?" ve onlar şöyle cevap verdiler:

[Dediler ki: "Sen Subhan'sın. Bizim, senin bize öğrettiğinden başka bir ilmimiz yoktur."] (Bakara 2/32)

Böylece Allah, Kendi nefsinin tesbihinden yarattığı ilk Hicabı haberdar etti ve Hicap da onları haberdar etti. İlk Hicap, onların en bilgilisiydi. Buradan, mahlûkat üzerine bir Hücet gerekli oldu. Sonra da Allah, onlara şöyle buyurdu: "Benim sizin en yüce Rabbiniz olduğumu biliyor musunuz? Sizin benzerlerinizi yaratmak Benim için ne kadar da kolaydır. Ama siz bir şey yaratmaktan acizsiniz."

Onlar şöyle cevapladılar: "Evet, ya Rab!" ve O'nun, onlardan aldığı misak buydu. Ve Allah, aynı şekilde yedi Âdem yarattı.

O, sana anlattığım şekilde her Âdem için bir gök ve bir Cennet yarattı ve O, misaka cevap veren ilk kişiyi ilk Âdem kıldı ve sonra ikincisini de böyle, birbiri ardınca. Sonra da O, ilkini ikincisine üstün tuttu.

[Öne geçenler, öne geçenler. Onlar, yakın kılınanlardır.] (Vakıa 56/10-11)

¹⁴ Bu ayetlere bakabilirsiniz: Secde 32/19 ve Necm 53/15

O, üçüncü nurdan daha iyi olan ikinci nuru yarattı ve O, gölgeleri kendi iradesinden istediği şekilde yarattı. Sonra da Birinci gibi onları edeplendirdi ve ardından onlar için ikinci Cenneti ve İkinci Göğü yarattı. Sonra da Allah şöyle buyurdu: **["Eğer doğru sözlü iseniz, Bana bunların isimlerini haber verin." Dediler ki: "Sen Subhan'sın. Bizim, senin bize öğrettiğinden başka bir ilmimiz yoktur."]** (Bakara 2/31-32)

Sonra Allah, ikinci Hicaba şöyle buyurdu: "Onlara bunların isimlerini söyle." Böylece o, onlara bunların isimlerini söyledi ve ayrıca onların hangi şeyden yaratıldığını, göklerin hangi şeyden yaratıldığını, Cennetin, gölgelerin ve şebihlerin de hangi şeyden yaratıldığını söyledi. Ardından O, ilk göğün ehlerinden ilk Hicaba itaat edeceklerine dair misak aldı ve ikinci göğün ehlerinden de ikinci Hicaba itaat edeceklerine dair misak aldı.

[Ve hatırlayın ki, Biz sizden misak aldık ve üstünüze Tur'u kaldırdık.] (Bakara 2/63)

Tur, ilk Hicaptır.

[Size verdiğimiz şeye sımsıkı sarılın.] (Bakara 2/63)

Bu, şahitliği tanımaktır.

Böylece gök ve gök arasındaki şey o oldu ve yedinci göğe yükseldiğinde, ikinci Hicap Allah'ın temsilcisi oldu. Aynı şekilde Rab ikinci veya dördüncü göğe indiğinde, onları edeplendirirdi. Hicabın yedinci göğün ehline hüccet olmasının sebebi buydu ve o, Hicapların ilkiydi. Ve gökler de kapılar oldu.

[Evlere kapılarından girin.] (Bakara 2/189)

Sonra O, ilk Nuru yarattığı gibi ikinci Nuru da yarattı ve ikinci Nur, göğün ve Cennetin gölgelerinden, şebihlerinden ve ruhlarından. Ardından O, üçüncü Hicabı yarattı ve onun başı, ikinci Hicabın başı gibiydi. O, onlardan misak aldı ve ikinci gök ehlini haberdar ettiği gibi onları da haberdar etti. Nur, gölgeler, şebihler ve bundan başka edeplendirmeler hakkında sana söylediğim gibi Üçüncü Âdem de ikinci Âdem'in cevap verdiği şekilde cevap verdi.

Sonra Allah, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci nurları tam da sana söylediğim şekilde yarattı ve onlar hususunda hiç kimsenin kusur etmesine izin verilmeyen haram ayları da.

Mufazzal şöyle sordu: Haram aylar kaç tanedir?

İmam şöyle cevapladı: Dört.

Mufazzal şöyle sordu: Onlar nasıl haram¹⁵ oldular?

İmam şöyle cevapladı: Çünkü İlk Hicap, Allah'a ikinci Hicaptan daha yakındı ve ikinci Hicap da Üçüncü Hicaptan ve yedincisine kadar hepsi böyle gider. Bunun yanı sıra şebihler, gölgeler ve ruhlar da böyledir. Sonra da Allah, sana anlattığım gibi beşinci Nuru

¹⁵ Haram, Arapçada yasak, dokunulmaz, muhterem gibi anlamlara gelir.

yarattı ve sonra da altıncı Nuru. O, beşinci Nuru Kendi emrinden ve altıncı Nuru Kendi fehminden ¹⁶ yarattı.

Sonra O, yedinci Nuru yarattı ve ona emredip ona yasakladı. Onların nur olarak en zayıfı yedincisiydi ve aynı zamanda o, iman olarak en ilerisi ve yakın olarak en fazlasıydı, Allah'ın onları gölgelerin ve şebihlerin ilklerine benzer olarak yaratması hariç. O, Hicabı onların üzerine bir hüccet kıldı ve bunların (hepsi üzerine de). Onların ilki sonuncuları üzerine hüccetti, birbiri ardınca ve onların hepsi Rabbe şahitlik ettiler. O da onlara yedi Nurdan olan tüm göklerin mahlûkatını gösterdi ve daha önce olmasına göre, her nuru diğerine üstün kıldı. Ayrıca bunun miktarını 50.000 yıl kıldı.

Yaratıcıların en güzeli olan Allah yücedir. O, bize yeter. O, ne güzel vekil, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcıdır.

¹⁶ Fehim, Arapçada anlayış, kavrayış gibi anlamlara gelir.

Bab # 2

Gölgelerin, Şebihlerin, Ruhların Ardındaki Sebebi ve Onların Nasıl Edeplendirilip O'nun Nefsini Bildiklerini Tanıma

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Sonra Allah, her gökte bir Cennet ve her Cennette "Selsebil" denen bir pınar yarattı.

[Orada "Selsebil" denen bir pınar vardır.] (İnsan (Dehr) 76/18)

Onlar, yedi Cennet ve yedi pınardır. Her gök kendi sakinlerini kuşatır ve orası, onların vatanı olmuştur. Allah, Cennetlerdeki yedi pınardan onların amellerini yarattı zira o, onların ehlinin ilminden yaratılmıştır. Sonra Allah, gölgeleri ve şebihleri pınarlara daldırdı ve her gök ehli için kendi pınarında bir nur kıldı, onlar da bedenlerdeki ruhlar oldular. Onlara gölgeler denirdi çünkü onlar, Allah'ın nurunun gölgesindeki gölgelerdi ve onlara şebihler denirdi çünkü onlar, Allah'ın Zatıdır.¹⁷ Onlara ruhlar (ervah) denirdi çünkü onlar, Allah'ı tanıyana dek istirahat ettiler. Göğe gök denildi çünkü Allah onu, onların amellerinden isimlendirdi ve onu yükseltti.

Sonra Allah, her gök için bir gün olmak üzere yedi gün yarattı. Sonra da Allah, her göğe bir tür tesbih¹⁸ ve tehlil¹⁹ farz kıldı. Ardından her gök için bir kapı kıldı ve Hicapları, her gök ehline Resuller²⁰ kıldı. O, Kendini tesbih etti ve onlar da O'nu tesbih ettiler. O, Kendini temcid etti ve onlar da O'nu temcid²¹ ettiler. O, Kendini tehlil etti ve onlar da O'nu tehlil ettiler. O, sana bahsettiğim gibi onlar üzerine hüccet edinmek amacıyla onları edeplendirerek bu halde kaldı.

Sonra Allah, ruhları Kendi nurundan bedenlere yerleştirdi ve O, her nuru sınırlar üzerinde gökte kıldı. Nurani her ruhun nurdan bir bedeni vardır. Böylece nuri beden göğe yükseldiğinde, bedenler arasında tercih ettiği bedeni giyer ve onun için nurani bir hicap

¹⁷ Arapça kitapta ifade aynen böyledir ama kitabın aktarımı esnasına bazı kasıtlı veya kasıtsız tahrifler olmuş olabilir. Ayrıca ifade böyle bile olsa, belki de kasıt şebihlerin (yani benzerlerin) Allah'ın Zatına belirli bir anlamda benzer oldukları için öyle adlandırıldıklarıdır. Yoksa diğer hadislerde belirtildiği gibi teşbih, küfür ve şirkettir.

¹⁸ Tesbih, dini ıstılahta Subhanallah (Allah münezzehtir) sözüne karşılık gelir ve tenzih etme anlamındadır.

¹⁹ Tehlil, dini ıstılahta La İlahe İllallah (Allah'tan başka ilah yoktur) sözüne karşılık gelir.

²⁰ Resul, Arapçada elçi, gönderilen kimse gibi anlamlara gelir. Bazı hadislerde Resul ve Nebi arasındaki bir fark zikredilmiştir. Zurare şöyle nakletmiştir: Ebu Cafer Muhammed Bakır'a (a.s) Allah'ın [O bir Resul, Nebi idi.] (Meryem 19/54) ayetiyle ilgili olarak bir soru yönelttim ve dedim ki: "Resul nedir, nebi nedir?"

Buyurdu ki: "Nebi, rüyasında gören, sesi duyan ve melekle bizzat karşılaşmayan kimseye denir. Resul ise sesi işiten, rüyasında gören ve bizzat melekle karşılaşan kimseye denir."

Dedim ki: Peki, imamın bu bağlamdaki mertebesi nedir?

Buyurdu ki: "İmam ses işitir; ama rüyasında görmez ve melekle bizzat karşılaşmaz." Sonra şu ayeti okudu: [Senden önce hiçbir resul, nebi (ve muhaddes) göndermedik ki.] (Hac 22/52) – el Kâfi c.1 h.435

²¹ Temcid, Arapçada yüceltme, şereflendirme gibi anlamlara gelir.

kılır. Allah göklere inerse, o göğün hicabını giyer ve O'nun Hicabı nurdandır, bedenleri nurdan olan ruhların aksine.

O, onları edeplendirmek için Kendi mahlûkatına ancak bu şekilde tezahür eder ve böylece onlar, O'nun dediğini O'ndan anlar. Zira bir şey, ancak kendi sureti ve cinsinde olan şeyi anlar.

[Allah'ın boyası; Boyası Allah'ınkinden daha güzel olan kimdir? Ve biz, O'na kul olanlarız.] (Bakara 2/138)

Böylece O, sana söylediğim gibi onları edeplendirdiği ve onlar ile onları nasıl yarattığı, başlangıçlarının nasıl olduğu ve hangi şeyden yaratıldıkları hakkında konuştuğu halde kaldı. Onlar bunu bildiklerinde O, her gök ehli ile zulmani bedenleri ve İblisleri²² nasıl yarattığı hakkında konuştu.

[Muhakkak ki senin Rabbin, Kendi yolundan sapanı en iyi bilendir. Ve O, hidayete erenleri de en iyi bilendir. Eğer siz, O'nun âyetlerine inananlarsanız, o zaman üzerine Allah'ın ismi anılan şeylerden yiyiniz.] (En'am 6/117-118)

²² İblis, hâyırdan son derece ümitsiz olan, Allah'ın rahmetinden umudunu kesen demektir. İmam Rıza (a.s) şöyle buyurmuştur: "İblis'in adı "Hars veya Haris" idi. Allah'ın rahmetinden meysus olduğu için İblis olarak adlandırıldı." - Sefinetü'l-Bihar, c. 1, s. 99.

Bab # 3

Devirleri, Roller ve Meshlerdeki²³ Beden Yapılarını Tanıma

Mevlam İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar son olarak bunu anladıklarında, her gök ehli ile zulmani bedenleri ve İblisleri nasıl yarattığı, onları nasıl topladığı, nasıl birleştirdiği ve geceyi nasıl onların dinlenmesi için yarattığı hakkında konuştu.

[O, karanlığı yarıp sabahı çıkarandır. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı da ince birer hesap ölçüsü kıldı. Bütün bunlar mutlak güç sahibinin, hakkıyla bilenin takdiridir.] (En'am 6/96)

Böylece nihayet O, onlara geceyi nasıl bir dinlenme kıldığını ve onlar için nasıl bir güneş, gündüz, ay ve gece yarattığını öğretti. Ayrıca imanın nasıl gizli olduğunu, küfrün nasıl zahir olduğunu ve Allah'ın gizlide ve açıkta ibadet edilmeyi nasıl sevdiğini de öğretti. Bunun yanı sıra onların nasıl eziyet edip öldürdüklerini de öğretti ve sonunda bu dünyada, O'nun onlara anlatmadığı ve onları haberdar etmediği hiçbir şey kalmadı. İlâveten onların nasıl hata ettiklerini, nasıl yanlışla düştüklerini, nasıl isyan ettiklerini, bir şeyde isyan edenin nasıl geri döndüğünü, bir şeyde itaat edenin nasıl aynısını yaptığını ve yedi devire nasıl sebebiyet verdiğini de öğretti.

Böylece onları edeplendirdi, onlara acıyı ve başlarına gelecek belaları tanıttı ve tüm bunları onlara gösterdi. Böylece de onlar üzerine (tüm bunlar) hüccet²⁴ oldu. Sonra O, 12 devir yarattı ve beş devirde onlar için çamurdan bedenler yaratana dek onların yaratılmalarını takdir etti. Her devir, 50.000 yıldır ve geriye yedi devir kalır ve bu yedi devirden biri de nurani bedenler devri olmuştur. Ayrıca altı devir, O'nun düşmanlarına aittir ve nihayet onlar, başlangıçta oldukları şeye dönerler.

[Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak, -üzerimize aldığımız bir vaat olarak- onu yine yapacağız. Biz bunu muhakkak yapacağız.] (Enbiya 21/104)

Ey Mufazzal! Kufe ehli dünyanın süresi hakkında ne söylüyor?

Mufazzal şöyle cevapladı: Onlar, onun 7000 yıl olduğunu söylüyor.

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah onları utandırın! Onlar, Yücelerin en Yücesi Allah'ın mülkünü ancak kendi cehaletleri ile vafediyorlar. Onlar, O'nun kudreti hususunda kusur ettiler. Yazıklar olsun onlara ve Allah'ın laneti onların üzerine olsun.

²³ Mesh, hayvan şeklinde enkarne olmak anlamına gelir. Ayrıca nesh, insan şeklinde; fesh, bitki şeklinde; resh ise cansızlar şeklinde enkarne olmaktır.

²⁴ Hüccet, Arapçada reddedilemeyen kesin delil anlamına gelir.

Onlar, Ahiret²⁵ hakkında ne diyorlar?

Mufazzal şöyle dedi: Seyidim. Onun daimi ve sonsuz olduğunu söylüyorlar.

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, Allah'ın emrine cahildirler. Muhakkak ki Allah, başını ve sonunu bilmediği hiçbir şey yaratmadı. Ahiret emri, onun gayesi ve sonu nasıl O'na gizli olabilir? O, en iyi bilen ve en iyi anlayandır ve O'nun şanı, başlangıcı ve sonu da dâhil olmak üzere arzda, gökte, Cennette ve Nâr'da bir şeyin O'na gizli kalmasından daha yücedir. Allah'ın buyruklarını duymadın mı?

[Mutsuz olanlara gelince; cehennemdedirler. Onların orada şiddetli bir soluyuşları vardır. Onlar, gökler ve arz durdukça orada ebedî kalacaklardır, Rabbinin dilediği şey hariç. Muhakkak ki senin Rabbin, dilediği şeyi yapandır.] (Hud 11/106-107)

Onlar bu kudreti nasıl inkâr edebilir? Allah'ın kudreti, O'nun dilediği her şeyde görünmüştür. O, yaptığından sorulmaz ama onlar sorulurlar.

²⁵ Ahiret, Arapçada son, sonra olan gibi anlamlara gelir.

Bab # 4

Mahlûkatın İsyanını, Onun Sebebini ve Uyarıldıkları Şeyi Nasıl Unuttuklarını Tanıma

Hazreti İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah, tüm bunlardan 50.000 yıllık bir miktar çıkardı. O, mahlûkatını nurdan yarattı ve o, nefis bakımından onların en zayıfıydı.

Sonra Allah şöyle buyurdu: “Sizin arza inmenize izin verdik, **[Sizin hanginizin en güzel ameli yapacağını imtihan etmek için] (Mülk 67/2)**. İsyankâr olan her biriniz için, kendi isyanından kendisi için bir düşman yaratılacaktır.”

Böylece onların hepsi birbirine baktı ve yakın bakımından onların en zayıfına şöyle dediler: “Reisimize gidelim ve O’nun göklerinde O’na itaat edelim. Böylece arza inmeye ihtiyaç duymayız.” Böylece o zaman bunu dediler ve bunun, Allah’a cevap bakımından bir isyan kapsamında olduğunu anlamadılar. Sonra O’nun yanında toplandılar ve Allah, onlara görünür oldu. Onlar, O’nu kendi gözleri ile görebiliyordu.

Onlar şöyle dediler: “İlahımız, Seyidimiz ve Mevlamız! Bize, bizi arza yerleştireceğini, bizi imtihan edeceğini ve bizim isyanımızdan bir düşman yaratacağını söyledin. Sen, emirlerinde meşiet ve fiillerinde beda²⁶ sahibisin. Bizi arza gönderme ve bizi, Sana şükreder, hamd eder ve ibadet eder halde gökte bırak.”

Allah şöyle buyurdu: “Az önce Benim emrime karşılık vererek Bana isyan ettiniz. Siz şöyle dememiş miydiniz: ‘İlahımız. Sen, bizden daha âlimsin ve bizim hiçbir ilmimiz yoktur. Biz, Senin emrine teslim olduk ve Seni hoşnut eden şeye uyduk.’ Sizin söylediğinize minnettar kaldım fakat Benim sözlerime ve emirlerime karşılık verdiniz.”

Böylece O, onların isyanından bir hicap yarattı ve onunla, Kendini onlardan perdeledi.

Onların her biri için, içlerinde tekrar edecekleri yedi beden yarattı. Sonra da onlardan başkasına dönüşürler. Böylece daha sonra onlar hata ettiklerini, kendi nefislerine zulmettiklerini ve Allah’ın onlardan aldığı ahdi zayi ettiklerini anladılar.

[Uyarıldıkları şeyden bir bölüm unuttular. Bu sebeple, biz de aralarına Kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdük.] (Maide 5/14)

[Ve eğer onlar, kendilerine öğütlenenini yapsalardı mutlaka bu kendileri için daha hayırlı ve sebatı bakımından (imanları) daha sağlam olurdu. Ve o zaman Biz onlara, mutlaka katımızdan büyük bir ecir verirdik. Ve onları mutlaka dosdoğru yola (Sırat-ı

²⁶ Beda’nın Arapçadaki kelime anlamı, ortaya çıkmak ve aşikâr olmaktır. Şia âlimlerinin terminolojisinde ise, bir insanın beğenilen iyi davranışları neticesinde kaderinin doğal akışının değişikliği anlamını ifade eder. İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: “Allah’a beda gibi hiç bir şeyle ibadet edilmemiştir.”

Müstakim) iletirdik. Ve kim, Allah'a ve Resul'e itaat ederse, o takdirde işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği Nebilerle,²⁷ Sıddiklerle, Şehitlerle ve Salihlerle beraberdirler. Ve işte onlar ne güzel arkadaştr. Bu lütuf Allah'tandır. Hakkıyla bilen olarak Allah yeter.] (Nisa 4/66-70)

O, onların Allah'ın emrine karşılık vererek kendi kalplerine yerleştirmeyi başaramadıkları şeyi bilir. Daha sonra da Allah, müminleri şöyle buyurarak uyarmıştır:

[Ey iman edenler! Tedbirinizi alın.] (Nisa 4/71)

Yani, Allah'a karşılık vermek gibi şeylerden tedbirinizi alın. Sonra Allah, Kendini onlardan perdeledi ve böylece onlar, gerçekleşen şeyden pişman oldular. Onlar, 7000 yıl boyunca söyledikleri şeyden pişmanlık duyarak perdelendiler. O'nu görmeyi ve O'nun ilmini kaybetmelerine hüznüldiler ve O'na bakmaktan ve O'nun kelamının tatlılığından mahrum olmalarına üzüldüler. Onlar, sonu olmayan şeyin tatlılığından bahsederlerdi. Onlar, onu kaçırdılar, işlerinde veya yaptıkları şeyde hidayet edilmeksizin şaşkın halde kadılar ve hasret ile pişmanlığa yakalandılar. Vesselam.

²⁷ Nebi, Arapçada haberci, haber getiren, peygamber gibi anlamlara gelir.

Bab # 5

Mahlûkata Resuller Gönderilmesini Tanıma

İmam Cafer-i Sadık (a.s)  yle buyurdu: Onlar, işlerinde řařırđıkları ve pişman oldukları vakit, Rableri onlara merhamet etti. Böylece O, onlara Resuller gönderdi. Onlara gelen ilk Resul, kadim zamanda Nebilerin başı ve Resullerin sonu olan Muhammed (s.a.a) idi. Onun (s.a.a) konuşması gölgelerin, şebihlerin, Ruhun ve ruhların içindeydi. Bu yüzden İmam Ali (a.s)  yle buyurmuştur: “Mesele bizimle başladı ve bizimle bitecektir.”

Gölgelerin de olduğu gibi, Resulullah'ın (s.a.a) ve İmam Ali'nin (a.s) O'nun suretinde yaratılması böyleydi. Onlar, şebihler ve ruhlar üzerine bir isimdiler. Bundan sonra O, onlara Hicap ile konuştu ve Resulullah (s.a.a) şebihi hicapların ilki oldu, sonra ruhi hicapta ve daha sonra da Allah onlar için etli kanlı bedenler yarattığı vakit bedende oldu.

Mufazzal  yle sordu: Allah onların isyanlarından neyi yarattı?

İmam Sadık (a.s)  yle cevapladı: İblis'in üzerinde olduğu kelamı.

Bab # 6

İblis'i ve Onun Hangi Şeyden Yaratıldığını Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah, ruhu bedensiz yarattı ve İblis'i müminlerin isyanından, günahlarından ve hatalarından yarattı. O (s.v.t) onu yarattığı vakit o, ayakta durduğu halde üzerindeki göğe baktı ve Rabb perdelenip nurani ruhlar bedenlerde farklılaştı. Ardından onlar ışık saçtılar ve melun, yaratılışın başlangıcını anlamadı. Ayrıca o, onların hangi şeyden yaratıldığını anlamadı ve kendisinden öncekiler gibi onlara şahit olmadı. İlaveten ona o konuda bir şey söylenmedi ve o, müminlerin edeplendirildiği gibi edeplendirilmedi.

[Ben, onları göklerin ve arzın yaratılışına ve onların kendi yaratılışına şahit tutmadım. Ve Ben, (başkalarını) saptıranları yardımcı edinmedim.] (Kehf 18/51)

İblis ve zürriyeti, arzların yaratılışını gördü. **[Ve Ben, (başkalarını) saptıranları yardımcı edinmedim.]** Şüphesiz ki Allah, İblis'i her inatçı asi için yarattı.

Sonra İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! İblis'in niçin isyan ettiğini biliyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Hayır, ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İblis ve onun zürriyeti, cahildirler ve cehalet ile isyandan yaratıldılar. Bu yüzden onlar ebediyen Allah'a itaat etmezler ve hidayet yolunu tanımayıp azgınlık yollarını takip ederler.

O, müminleri hayat ruhundan yaratmıştır. Onlar şük ederlerse, (yakınlerine) dönerler ve cahil olurlarsa, öğrenene kadar (bilmedikleri şeyi inkâr etmeyip) duraklarlar. Onlar isyan ederlerse, af dilerler. Müminin isyanı kasıtlı olarak devam etmez. O, isyan eder ve uyarılır (en sonunda da doğru yolu bulur).

Mufazzal şöyle sordu: Mevlam! Hangi yönden Rabb'a cahil olunur?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Muhtelif hicaplar yönünden.

Bu bab tamamlanmıştır vesselam.

Bab # 7

İblisleri ve Onların Nasıl Şeytan Olduklarını Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Muhakkak ki İblis yaratıldığı zaman, o (melun) müminlerin yaratılışına baktı ve onların mümin olduklarını anlamadı. Ardından onları ayakta duran bedenler olarak gördü. İblis, kendi kendine şöyle dedi: “Ben, onlardan ve bunlardan daha üstünüm.” Lakin o, zulmani mahlûkat içinde şebihin yanına gittiği vakit, (şebih) bunu inkâr etti. Bunun üzerine (İblis) şöyle dedi: “Bu nasıl olabilir? Oysaki ben, bedenler olarak yaratılmış bu topluluktan daha üstünüm. Ben, onların bedenlerinde dolaşırım fakat onlar, benim içimde dolaşamazlar.”

Böylece o ve onun zürriyeti, içinde hiç ruh bulunmayan bedenlere girmek için harekete geçti. (İblis) şöyle dedi: “Biz, bunlardan daha üstünüz. Biz onları sahipleniriz fakat onlar bizi sahiplenemezler. Biz, onların bedenlerine gireriz ancak onlar, bizim bedenlerimize giremezler. Biz, zulmete yakışmış iken onlar nasıl da aydınlığa yakıştılar?”

Böylece o ve onun zürriyeti, müminlere karşı düşmanlık beslemeye karar verdi ve bu zamanlar, ona İblis denilmezdi.

Gölge, şebih, ruh derecesine göre muhtelif gök yoktur. (İblis) ve onun zürriyeti, müminlere karşı düşmanlık beslemeye karar verdiği vakit Allah, Muhammed’i (s.a.a) gönderdi. Ondandır taraf nurlar olarak Nebilere ve Resullere selam olsun. Onların meskenini, dünya göğü kıldı ve Kendi mahlûkatı, dünya göklerinin sakinlerini seçti. Böylece Allah, onları hidayet etmesi için onları Muhammed (s.a.a) ile güçlendirdi. Ardından Allah, şöyle buyurdu: “Ey Muhammed (s.a.a), onların yanına in sonra da onları İblis ve zürriyeti hakkında uyar. Zira onlar, müminlere karşı düşmanlıklarını gizlemişlerdir. Biz, İblis’e kendilerinin yaratılışını ve kendilerinin hangi şeyden yaratıldıklarını söylememeleri için müminleri tembih ettik.” O, onlara gizliliği emretti ve bu yüzden, size de gizlilik emredildi. O, bir itaat ve isyan imtihanıdır.

Çünkü takiyye²⁸; benim, babalarımın ve dedelerimin dinidir. Takiyyesi olmayan kimsenin imanı yoktur ve Allah, müminleri edeplendirirken onlara şöyle buyurmuştur: “Ben, sizin için bir düşman yaratacağım. O, kendi zürriyeti ile birlikte Bana isyan edecektir. Ben de bu dünyada ve Ahirette onlara azap edeceğim.”

Dünyada o, mesh şeklinde olacaktır. Ahirette ise o, Nâr şeklinde olacaktır.

²⁸ Takiyye, Arapçada gizlemek, korumak anlamına gelir. Hadislerde, bazı şeylerin ehli olmayanlardan korunmasını anlatmak için kullanılır.

[Ve Biz, mutlaka en büyük azaptan önce, en düşük olan azaptan onlara tattıracağız. Belki dönerler.] (Secde 32/21)

Allah (s.v.t) müminlere şöyle buyurdu: “Ben zalim değilim ve Ben, mahlûkatımdan hiç kimseye zulmetmem. Ben, bir kimseye ancak kendi günahıyla azap ederim. Ben onlardan, Kendi kudret ve saltanatı ile O'nun onları yarattığı, onları rızıklandığı, onlara hayat verdiği ve onları öldürdüğü yönünde Allah'ın ahdi ve misakını almak isterim.” Allah onlara o şeyi verdi ve o, Allah'ın onlara bu kudreti verdiği yönündeki ahit ve misak üzereydi.

[Sizin misakinizi aldığımız zaman Tur'u (Tur, ilk Hicaptır.) üstünüze kaldırmıştık. Siz verdiğimiz şeyleri kuvvetle alın ve onun içindeki şeyleri hatırlayın, belki böylece takva sahibi olursunuz.] (Bakara 2:63)

[O zaman ki; Biz, Nebilerden onların misaklerini almıştık. Ve senden ve Nuh'tan ve İbrahim'den ve Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan ve onlardan ağır bir misak aldık. Sadıklara sadakatlerini sorması içindir. Ve kâfirlere acı bir azap hazırladı.] (Ahzap 33:7-8)

Aynı şekilde gizlilik, O'nun Nebilerden ve Vasilerden aldığı misaka da girdi. Öyleyse bunu gizli tut ve onu, düşmanların kalplerinde olan şeyleri bilen kimseler için sır olarak tut.

Mufazzal şöyle sordu: O, onları misaka nasıl yemin ettirtti?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, Nebileri ve Vasileri Allah'a yemin ettirtti. Müminleri de Yüce Allah'a yemin ettirtti. O, Allah'ın kelimesindeki büyük misakın yemininin ardından marifet, gölgeler, şebihler ve bedenler hususundaki misaka onları yemin ettirtti:

[Biz, sizden ağır bir misak aldık.] (Nisa 4:154)

Vesselam. Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.

Bab # 8

“Her Ümmetten Bir Şahit Getirdiğimiz Zaman ve Seni de Onların Üzerine Şahit Olarak Getirdiğimiz Zaman” İfadesini Tanıma

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Sonra Allah (s.v.t), tüm Nebilerin, Vasilerin ve Müminlerin ruhlarını topladı ve onların üzerine bir yazı yazdı. O, Muhammed’i (s.a.a) onların üzerine şahit kıldı ve o günde, Muhammed’den (s.a.a) başka hiçbir şahit yoktu. O, nurdan bir levhaya (bunu) yazıp onu mühürledi ve levhayı, arşının suradığında²⁹ muhafaza etti.

[Artık her ümmetten bir şahit getirdiğimiz zaman ve seni de onların üzerine şahit olarak getirdiğimiz zaman (halleri) nasıl olacak?] (Nisa 4/41)

Bu ayetin nasıl indiğini biliyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Hayır.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu ayet, Âdem hakkında onun evlatları ve tüm Resuller için indi. Biz, seni tüm insanlara şahit getirdik, ey Muhammed (s.a.a)!

[Şahitliği Allah için yapın. Allah’a ve son güne inanan kimseye işte bununla vaaz edilir.] (Talak 65/2)

Gölgeler, şebihler ve ruhlar.

Sonra Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Kufe ehli, bu ayeti sizin tefsir ettiğinizden farklı bir şekilde tefsir ediyor. Onlar, bu ayetin kadınlar ve talak³⁰ hususunda olduğunu söylüyor.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yazıklar olsun onlara! Onlar, ayetin anlamına cahildir zira onlar, onu Allah’ın koyduğu yerden (asıl Kuran’daki yerinden) farklı bir yere koymuşlardır. Onlar, (bu ayetin kastı olarak) erkekler ve kadınları ileri sürdüler. Böylelikle de inkâr edip ziyana uğradılar. Allah (s.v.t) şöyle buyurmamış mıdır?

[Şahitliği Allah için yapın.] (Talak 65/2)

Allah’ın kelmından daha güvenilir bir delil ister misin?

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! O zaman kadınlar ve boşanma meselesi hakkında olan ayet nasıldır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

²⁹ Suradık ya da Süradık, Arapçada koridor, dehliz gibi anlamlara gelir.

³⁰ Talak, Arapçada boşanma anlamına gelir.

[Şahitler çağrıldıkları zaman (şahitlikten) kaçınmasınlar... İşte bu, Allah'ın katında en adil ve şahitlik için en sağlam olandır.] (Bakara 2/282)

[Kendi yanındaki şahitliği gizleyen kimseden daha zalim kim vardır?] (Bakara 2/140)

[Kim onu (şahitliği) gizlerse o takdirde muhakkak ki onun kalbi günahkârdır. Allah yaptıklarınızı en iyi bilendir.] (Bakara 2/283)

Bab # 9

Şahitliğin Batınını ve Müminlerin Şahitlik Akdini Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: Mevlam İmam Sadık'a (a.s) şöyle dedim: Mümin bir kadın ile evli olan nasibi ³¹ adam hakkında ne buyurursunuz?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onun nasbı (Ehlibeyt'e (a.s) karşı olan düşmanlığı) o kadın için zahir olursa, o kadın o adama itaatsizlik eder ve ona "Beni boşa." der. Sonra ona şahit olmam için beni çağırır ve ben de onun için buna şahitlik ederim.

Mufazzal şöyle sordu: Ben, onun için nasıl şahitlikte bulunabilirim? Oysaki Allah (s.v.t) "**Hak ile şahit olan hariç...**" diye buyurmuştur. Öyleyse benim bunu bilmediğimi onlar biliyor.

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Aksine sen biliyorsun. Allah'ın, müminin mümin kardeşi için şahitlik etmesi amacıyla bir misak aldığını öğrenmedin mi? İffet hususunda bir mevzu olursa böyle olur ve o kişinin şahitlik ettiği şeye sadık olması gerekir. Kardeşinin imanı için şahitlik eden bir mümin, her şeyden daha yücedir. Bu, kardeşin mümin kardeşi üzerine bir hak ve görevidir. Bunun sebebi şudur ki, Allah (s.v.t) müminleri gölgelerde edeplendirirken onlara, dünyadaki düşmanlarından taraf onların başına gelecek her şeyi anlattı ve onlara, düşmanların kendilerine galip gelme durumunu da öğretti. Böylece O (s.v.t), düşmanlardan kurtuluşları ve hayattaki maslahatları bu meseleye bağlı olduğu zaman birbirleri için şahitlikte bulunmalarını emretti. Gerçekten de bu, onların yapmaları gereken bir haktır. Hangi hak bundan daha büyüktür ki, bu hak nasibi ve mümini ayırmaktadır. Vesselam.

³¹ Nasibi, Ehlibeyt'e (a.s) karşı kalbinden düşmanlık besleyen kimsedir. İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Nasibi, biz Ehlibeyt'e (a.s) düşmanlık besleyen kişi değildir zira "Ben Muhammed ve Ehlibeyt'inden (a.s) nefret ediyorum." diyen bir adam göremezsin. Fakat Nasibi, sizin bizim takipçilerimizden ve Şiamızdan olduğunuzu bildikleri halde size karşı nefret besleyen kimsedir."

Bab # 10

Meshleri ve Onun Nasıl Olduğunu Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: İblis ve zürriyeti hangi şeyden yaratıldı?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah, İblis'i (l.a) ve zürriyetini nârdan yarattı.

Mufazzal şöyle sordu: Âdem ve zürriyeti hangi şeyden yaratıldı?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, nurdan yaratıldı. Gölgeler, şebihler, ruhlar ve onların bedenleri ise çamurdan yaratıldı. Allah, Âdem'den ve zürriyetinden misak aldığı zaman Allah (s.v.t) Nebilere, Vasilere ve Mukarrebler³² şöyle buyurdu: "Ben, Kendimi Âdem'den olan hicaplar ile perdeleyeceğim. Sizi Âdem için çağırdığım zaman, onu Kıbleniz edinin. Zira Ben, Âdem'i Kendi kiblem yaptım. Ayrıca İblis'e ve zürriyetine de ona secde etmelerini emredeceğim fakat o, büyüklenecek ve kendi zürriyeti ile birlikte isyan edecektir. Böylelikle de Benim azabım, onların üzerine hak olacaktır. Ben Allah'ım ve Benden başka ilah yoktur. Ben, kimseye zulmetmem ve delilsiz yere hiç kimseyi azaplandırmam."

Böylece Allah (s.v.t) Âdem'e secde etmeleri için melekleri çağırdı. Mukarreb melekler, Nebiler, Sıddıklar, Veliler, Safiyler ve Müminlerin hepsi Âdem'e secde etti ve o, onların kiblesi oldu. Ardından Allah, Âdem'e secde etmeleri için İblis'i (l.a) ve zürriyetini çağırdı fakat o (l.a) bunu reddetti. Bunun üzerine Allah (s.v.t) şöyle buyurdu:

["Ey iblis! Ellerimle yarattığım şeye secde etmeden seni men eden şey nedir? Büyüklük mü tasladın yoksa sen yücelerden mi oldun?" (İblis) "Ben, ondan daha hâyırlıyım. Beni nârdan, onu çamurdan yarattın." dedi.] (Sad 38/75-76)

İblis (l.a) şöyle devam etti: "Nâr, çamuru yer ve o, çamurdan daha güçlüdür. Nâr, nura benzer, çamur ise toz toprağa."

Böylece Allah, İblis'in isyanından nârı (cehennem ateşini) yarattı ve onun zürriyetinin isyanından ise meshi yarattı. Sonra İblis (l.a) meshe baktı ve "Bu nedir?" diye sordu.

(Allah) şöyle buyurdu: "Sen ve zürriyetin, her tür ve cinsiyette bunların içine gireceksiniz. Onların içinde kesilecek, binilecek, yenilecek ve içileceksiniz."

Sonra Allah (s.v.t) İblis'e ve zürriyetine beden giydirdi, tıpkı Âdem'e ve zürriyetine beden giydirdiği gibi. Bu şekilde onlar, (beden olarak) insanlara benzediler ve onların hepsi

³² Mukarreb, Arapçada yakınlaşmış, yakınlaştırılmış gibi anlamlara gelir. Ayrıca İmam Mehdi'nin (a.s) 313 ashabına da mukarreb denilmektedir.

beden giydikleri zaman, onların meshleri gizli hale geldi. Olur da bir adam seninle kendi bedeni içinde görüşebilir ve sen de onun bir insan olduğunu düşünürsün. Lakin o kimse hakikatte bir maymun, domuz, köpek ya da ayıdır. O sayede onlar, insanlara benzediler ve yine bu sebeple Müminler, onların enkarne şekilleri yani onların giydiği (insan) bedenleri görünür olduğu sürece kâfirleri ayırt edemez.

Onlar (bu bedenlere) girdikleri zaman Âdemoğulları, onların İblis'in zürriyetinden olduklarını anlamadı ve onların da kendileri gibi olduklarını zannettiler. Bunun üzerine onlar, Allah'ın (s.v.t) Âdem'i ve zürriyetini nasıl yarattığını onlara anlattılar. Ayrıca onlara her şeyin nasıl yaratıldığını da anlattılar hatta onlara gökler, arz, cennet ve nârdaki her şeyin yaratılışını bile anlattılar. Sonra da melekler, Âdem'e secde etti. O zaman İblis (l.a) kendi zürriyeti ile birlikte meshlere gireceğini anladı ve onlara verilen cennet ve nimetler hususunda Âdem'i ve zürriyetini kıskandı.

Böylece İblis (l.a) ve zürriyeti, müminlere karşı düşmanlık beslemeye karar verdi ve her şeye secde etmeye başladı. Sonra da o ve zürriyeti pişman oldu ve sonra da Allah'ın (s.v.t) Kendini onların içinde perdelemiş olması umuduyla taşlara, putlara, güneşe ve aya secde etti. Bu şekilde o, Allah (s.v.t) dışında her şeye secde etti. Vesselam.

Bab # 11

Mümin (Âdem'in Zürriyeti) ile Kâfir (İblis'in Zürriyeti) Arasındaki Mizacın Nedenini ve Kaç Tekrarın Olduğunu Tanıma

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah (s.v.t) Kendini Âdem ile perdelediği zaman İblis ve zürriyetini, Kendisine secde etmeye muvaffak kılmadı. Zira İblis ve zürriyeti, zulmetten ve günahattan yaratılmıştır. O, havayı onların hevâlarından, zulümlerinden ve isyanlarından yaratmıştır. Ayrıca arzı da onların küfründen ve azgınlığından yarattı. Sonra bedene girdikleri zaman onların mizacı (müminlerinki ile) karıştı ve onlar, evlilik ve nikâh yoluyla karışmış oldular. Bedenlerin benzerliklerinden dolayı, onlar arasında doğum gerçekleşti ve onlar çocuk doğurdular. Bu nedenden dolayı bazen bir kâfir, mümin doğurur ve bazen de bir mümin, kâfir doğurur.

[Ölüden diriye ve diriden ölüyü çıkarır.] (Yunus 10/31)

Sulplerden çıkan herkes, kendisinin yaratıldığı aslındandır. Sonra da yedi bedende yedi kez tekrar eder. Mümin, tam bir kopya olarak reenkarne olur (nesh olur). Kâfir ise aşağı enkarnasyonlarda reenkarne olur (mesh olur).

[Sizden ölen olur. Yine sizden, ömrün en aşağılık devresine döndürülen olur.] (Hac 22/5)

[Muhakkak ki Biz, insanı en güzel şekilde yarattık. Sonra onu, aşağıların en aşağısına döndürdük.] (Tin 95/4-5)

Yani, sonu olmayan bir devirde. Ancak iman edip salih amel işleyenler bunun dışındadır. Onlar, aşağı şeylerde enkarne olmazlar (mesh olmazlar). Mesh olanlar, yalnızca İblis, onun zürriyeti ve zulmet ile günahattan yaratılan kimselerdir.

Bab # 12

İmtihan Edilen Mümini ve Onun Neyin İçinde Enkarne Olduğunu Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: İmtihan edilen saf ve halis müminin içine girdiği (enkarne olduğu) derecelerin ilki nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: İlk derece, Allah'ın (s.v.t) Kendi sözleriyle vafettiği şeydir: **[Onlar, Allah'ın takva için kalplerini imtihan ettiği kimselerdir.] (Hucurat 49:3)**

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Araştırmacı için sınır nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Allah'ın (s.v.t) buyruğunu duymadın mı?

[Beldelerde yer araştırdılar. Kaçıp kurtulacak bir yer var mı ki?] (Kaf 50:36)

Yani Allah Teala'yı tanımaktan. Allah'ı tanımaktan kaçıp kurtulacak bir yer yoktur. Bunun ayette nasıl teyit edildiğini görmüyor musun?

[Muhakkak ki bunda kalpleri olan, kulak veren ve şahit olan kişiler için mutlaka ibret vardır.] (Kaf 50:37)

Mufazzal şöyle sordu: Allah'ın "şahit olan" sözünün anlamı nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Yani onlardan misak aldığı zaman gölgelerde Allah'a şahit olan.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Kaç tane Nükeba³³ vardır?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: 12 Nükeba vardır.

Mufazzal şöyle sordu: Onlar, bundan başka (daha yüksek) bir dereceye yükseltirler mi?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Bundan sonra bir derece yoktur.

[Muhakkak ki O, muhlis ve Nebi (ve) Resul idi.] (Meryem 19:51)

O, risaletten (resullük) önce ihlas (muhlislik) ile başladı. O, ehline (ailesine) namaz kılmayı ve zekât vermeyi emrederdi.

Mufazzal şöyle sordu: Ey mevlam! Onun ehli namaz kılmaz mıydı?

³³ Nükeba, Arapçada önder, başkan gibi anlamlara gelen "nakip" kelimesinin çoğuludur.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Eyvah olsun sana! Allah'ın sözlerinin anlamını bilmiyor musun?

[Ve o, ehline namazı emrediyordu.] (Meryem 19:55)

Yani onun ehli, onun Şialarından Mümin olanlardır. O kimseler, imanlarını gizlerler. O, yüce derece, marifet ve tevhidi ikrardır ve o, yücelerin en yücesidir. Allah'ın şu sözlerinin anlamına gelince: **[Ve o, ehline namazı ve zekâtı emrediyordu.] (Meryem 19:55)**

Namaz, Emirel Müminin'dir³⁴ (a.s) ve zekât, onu tanımaktır. Namazı ikamet etmek (namaza kalkmak), bizi tanımak ve bize doğru kalkmaktır (gelip itaat etmek). Bu, Allah'ın sözleri gibidir:

[O, rahmetini dilediğine tahsis eder.] (Al-i İmran 3:74)

Allah'ın şu sözlerini duymadın mı?

[Senin Rabbin dilediğini yaratır ve seçer.] (Kasas 28:68)

Yani Emirel Müminin Ali (a.s). Onlar, Muhammed'i (s.a.a) zenginleştiren hiçbir hâyra sahip değildi ve Allah, onun durumunu en iyi bilir. Vesselam.

³⁴ Emirel Müminin, İmam Ali'nin (a.s) lakabıdır ve birden çok anlamı vardır. Ahmed b. Ömer şöyle rivayet etmiştir: Ebul Hasan Ali b. Musa'ya (a.s) sordum ki: "Ali'ye (a.s) neden "Emirel Müminin" adı verilmiştir?" Buyurdu ki: "Çünkü o, müminlere ilim tattırır. Yoksa sen Allah'ın şu sözünü işitmedin mi? [Ailemize yiyecek getiririz.] (Yusuf, 65) Diğer bir rivayette ise şu ifadeye yer veriliyor: "Çünkü müminlerin gıdası onun yanındadır. O, müminlere ilim yemeği yedirir." El Kâfi c.1 h. 1079

Bab # 13

Saflığı, Seçilmeyi ve Bu Menzile Yükseldiğinde Müminden Düşen Zahiri Amelleri Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Siz, bana saflığı açıklandınız ve ben de onu tanıdım. Peki ya seçilmenin anlamı nedir?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Seçilme, Nebilerin derecesinin üstündedir ve o, Allah'ın sözlerindeki risalettir:

[Muhakkak ki Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim'in ailesini ve İmran ailesini âlemler üzerine seçti. Birbirlerinden türemiş bir zürriyettir onlar ve Allah, her şeyi duyan ve her şeyi bilendir.] (Al-i İmran 3/33-34)

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Biz o zürriyetiz.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onlardan biri bu dereceye ulaşırsa başka bir dereceye de yükselir mi?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, o kimse hicaba yükselir ve bu, zikrettiğimiz ilk derecedir.

[Allah'ın hiçbir beşerle konuşması olmamıştır, ancak vahiy ile veya bir hicap arkasından.] (Şura 42/51)

[Onların bir kısmının derecelerini, diğerlerinin üzerine yükselttik.] (Zuhruf 43/32)

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bu dereceleri bilmemiz gerekir mi?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, her kim bu batini manayı tanırsa onun zahiri amelleri ondan düşer ve bu dereceleri tanımayıp marifetiyle ona ulaşmadığı sürece (o kimse zahiri âlemedir ve dolayısıyla zahiri amelleri yapmaya devam eder.)

Lakin o kimse onlara ulaşır ve menzil menzil, derece derece onları tanırsa o halde özgür olur, ondan kulluk düşer ve kendi özlem ve marifeti ile kölelik sınırlarından çıkıp özgürlük sınırlarına girer.

Mufazzal şöyle sordu: Bu, Allah'ın kitabında var mıdır?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, Allah'ın sözlerini duymadın mı?

[Muhakkak ki en son varış Rabbinedir.] (Necm 53/42)

Zira bir adam kendi Rabbini tanırsa o halde istenilen şeye varmıştır ve vahdaniyet ile marifetten hiçbir şey (diğer şeyler gibi) Allah'a ulaştırmamıştır. Fakat mukassirlere

kelepçeler ve zincirler giydirilmiştir fakat her kim sana okuduğum bu derecelere ulaşır ve onları tanırrsa kölelikten azat olmuş ve kelepçeler, zincirler ve zahiri yerine getirme ondan kaldırılmıştır.

[İman edip salih ameller işleyenlere; takva sahibi oldukları, iman ettikleri ve salih amel işledikleri, sonra takva sahibi oldukları ve iman ettikleri, sonra yine takva sahibi oldukları ve iyilik ettikleri takdirde, daha önce tatmış olduklarından dolayı bir günah yoktur. Allah, iyilik edenleri sever.] (Maide 5/93)

[Meskûn olmayan (oturulmayan), içinde faydanız olan evlere girmenizde size bir vebal yoktur.] (Nur 24/29)

Mufazzal şöyle sordu: Bunun anlamı nedir, ey Mevlam?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Anlamı, marifette yücelme ve derecelerde yükselmedir. Vesselam.

Bab # 14

Hedefe Varmış Müminin Marifetin Hakikatine Varmamış Mümin Kardeşine Yapması Gerekeni Tanıma

İmam Sadık (a.s) şu ayet hakkında Mufazzal'a şöyle sordu:

[Evlere girdiğiniz zaman birbirinize Allah'ın katından mübarek ve tayyib bir selâm ile selâm verin! İşte böylece Allah, size ayetlerini açıklıyor. Umulur ki böylece akıl edersiniz.] (Nur 24/61)

Ey Mufazzal! Kufe ehli bu ayet hakkında ne söylüyor?

Mufazzal şöyle dedi: Onlar, bunun selam olduğunu söylüyorlar yani bir adamın kendi evine girdiği zaman yanındaki kişiye selam olsun demesidir, diyorlar.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İnsanlar ne kadar da cahildir! Kalpleri ne kadar da kördür!

Mufazzal şöyle sordu: Onun tefsiri nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu, bizim Şiamız ve (marifet sahibi) arkadaşının derecesine yükselmiş her mümin hakkındadır. Zira (marifet sahibi kişinin) o dereceye yükselmemiş olan arkadaşı, onun (marifet sahibinin) emrine teslim olmalı ve ona itaat etmelidir. Böylece nihayet o da arkadaşının melekûti amelinin benzerine yükselir ve iman ile marifet derecesi bakımından onun gibi olur. Böyle olduğu vakit onun kimseye itaat etmesi gerekmez ve aslında, tüm kardeşlerinin ona itaat etmesi vacip olur ve nihayet o da bab derecesine ulaşır.

Mufazzal şöyle sordu: Ey mevlam! Bab derecesi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Bab derecesi, istediği her yerde İmam'a (a.s) ulaşmaktır. Hiçbir şey ondan perdelenmemiştir, ne yüce bir dağ ne katı bir şey ne derin bir deniz ne de geniş bir duvar vardır ki o, gözlerini istediği ve arzuladığı yere yöneltmesin.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! İman derecesi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: En düşük derece şudur ki; Allah ondan hiçbir şeyi perdelememiştir, onun görmediği hiçbir arz, gök, dağ, kara ve deniz yoktur ve o, Allah'ın emrine cahil değildir. Bu böyledir zira cehalet bir kusurdur ve İmam'da kusur yoktur. Cehalet, dalalettir ve İmam'ın yanında dalalet yoktur, İmam'ın yanında hidayet vardır. Öyleyse bu esasları ve dereceleri tanı zira onlar, mümini olgunlaştırır ve haberdar eder. Vesselam.

Bab # 15

Kâfirin Derece Derece Bozulmasını Yani Müminin Hedefine Varması Gibi Kâfirin de Küfürde İlerlemesini ve Nihayet İblislerden Bir İblis Olmasını Tanıma

Mufazzal şöyle buyurdu: Kâfir, ona ulaşarak nasıl küfürde ilerler ve sonunda nasıl zalim ve tağut bir şeytan olur?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Ey Mufazzal! Her kâfir, yedi Âdemoğlu (insan) bedenine sahiptir. Bunların içinde enkarne olur ve azap çeker. Kâfirin ilk derecesi, onun küfür ile imtihan edilmiş bir kâfir olmasıdır ardından onun kalbi kötü ameller ile dolar, tıpkı müminin kalbinin iyi ameller ile dolduğu gibi.

O kimse bu dereceye ulaşırsa tuğyanda bir önder olur. Sonra tuğyanın bu derecesine ulaşırsa günah ve bühtanda tam anlamıyla halis olur. Sonra kötülüğünü sürdürmede ve iyilikten kaçınmada sadık hale gelir. Sonra tağutlar için güvenli bir sığınak olur. Sonra da bir bab olur. Daha sonra küfürde bir bab olursa her günahı kendi reyiyle belirler ve insanları da ona çağırır. Bu kâfirin kötülük hususundaki bu yolu, müminin iyilik hususundaki yolu gibidir.

Mümin iyilikte bir bab yükseldiği her sefer, kâfir de isyan da yükselir ve bu şekilde devam eder. Nihayet o, küfürde sona ulaşır. O vakit o kimse Allah'a ve O'nun Velilerine karşı savaş açıp küfür bablarından bir bab olur ve bu seviyeye ulaşırsa tamam olup melun bir iblis haline gelir.

O vakit o kimse kendisinin önceki günahlarından dolayı bir hayvanın içinde enkarne olur ve endişe, hüznün, bıkkınlık, acı, bunların hepsi onu vurur. Bu ancak saflaşmanın olması için gerçekleşir ve öncesinde hiç kimse için bir zavallılık durumu söz konusu olmaz (kimsenin mazereti kalmaz) ve nihayet mümin imanını kemaliyle tanır ve kâfir de küfrünü kemaliyle tanır. Vesselam. Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.

Bab # 16

Müminin Kâfir ile Karışmasını ve Karışmanın Nasıl Olduğunu Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bana, müminin kâfir ile karışmasının ve karışmanın nasıl olduğunun marifetini öğretebilir misiniz?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Eyvahlar olsun sana! Muhakkak ki Allah (s.v.t) arzı müminlerin rızasından ve kâfirlerin amellerinden yarattı. Ardından Allah (s.v.t) arzı temiz ve habis kıldı. Oranın temiz tarafı; müminin amellerinin, Rabbini tanınmasını, O'nun vahdaniyetini ikrarının, O'nun velilerine dostluğunun ve O'nun düşmanlarına düşmanlığının kokusundandır.

Oranın habis tarafı ise kâfirin amellerinin, Rabbine cahil oluşunun, O'nun birliğini inkârının, O'nun velilerine düşmanlığının, O'nun düşmanlarına dostluğunun ve küfründe ihlaslı olmasının kokusundandır.

Onlar (kâfirler) mesh halinde beden giydikleri zaman, (mümin ile kâfir) birbirine teşbih ile karıştı fakat insanlar bilmezler. Belki de bir köpek senin yanında yemek yemiştir ve sen de onun bir insan olduğunu zannetmişsindir. Onlar karıştıkları zaman birlikte yemek yediler, içecek içtiler, aralarında nikâh, karışma ve evlilik gerçekleşti. Onlar arasında yiyip içme gerçekleştiği her seferde, onların bazılarının zahirdeki karışmasının aslına göre doğum gerçekleşir. Batına gelince bu, acayip bir iştir. Gölgede ve tuzlu deniz ile pak denizin karışmasında da aynı durum vuku bulmuştu. Vesselam.

Bab # 17

İblis'i, Ona Niçin İblis Denildiğini, Şeytanın, Müminin, Kâfirin Niçin Bu Şekilde İsimlendirildiğini Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: İblis niçin İblis diye isimlendirildi?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Çünkü o, Allah'ın rahmetinden ümit kesti³⁵, Allah'ın merhametinden meyyus oldu, Allah'ın marifetinden yüz çevirdi ve O'nun vahdaniyetine cahil kaldı. İblis'in manası kendi içindedir ve o da cehalettir. Ayrıca o, bundan önce de bir isme sahipti.

Mufazzal şöyle sordu: Onun ismi neydi?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onun ismi "Zemman" (kötüleyici) idi zira Allah onu secdeye muvaffak kılmadığı, onu hayal kırıklığına uğrattığı ve kötüleyici olduğundan dolayı onu zemman diye isimlendirdiği zaman o, Allah'ı kötüledi.

Mufazzal şöyle sordu: Niçin Âdem, Âdem olarak adlandırıldı?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Çünkü o; gölgelerde, şebihlerde, ruhlarda ve bedenlerde Allah'ı tanıma hususunda sabit kaldı³⁶. O, ne karar değiştirdi ne de vazgeçti. Bu yüzden Allah (s.v.t) onu müdavim, övülen ve muvaffak olan Âdem diye isimlendirdi.

Mufazzal şöyle sordu: Mümin niçin mümin olarak isimlendirildi?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Çünkü Allah, onu meshe karşı korumuştur³⁷ zira o, Rabbine iman etmiş ve O'na güvenmiştir. Onun rububiyetini ve vahdaniyetini tanımıştır ve o, bir inkârcı ve mütekebbir değildir. O'nun emirlerine itaat eder ve O'na isyan etmekten kaçınır. Ayrıca Allah (s.v.t) ondan misak aldığı zaman gölgelerde de ona bu konuda muvaffakiyet vermiştir.

Mufazzal şöyle sordu: Kâfir, niçin Kâfir olarak isimlendirildi?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Çünkü o, kitaptaki marifetten sonra inkâr etti³⁸ ve küfründe sabit kaldı. O, O'nun ayetlerini ve Resullerini cühud ve inkârdır.

³⁵ Türkçe "ümit kesti" ifadesinin Arapçası olan "Eblese" (ابلس) kelimesinden ötürü İblis, İblis diye isimlendirilmiştir.

³⁶ Türkçe "sabit kaldı" ifadesinin Arapçası olan "Dame" (دام) kelimesinden ötürü Âdem, Âdem diye isimlendirilmiştir.

³⁷ Türkçe "korumuştur" ifadesinin Arapçası olan "Amene" (امن) kelimesinden ötürü Mümin, Mümin diye isimlendirilmiştir.

³⁸ Türkçe "inkâr etti" ifadesinin Arapçası olan "Kefere" (كفر) kelimesinden ötürü Kâfir, Kâfir diye isimlendirilmiştir.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onlar nasıl karıştılar?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Âdemoğulları ve İblisoğulları arasındaki karışma, sana daha önce bahsettiğim gibi nikâh ile gerçekleşti. Bu yüzden her ne zaman bir müminin bir kâfiri doğurduğunu gördüğünde (bil ki) o kâfir, İblis'in zürriyetindedir ve onların benzerliğinden dolayı nikâh gerçekleşmiştir. Her ne zaman bir kâfirin de bir mümini doğurduğunu gördüğünde (bil ki) o mümin, Âdem'in zürriyetindedir.

Mufazzal şöyle sordu: Biz Mümini Kâfirden nasıl ayırt ederiz?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Mümin, imanını ve hakkı batıldan ayırt etmesiyle tanınır. Öyleyse hakka meyleden ve onda sabitleşen kimse, hakkı kabul ettiğinden dolayı Âdem'in neslindedir. Ayrıca batıla meyledip onu seven kimse de hakkı inkâr edip doğruluğu terk ettiğinden dolayı İblis'in zürriyetindedir.

Sonra İmam şöyle buyurdu: Ayrıca Âdemoğulları ve İblisoğulları hususunda başka bir alamet vardır.

Mufazzal şöyle sordu: O nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, hakka ve onun ehline düşmanlıktır. Her kim batıla ve onun ehline düşmanlık ederse o, Âdem'in zürriyetindedir.

Mufazzal şöyle dedi: Bu bana yeter, ey Mevlam! Bundan daha açık bir beyan yoktur. Bu yeterlidir ve (göğüsler için) şifadır. Vesselam.

Bab # 18

Meshteki Azabın Esaslarını Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Meshte azabın nasıl olduğunu biliyor musun?

Mufazzal şöyle sordu: Hayır, ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Muhakkak ki Allah (s.v.t) her arzda bir İblis yarattı ve onun küfrü ile onun zürriyetinin küfründen nurun ardından nârı yarattı. Sonra da Allah (s.v.t) bu nârda, meshte azap edilmeleri için onların küfründen azabın farklı çeşitlerini ve belaların farklı türlerini yarattığı kimseleri topladı.

[Ve and olsun ki daha önce Yusuf, size beyyineler (deliller) ile geldi. Fakat size getirdiği şeyden şüphe içinde olmanız zail olmadı. Hatta (o) öldüğü zaman: "Ondan sonra Allah asla başka Resul göndermez." dediniz. Allah haddi aşan şüphecileri işte böyle dalâlette bırakır.] (Mümin 40/34)

Yani kendi fısklarında, isyanlarında, ısrarlarında, tuğyanlarında ve Ricatları³⁹ ile meshlerindeki tekrarlarında (bırakır).

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Hitap edilen kimlerdi? Muhammed'in (s.a.a) zamanında tekrarda olan (reenkarne olan) mezkûr kâfirler, onlara hitap edilen bu tekrarda tekrar etmelerinden önce Yusuf'un (a.s) önceden deliller ile geldiği zamanki kimseler miydi?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Allah (s.v.t) bunu onların ilkine uyarı olarak buyuruyor ki, O (s.v.t) onları bu devirden önceki enkarnasyonlarında uarmıştır ve şimdi onlar (bir sonraki) bedenlerden olan tekrarda bulunmaktadır.

[Yaklaşan yaklaştı. Allah'tan başkası onu açıklayamaz.] (Necm 53/57-58)

Onun tefsiri şudur ki, hiçbir açıklayıcı olmaksızın onlar mesh bedenler giydiler yani onları yaratmış olan Allah'tan başka hiç kimse onlara (bunu) açıklamaz. Sonra da Allah (s.v.t) şöyle buyurdu:

[Yoksa bu söz size acayip mi geldi? Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz! Ve siz gaflet içinde oyalanmaktasınız!] (Necm 53/59-61)

³⁹ Ricat, ölümden sonra tekrar hayata geri dönmek anlamına gelir ve bu kavram, Ehlîbeyt'in (a.s) pek çok hadisinde geçmiştir. İmam Cafer-i Sadık (a.s.) Ricat konusunda şöyle buyurmaktadır: "Allah'a and olsun ki Allah Teala, ölüleri diriltmeden ve dirileri de öldürmeden, hakkı sahibine döndürmeden ve seçkin dinini tüm dünyada hâkim kılmadan önce, gece ve gündüzler sona ermeyecektir."

Yani onu istemeyeceksiniz. Eğer bilseydiniz az güler ve çok ağlardınız oysaki gaflet içinde oyalanmaktasınız. Bu, meshteki tekrarlar hususunda sizden istenilen şeyden daha azdır öyleyse Allah'a secde edin ve O'na ibadet edin.

Sonra İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Müminin için hiçbir zaman, dönem, dehr ve asırda yüzü yoktur nihayet Allah'ı, O'nun Bablarını ve Hicaplarını tanır ardından da marifette kemale ulaşır ve şükreden müminlerin derecesine yer alır. Böylece de kelepçeler ve zincirlerden rahata ulaşır.

Aynı şekilde İblis ve zürriyeti de Allah'a ve O'nun marifetine her zaman, dönem, dehr ve asırda cahil kalırlar. Ayrıca O'nun Bablarına ve Hicaplarına cahil kalırlar böylece de küfürleri kemale erişir ve onların meshte enkarne olmaları vacip olur. Böylelikle de onlara tekrar tekrar azap edilir, tıpkı Allah'ın buyurduğu gibi:

[Ve ahiret azabı daha şiddetli ve bâkidir (devamlıdır).] (Taha 20/127)

[Ve Biz, mutlaka en büyük azaptan önce, en düşük olan azaptan onlara tattıracağız. Umulur ki, böylece dönerler.] (Secde 32/21)

Vesselam.

Bab # 19

Müminin Kemalini, İmanda Hedefe Varmasını ve Nihayet Yiyecek ve İçecekten Meunet Kadar Alıp Göğe Yükselmesini ve Arza İnmesini Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Müminin hedefinin sınırı nedir?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Müminin Bablar derecesine yükselmesi.

Mufazzal şöyle sordu: Onlar, dereceden dereceye ve faziletten fazilete yükselmeye devam eder ve sonunda melekler gibi olup yiyecek ile içeceğe muhtaçlık ve bu şeylere ilgi onlardan kaldırılır, onlar da gökyüzüne yükselip sonra da arza mı inerler?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Evet, Allah dilerse.

Mufazzal şöyle sordu: Onlar, bir melek suretine mi yoksa Âdemoğlu suretine mi sahip olurlar?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, istediği surete sahip olurlar ve arzın tamamında onlardan geniş bir grup vardır ki, siz onları tanımadığınız halde onlar sizinle konuşurlar ve siz de onlarla konuşursunuz fakat onlar, Allah'ın kendilerinden zincirleri ve kelepçeleri kaldırdığı kimselerdir ve onlara yiyecek ile içecekten meunet⁴⁰ kadar yeter. Onlar, Âdemoğlu suretlerinde arzda yürürler.

Onlar, maddi dünyayı önemseyip zengin olmazlar ve zikir meclislerine gelirler. Onlar, insanlar ile konuşurlar ve insanlar da onlar ile konuştuklarını inkâr edemezler. Onlar isterlerse göklere yükselebilirler veya arzda kalabilirler, onlar istedikleri şeye sahiptirler.

Onlardan biri bugün doğuda görülebilir ve aynı zamanda batıda da görülebilir. Allah, onlara tüm bu kabiliyetleri vermiştir. Bu şekilde mümin, derecelerde yükselmeye devam eder nihayet gökte bir melek olur ve onlar, arza inip sonra da tekrar göğe çıkarlar. Ey Mufazzal, onlardan birini gördün mü?

Mufazzal şöyle dedi: Hayır.

Muhammed bin Velid şöyle dedi: Vallahi, ey Mevlam! Ben bu surette bir adam gördüm.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Onu nasıl gördün, ey Muhammed?

Muhammed şöyle dedi: Ben, Allah'ı tespih ederek mescitte oturuyordum. Bir adam içeri girdi ve selam verdi, ben de onun selamına cevap verdim. Ardından ona baktım ve o,

⁴⁰ Meunet, birisinin ölmeyecek kadar yiyip içeceği anlamına gelir.

seyahat etmiş gibi görünüyordu. Yanında bağladığı bir devesi vardı ve o, eski elbiseler giyyordu.

Onun simasını ve sakinliğini sevdim ve kendi kendime şöyle dedim: “Bu, Allah’a yönelmiş olan Salihlerden bir adamdır.”

Sonra adam şöyle dedi: “Bu gecede beni ağırlayacak biri var mıdır?” Ben de ona acıdım ve ona şöyle dedim: “Ey Allah’ın kulu! Ben seni ağırlayacağım öyleyse otur.” Daha sonra namazlarımı tamamladığım zaman ona işaret ettim ve onunla birlikte kalkıp eve gittim. Onu sofraya davet ettim, sofrada yulaf lapası ve et vardı. Onunla birlikte yemeği yedik. Sonra yiyip içmeyi bitirdiğimizde ve sofrayı kaldırmak istediğimde, yiyeceğin tıpkı sofraya konulduğu gibi kaldığını gördüm. İki yemek de olduğu gibi kalmıştı. Bunun üzerine korkuya kapıldım ve ona iyice baktım. Biz böyleyken hizmetçi, sofrayı kaldırmak için içeri girdi ve yiyeceğe bakıp ondan hiçbir şey eksilmediğini gördü. Ardından şöyle dedi: “Siz ikinizin sorunu nedir ki yemek yemediniz?”

Ben de cevap vermeksizin şaşırıp kaldım ve o da bana bakıp şöyle dedi: “Niçin cevap vermiyorsun?” Ben de o sırada yere bakıyordum fakat o, konuştuğu vakit ona baktım ve onun benim yanımda mescitten çıkmış adam olmadığını gördü. O, bu sırada uzun bıyıklara sahip olmuştu ve ben de öncekinden daha çok korktum. Kendi kendime şöyle dedim: “Vallahi, belaya uğradım.” O da benden taraf bunu hissedip şöyle dedi: “Eyvahlar olsun sana. Rahman’a sığın ve Meryem’in dediği gibi de:

[“Senden Rahman’a sığınırım. Eğer takva sahibiysen.”] (Meryem 19/18) ”

Sonra da şöyle dedi: Bana şaşırma. Zira mümin derecelere ulaşır, hedefe varır, saflaşır ve halis olursa yiyip içmek, bu maddi dünyaya ilgi ve tabii afetler ondan kaldırılır ve o, meleklerden bir melek olur. O, göklere yükselmeyi istediği her sefer göğe yükselir ve arza inmeyi istediği her sefer de arza iner.”

Ey Mevlam! O adam bana bunu dediğinde korku benden ayrıldı ve bana müjde geldi. Onun dediği şeylerden dolayı mutluluk ve neşe ile doldum. Sonra ona secde etmeye giriştim fakat o, bana şöyle dedi: “Secde etme. Ben senin kardeşimim.” Ben de şöyle dedim: “Sana feda olayım, sen mescide gelen ve sonra da benimle evime gelen aynı adam değil misin?” O bana “Evet.” dedi ve ben de onun suretten surete girmesine şaşırduğım vakit o, şöyle dedi: “Şaşırma. Ben senin gibi bir müminim fakat ben sona vardım ve hedefe ulaştım.” Ben de ona şöyle dedim: “Bu gecede bana seninle görüşme nimetini bahşeden Allah’a hamd olsun fakat kardeşim, senin bu ayeti okuduğunu duydum:

[“Senden Rahman’a sığınırım. Eğer takva sahibiysen.”] (Meryem 19/18) ”

O şöyle dedi: “Kardeşim, Allah bu şekilde indirmiştir. Bilmiyor musun ki, Cebrail (a.s) Meryem’in yanına geldi ve ona, Allah’ın ruhundan üfleyip bu vakit “muttaki (takva

sahibi)" denilen bir adam suretinde onun yanına yaklaştı. O takva sahibi, kendi zamanının insanlarının en abidiydi. Meryem ona baktığında şöyle dedi:

["Senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiyse."] (Meryem 19/18) "

Sonra da şöyle devam etti: "Subhanallah. Bu menkus mahlûkat ne kadar da acayıptır. Kardeşim, bilmiyor musun ki Meryem korktu ve ondan yardım istedi. Bu, onların küfrünün alametidir."

Ben de ona şöyle dedim: "Sen makam ve vedia sahibi misin?"

O da bana şöyle dedi: "Geceden bir saat sonra senden ayrılacağım." Sonra da bana nasihat etti ve şöyle dedi: "İki özelliğe sahip olmalısın. Onları iyi sakla: mübalağa (abartma) ve marifet. Asla amelde taksir etme. Muhakkak ki marifet yani Rabbini tanımak, son varıştır. Allah'ın dostlarından olan kardeşlerine karşı iyilikte bulun, zira kurtuluş ondadır. Kardeşlerinden biriyle ancak tevazu ile görüş, o kardeşin şan, mal ve nesepte senden farklı olsa bile. Zira eğer böyle yaparsan Allah, dünya ve ahiret işlerinde sana kâfi gelir ve her ticaretinin arkasında olur.

Ey kardeşim! Sana ve kendime, Allah'ın sırrını ve onun gizlisinin batınını saklı tutmayı tavsiye ederim, ancak Aliyyul Ala'yı⁴¹ tanımış olan muvahhit ve mukarreb kardeşin hariç." Sonra da yanımdan ayrıldı.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Bu hafta sizin yanınızdayken onlardan biri bana üç kez selam verdi fakat siz onları tanımadınız.

Mufazzal şöyle dedi: Sonra Mevlam İmam Sadık (a.s) onlardan olan yirmiye aşkın kişiye (mektup) yazdı. Vesselam.

⁴¹ Aliyyul Ala, Allah'ın isimlerinden bir isimdir ve bazı rivayetlerde, Emirel Müminin Ali'nin (a.s) isminin bu isimden geldiği nakledilmiştir.

Bab # 20

Kâfirin Vebalini, Kâfirin Küfürde Sona Varması ile Kemalini ve Meshe Girmesini Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Muhakkak ki kâfir, küfürde kemale ilerler ve böylece meshte enkarne olur, azap çeker ve derece derece yükselir. Nihayet onun küfrü kemale ulaşır ve küfürde sona varır. O sona vardığında (kalıcı olarak) meshte enkarne olur ve azap çeker.

Mufazzal şöyle sordu: O nasıl azap çeker?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Onun enkarne olduğu ilk şey, yenmesi helal olan şeydir (bir hayvandır) ve bu şekilde Allah'ın dostlarının elinde azap çeker ve aynı şekilde Allah'ın düşmanlarının elinde de. Bir kâfirin Allah'a yaklaşmak için bir deve, koyun ya da inek boğazlayıp kurban ettiğini hiç görmedin mi?

Mufazzal şöyle dedi: Evet.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Onların Allah'ın düşmanlarının elindeki azapları budur. Müminlerin ellerindeki azapları ise onların kendi bayramlarında, kurbanlarında, nezirlerinde vb. şeylerde yiyecek için inekleri ve koyunları kurban etmeleridir.

[Onlar sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi.] (Enfal 8/6)

Onlar ne düşmanı ne de dostu tanırlar ve ne de konuşabilirler.

[Evlerini kendi elleriyle ve müminlerin elleriyle harap ediyorlar. Ey basiret sahipleri, artık ibret alın!] (Haşr 59/2)

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onların evleri, kendi bedenleridir ve onlar, ruhların evleridir.

[“Sekarın⁴² (alevli ateşin) dokunuşunu tadın!”] (Kamer 54/48)

Yani boğazlanma, öldürülme ve mesh.

[Emrimiz ancak bir tek emirdir. Göz kırpması gibi.] (Kamer 54/50)

Yani onlara bir tek şey emredilmişti ve o da Allah'ı ve Hicabın Bablarını tanımaktı.

O'nun “göz kırpması gibi” şeklindeki sözünün manası ise şudur ki, onlar hakikatten taraf hiçbir şey tanımadılar.

⁴² Sekar, alevli ateş anlamına gelir. Kuran-ı Kerim'de başka bir ayette daha geçmiştir. Bknz: Müddessir 74/27-30.

[Ve onlar, orada feryat ederler: “Rabbimiz bizi çıkar, yapmış olduklarımızdan başka salih amel yapalım.”] (Fatır 35/37)

Onlar diyecekler ki: “Rabbimiz! Bizi bu mesh bedenlerden ve bu azaptan çıkar da nesh bedenlerine (insan bedenleri) yerleştir ki böylece biz de salih amel yapalım.”

Biliyor musun, eğer onlar cennette olsaydılar “Bizi geri döndür ki böylece salih amel yapalım.” demezlerdi. Buna rağmen aynı şekilde diyorlar ki: “Rabbimiz bizi çıkar, salih amel yapalım.”

Ayrıca mümin, yedi bedende enkarne olur ve hakka geri dönüp (Allah’ın emirlerine) uyar (ve O’na geri döner). Lakin inatçı kâfirler, müminlerin yaptığı gibi O’nu zikretmez. Onlar tuğyanlarından ve küfürlerinden geri dönmüş olsalardı Allah (s.v.t) onlardan bunu kabul ederdi fakat onlara uyarıcı geldiği halde onlar, yalnızca azgınlıklarını artırırlar. Böylece de acı azabı tadarlar ve zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

Mufazzal şöyle sordu: “**Onlara uyarıcı geldi.**” ifadesinin anlamı nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kufe ehli bunun hakkında ne söylüyor?

Mufazzal şöyle dedi: Onlar, onun Resuller olduklarını söylüyorlar.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onların dediği gibi değildir.

Mufazzal şöyle sordu: Peki öyleyse nasıldır, ey Mevlam?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, hak ve batıl ehline uyarıcı olan İmamdır. O, O’nun dostlarını ve düşmanlarını uyarır. Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah’adır. Vesselam.

Bab # 21

Defalarca Reenkarne Olan Kâfiri ve Küfründen Nasıl Dönmediğini Tanıma

İmam Sadık (a.s) şu ayeti kıraat edip ardından şöyle buyurdu:

[Ve burada (bu dünyada), kim kör ise artık o ahirette de kördür. Ve yoldan daha çok sapmıştır.] (İsra 17/72)

Kufe ehli bu ayet hakkında ne diyor?

Mufazzal şöyle cevapladı: Onlar, bunun kıyamet günü hakkında olduğunu söylüyorlar.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bunun kıyamet günü olması ne kadar da imkânsızdır! Cahil ve âlim, kıyamet gününe kadar Rablerini asla tam anlamıyla tanımayacaktır, o gün onlar hak yolu batıldan ayırt edecektir. Vallahi bunun anlamı şudur ki, her kim ilk enkarnasyonda kör ise son enkarnasyonda da kör olacaktır ve hatta Allah'ı ve O'nun vahdaniyetini tanımak hususunda yoldan daha da çok sapmış halde.

[Şayet geri döndürülselerdi, men edildikleri şeylere mutlaka geri dönerlerdi.] (Enam 6/28)

Bu, kalbin körlüğünden başka bir şey midir?

Mümine gelince; o, başarı ile ülfet etmiştir ve ondan ayrılmaz. Kâfire gelince; o, başarısızlığa mahkûmdur zira o, ne akıl eder ne görür ne de duyar, tıpkı Allah'ın zikrettiği gibi:

[Onlar sağır, dilsiz ve kördürler. Artık dönmezler.] (Bakara 2/18)

Mufazzal şöyle dedi: Allah, doğru söylemiştir.

Sonra İmam (a.s) bu ayetleri kıraat edip şöyle buyurdu:

[Onlar sadece hayvanlar gibidir. Hatta yolca daha çok sapmışlardır.] (Furkan 25/44)

[Ve herkes için, amellerinden dolayı dereceler vardır, onlara amellerinin ödenmesi için.] (Ahkaf 46/19)

Bunun anlamı meshtir. Dereceler, enkarnasyon bedenleridir zira onlar, kâfirin kalbini kör eder ve nihayet o, küfründe sona ulaşır. Vesselam.

Bab # 22

İblis'i ve Onun Zahir mi Yoksa Batın mı Olduğunu Tanıma

İmam Sadık'a (a.s) İblis hakkında onun zahir mi yoksa batın mı olduğu soruldu. Bunun üzerine İmam (a.s) şöyle buyurdu: O, enkarnasyonlarda zahir ve marifette (tanınmada) batındır. Onun zürriyetini enkarnasyonlarda görmedin mi? Muhakkak ki onları tanımak senden saklanmıştır ve sen onlar ile karışmadığın halde onlar seninle karışırlar. Sen onları tanımazsın ve biz ise onları tanırız. Eğer seni onların mekânında ya da yanında görürsem sana göstereceğim veyahut mezarlara doğru gidersek bana (bunu yapmayı) hatırlat.

Mufazzal şöyle dedi: Ondan bunu istemek tek düşüncem oldu. Birlikte mezarların yanında olan Kasr-ı Rebi'ye (İlkbahar köşkü) vardığımızda insanlar oraya gelmekteydi ve orası yoğundu. Ben de İmam'a (a.s) şöyle dedim: "Ey Mevlam. Bana meshi göstereceğinize söz verdiniz ve bana size hatırlatmamı emrettiniz."

Bunun üzerine İmam (a.s) elini gözlerimin üzerine çekti ve sonra da "Bak." dedi. Bunun üzerine geldiklerini ve bir işle meşgul olduklarını gördüğüm insanlara baktım ve onların çoğunun köpek, maymun, domuz, kurt ve başka şeylere dönüştüğünü gördüm.

Ardından şöyle dedim: "Ey Mevlam! Bunlar kimlerdir?" İmam (a.s) şöyle cevapladı: "Bunlar, İblis'in zürriyetidir. Onlar, mesh halindeyken insanlar ile karışırlar." Bunun üzerine "Tebarekallahu Teala" dedim.

Sonra İmam (a.s) şöyle buyurdu: "Onlardan birini tanıyor musun?" Ben de şöyle dedim: "Onların meshte olduklarını hiç düşünmemiştim." İmam (a.s) da şöyle buyurdu: Onlar, Allah'ın kulları ve senin ashabın oldukları halde meshtedirler, ey Mufazzal!"

Ben de şöyle dedim: "Şüphesiz ki biz, Allah içiniz ve O'na döneceğiz. Yazıklar olsun onlara!" Sonra da onların üzerine tükürdüm.

Sonra İmam (a.s) şöyle buyurdu: "Kapat gözlerini, ey Mufazzal!" Ben de gözlerimi kapattım ve o, kendi mübarek elini gözlerimin üzerine çekti ve "Onlara bak." dedi. Ben de onlar oradayken baktım ve onların eski hallerine döndüklerini gördüm. Her ne zaman onlardan bir adam bana selam verse ben de ona selam verir ve sonra onun olduğu yerden kalkıp giderdim.

İmam'a (a.s) şöyle sordum: "Ey Mevlam! İnsanlar kimlerdir, cinler kimlerdir ve şeytanlar kimlerdir?"

İmam (a.s) şöyle buyurdu: "İnsanlar, Allah'ı tanımış, O'nun vahdaniyetini ikrar etmiş ve O'nun Velileri ile Bablarını tanımış kimselerdir."

“Peki ya cinler kimlerdir?” diye sordum. İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, insan bedenlerinde gizlenmiş ve geri dönemeyen kimselerdir. Saklanmaları ve örtülmelerinden ötürü onlara “cin”⁴³ ismi verilmiştir.”

Ardından “Şeytanlar kimlerdir?” diye sordum.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, mesh bedenlerinde mesh olmuş kimselerdir. Vesselam.”

⁴³ Cin, Arapçada örtülü anlamına gelen cinnet, cinân, cennet, cenân ve cenin gibi kelimeler ile aynı köktendir.

Bab # 23

Ümmü Gülsüm'ün Evliliğinin Batınını Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Size, Kufe ehlinin bahsettiği bir şeyi sormak istiyorum ama onu sormaktan utanıyorum, ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Senin için sorun olan şeyi biliyorum. Senin bana sormak istediğin şey, Ümmü Gülsüm'ün evliliğidir. ⁴⁴

Mufazzal şöyle dedi: Evet, mevlam.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Söylediğimi dinle ve anla, ey Mufazzal! Bunun aslı, sana daha önce bahsettiğim gibi gölgelerde ve şebihlerde idi. Şüphesiz ki Ali'ye (a.s) altı kez zulmedildi ve altı kez, onların zannettikleri ve onlar için benzetilen şeyin içinde (bu gerçekleşti). Onun geriye bir öldürülüşü kaldı ve düşmanlara hücceti göstermek için teşbih içinde tahammül edilecek tek bir zulmü kaldı. Allah, Kendi Velilerini asla öldürmez. Allah'ın, İsa'nın (a.s) öyküsü hakkındaki sözlerini duymadın mı?

[Onu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler fakat onlara teşbih edildi (benzeri gösterildi).] (Nisa 4/157)

Mufazzal şöyle sordu: Onun ilk kez öldürülüşünün sebebi neydi?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Bunun ilk sebebi, Habil ve Kabil'di. Zira bu zamanlarda Habil, Emirel Müminin'di (a.s)⁴⁵ ve Kabil, Zefir ve İblislerin İblisiydi. Senin de şeytanın kötü fısıltılarından kurtulmadığını görüyorum. Sonra Kabil, Habil'in yanına gelip "Beni kendi kızınla evlendir." dedi fakat Habil, kendi kızını onunla evlendirmeyi reddetti. O zaman Kabil şöyle dedi: "Vallahi kendi kızını benimle evlendirmezsen seni öldüreceğim." Bunun üzerine Kabil onu öldürmek ile tehdit ettiği vakit Habil, onu İblis'in kızı Cüreyre ile evlendirdi ve Kabil de onun Habil'in kızı olduğunu zannetti.

Allah (s.v.t) Kendi Velilerine böyle yapmaktan daha yüce ve uludur yalnızca O (s.v.t) bunu zahirde teşbih ile yapar ve böylece düşmanlara hüccet gösterilir. Mana, anlattığım gibidir ve bu, onlar için altı sefer bu şekilde devam etti. Sonra Ömer, kendisinin yeni halife olduğunu ilan ederek halife Ebu Bekir'in öldüğünü halka beyan etti. Altıncı tekrar vuku bulup Zefir iktidara geldiğinde, Emirel Müminin'in (a.s) yanına gidip "Beni kendi kızınla

⁴⁴ Ümmü Gülsüm, Emirel Müminin Ali'nin (a.s) kızıdır ve halkın iddiasına göre Zefir ile evlenmiştir. Burada İmam (a.s) bu evliliğin hakikatini açıklamaktadır.

⁴⁵ İmam Ahmed el Hasan'ın (a.s) Elçisi Eba Sadık Abdullah Hashem'in (a.s) açıkladığı üzere, kitabın bu kısmında bir tahrif vardır ve burada geçtiği gibi Emirel Müminin (a.s) Habil değildir. Bilakis Habil (a.s) Mikail Meleğidir. Ayrıca Harun (a.s), Selman Muhammedî (a.s) olarak da enkarne etmiştir. Ve bugün, İmam Ahmed el Hasan'ın (a.s) zamanında o, on iki nakipler'den biri Ahmed Murad (a.s) olarak enkarne etmiştir.

evlendir.” Dedi. Emirel Müminin (a.s) onu Selman’ın yanına gönderdi ve ona (Selman’a) şöyle dedi: “Ona de ki: Sen eski sapıklığına geri döndün.” Böylece Selman, Zefir’in yanına gitti ve ona bunu söyledi. Bunun üzerine o da Selman’ın onun meselesinden haberdar olduğunu anladı ve sinirlenip ona şöyle dedi: “Evet, zikrettiğin şeye geri döndüm. Bu yüzden ya o beni kendi kızıyla evlendirir ya Zemez kuyusunun suyunu kesip Haccı engellerim ya da onu öldürürüm.”

Böylece Selman, Emirel Müminin’in (a.s) yanına gitti ve bunları ona anlattı. Ardından Ali (a.s) şöyle buyurdu: “Ona bu kitabı götür.” Bunun üzerine Selman, onu Zefir’e götürdü ve Zefir onu gördüğü vakit onun bir sebepten ötürü geldiğini anladı. Zefir, Selman’a “Arkadaki nedir?” diye sordu ve Selman “Emirel Müminin (a.s) bana, sana bu kitabı göstermemi söyledi.” dedi. Zefir “O nedir?” dedi ve Selman da kitabı çıkarıp ona verdi. Zefir, kitabı açtığı anda orada Habil’in resmini gördü. Ayrıca kendine de baktı yani Kabil’e. Sonra da Selman’a şöyle dedi: “Şüphesiz ki yalnızca, onun benim Şeytan’ın neslinden olduğumu iddia etmesinden dolayı onun kızını istedim ve o, beni onunla evlendirmek zorundadır. Böylece onun yalanı, tüm mahlûkata gösterilecektir. Evlilik ya da ölümden başka hiçbir şey onu kurtarmayacaktır.” Selman da şöyle dedi: “Senin dediğini ona söyleyeceğim.”

Ardından Selman, Emirel Müminin’in (a.s) yanına gitti ve olan her şeyi ona anlattı. İmam Ali (a.s) şöyle buyurdu: “Onun söylediği her şeyi biliyorum ve şimdi de onu, onun kızı Cüreyre ile evlendireceğim. Bu, ona teşbih edilecektir (öyleymiş gibi gösterilecektir).” Bunun üzerine Selman, onun yanından ayrıldı ve ona, Emirel Müminin’in (a.s) ona istediği şeyin tamamını vereceğini söyledi. Böylece Zefir, tüm ashabını topladı ve onları şahit yaptı. Sonra da Emirel Müminin (a.s) Selman’a, onun kızı Cüreyre’yi onun yanına götürmesini emretti.

Ardından Selman, onu onun yanına getirdi fakat Allah (s.v.t) onun görüşünü kör edip onun üzerine bir perde koydu. Böylece Zefir, anlamadı ve mutlu olup heyecanlandı. Sonra da Selman’a şöyle dedi: “Bunu yaptığın için sana teşekkür ediyorum. Seni asla yeterince mükâfatlandıramayacağım.”

[Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır (ve göremezler).] (Yasin 36/8)

Sonra Zefir, onun yanına girdi ve onu, Ümmü Gülsüm’ün suretinde gördü. Böylece uyandığı vakit kendi ashabının ve şeytanlarının yanına gitti ve bu konuda onların yanında övündü. Onlar onun yanına geldikleri vakit onu evlilik hususunda tebrik ettiler ve Zefir, “Ali (a.s) ve ashabının meselesi hususunda bu yeter. Zira Ebi Kebşe’nin⁴⁶ oğulları haklı ve biz haksız olsaydık onlar beni değerlileri ile evlendirmezdi.” Onlar da dediler ki: “Doğru söyledin.” ve o şöyle dedi: “Vallahi onlar sihirbaz, kâhin ve yalancıdırlar ve bu,

⁴⁶ Ebi Kebşe, bazı melun münafıkların Resulullah’a (s.a.a) taktıkları bir lakaptır.

onlar arasında bir hiledir.” Onlar bu durumdayken Selman onların yanına geldi ve onların hepsi şöyle dedi: “Biz yanlış yoldayız ve senin arkadaşın hak üzeredir. Biz, şeytanız ve ona ihanet ettik. Öyleyse o, niçin bizi kendi kızı Ümmü Gülsüm ile evlendirdi?”

Selman, onlara bu ayeti kıraat etti: **[İnsan ve cin şeytanları aldatmak için birbirlerine yaldızlı laflar fısıldarlar.] (Enam 6/112)**

Onlar Selman’dan bunu duyduklarında ona sinirlendiler ve Sani ⁴⁷ de çok sinirlendi. Onlar Selman’ı öldürmeye hazırlandılar ve Selman onlara şöyle dedi: “Bu toplantınızda beni öldürecek misin?”

Mufazzal şöyle dedi: Muhakkak ki vallahi o, tuğyan, küfür ve fücür üzere olan bir iblistir.

İmam (a.s) şöyle devam etti: Onlar plan yaparlarken birbirlerine şöyle dediler: “İhtiyaç duyduğunuz şeyi almışken bu Aceme ne yapacağız?”

Böylece onlar ayrıldılar ve onların konuştukları şey, Emirel Müminin Ali’ye (a.s) ulaştı ve o (a.s) Selman’a onların yanına geri dönmesini ve onlara gerçeği söylemesini emretti, onun kızı hususunda ondan gizlenen şeyi. Böylece de o, fücürünü ve övünmesini kessin ve böylelikle de kendi nefsinde küçülsün, gururu azalsın ve utanç ile hüzünden ölsün.

Selman onun evine gitti ve onun yanında hiç kimse yoktu. Ona şöyle dedi: “Karını nasıl buldun?” O da şöyle dedi: “O, benim için mükemmeldir. Açıkta ve gizlide bana itaatsizlik etmekten kaçınır ve sanki o, bizden ve bizim içimizden gibidir.” Selman da şöyle dedi: “Evet. O, senden ve senin içindir. O, senin kızın Cüreyre’dir. Onun yanına git, şimdi onu tanıyabilirsin.”

Bunun üzerine Zefir, kendini kontrol edemedi ve onun yanına gitti. O, onun yanına gitti ve kendi kızı Cüreyre’yi orada gördü. Onun öyle olduğunu hiç inkâr edemedi. Ardından o, evi sallayan bir çığlık attı ve çıldırıp şöyle dedi: “Ebu Talip’in (a.s) sihirbaz oğlu bunu yaptı ve onun işlerinin ilki bu değildir. Vallahi şöyle şöyle yapacağım.” Selman da şöyle dedi: “Kendini ifşa etme ve öykünü anlatıp kendi kavminde rezil olma. Benim görüşüm ve sana tavsiyem odur ki, bunu sır tut zira eğer tutmazsan insanlar Emirel Müminin’in (a.s) seni kendi kızın ile evlendirdiğini söyleyecektir. Eğer kendini ifşa edersen, insanlar senin meseleni bilecektir.” Zefir de şöyle dedi: “Bu bana yeter ki, ey Selman, öfkeden öleceğim. Senin dediğini kabul ediyorum ve o sihirbaz istediği şeyi söyleyebilir. Ne benim ne de ashabımın onun sihrine karşı takati yoktur.”

Böylece Zefir, utançtan korkarak bunu kendi arkadaşlarından gizli tuttu ve öfke içinde ölüp gitti. Ona rahmet yoktur ve Âlemlerin Rabbi ondan razı değildir. Vesselam.

⁴⁷ Sani, Arapçada ikinci anlamına gelir ve Kureyş’in iki putundan ikincisini temsil eder.

Bab # 24

İnsan Dışındaki Suretlerde Kesilen ve Öldürülen Kimseleri Tanıma

Âlim (İmam Sadık) (a.s) şöyle buyurdu: Kesilmenin, öldürülmenin, yenilmenin, içilmenin, işaret edilmenin, binilmenin, dövülmenin ve insan suretine muhalif olan suretlerde olan her şeyin sebebine gelince, övgüsü yüce ve isimleri mukaddes olan Allah'ın (s.v.t) hükmü adildir. O (s.v.t) Kendi mahlûkatı hususunda dilediğini yapar ve bir şey O'na ne zıt gider ne de karşı çıkar. Zira O (s.v.t) işleri hususunda övülür ve O (s.v.t) Âlemlerin Rabbidir. O (s.v.t) arif ve muvahhid mümini, tek bir kesilme, öldürülme, zillet, meşakkat ve muhtaçlığa bile uğratmaz. Tüm bunlar, O'ndan taraf inatçı kâfire gelen hadiselerdir.

Allah'ın kâfirlerin üzerine indirdiği şey, sadece kâfirin mümine karşı işlediği küçük düşürme, öldürme ve kesme günahlarından ötürüdür. Mümin de dilini kâfirden sakındırmıştır zira o, kendini savunamazdı. Böylelikle de kendisinin önceki küfür, inatçılık ve hak ile ehlini reddedişinden ötürü kâfirin üzerine farz oldu ki, Allah (s.v.t) senin de gördüğün onun ruhunun ve insan suretine muhalif olan her şeyin içindeki enkarnasyonunun azap çekmesi ile onu çabucak cezalandırsın. İnekler, koyunlar, develer, sürüngenler, kuşlar, böcekler ve ruhu olan her şeyin içine girer, ilerler ve kesilip öldürülür. İçine girilen her şey nesh ve meshtir. Yenilen şeylerde olan, nesh ve yenilmeyen şeylerde olan ise meshtir. Onlar kesildikleri ve yenildikleri zaman, azabı ve büyük utancı tadarlar. Tüm bunlar, Allah'ın sözlerinde geçen O'nun (s.v.t) adaletidir.

[Ve Biz, mutlaka en düşük olan azaptan onlara tattıracağız.] (Secde 32/21)

En düşük olan azap, hak ve ehline karşı inatçı olan kâfirlerin ruhları içindir. Bu, onların küfürlerinin kemalidir. Allah (s.v.t) onların ruhlarını senin gördüğün bedenlerinden çıkarır ve Allah'ın sözlerinde geçtiği gibi, mesh bedenlerinde onları enkarne eder:

[Ey insan! Seni, yaratan, şekillendirip ölçülü yapan, dilediği bir biçimde seni oluşturan cömert Rabbine karşı seni ne aldattı? Hayır! Doğrusu siz dini yalanlıyorsunuz.] (İnfitar 82/6-9)

Din, Emirel Müminin'dir (a.s).

[Arzda hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin benzerleriniz olan ümmetler olmasınlar.] (En'am 6/38)

Yani arzda ve göklerde olan her canlı, sizden önceki ümmetlerdi.

Şüphesiz ki bizim düşmanlarımız, insan suretinden başka her şeyin içinde reenkarne olur ve nihayet onlardan biri (insan suretine) geri döner ve bin kez öldürülür, bin kez boğazlanır ve bin kez ölür.

Allah'ın Velileri ve onların Mümin takipçilerine gelince; Allah (s.v.t) onlardan meshi kaldırmış ve onların düşmanları için bunu bir azap kılmıştır. Bu, en düşük azaptır.

En büyük azaba gelince; o, Kaim'in (a.s) kıyam ettiği vakittedir ve nihayet her dost, düşmanlardan intikam alacaktır.

Kâfirin enkarne olduğu ilk şey büyükbaş hayvanlardır. Nihayet o, karadaki her azaba uğrar, sonra denizdekilerden de geçer ve en sonunda un ufak olur. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur: **[Kâfirlere böyle karşılık veririz.] (Enbiya 21/29)**

Kâfirlerin ruhlarının, Kaim'in (a.s) kıyamına kadar farklı enkarnasyonlara girmesinin sebebi budur.

Kaya, ağaç, su, tuz gibi hareket etmeyip sürünmeyen ve hayat ruhuna sahip olmayan tüm şeylere gelince; onlar, müminlerin ve kâfirlerin bedenlerinden ayrılan şeylerdir. (Güzel) gördüğün, duyduğun, kokladığın, iyi tada ve kokuya sahip, yumuşak dokunuşlu, yiyecek veya içecek olan her şey müminlerin bedenlerinden ayrılan şeylerdendir. Bunun aksine kokuşmuş, ekşi ve insanların her durumda koklamasından, bakmasından, tatmasından ve dokunmasından nefret ettiği her şey ise kâfirlerin bedenlerinden ayrılan şeylerdendir. Kâfirler, ses netliğine sahip değildir ve onlar, o bedenlerde, içinde buldukları insan bedenlerinden daha kutlu değildirler. O, kendi halinden hoşnut olursa Allah (s.v.t) onu kendi bedeninden çıkarıp bedenlerin en habisi ve en şerlisine sokar. Bu bozuk bedenler, onun için bir zindandır ve onların içinde azap çeker.

Dünya, mümin için bir zindan ve kâfir için bir cennettir yani bu bedenler öyledir. Zira kâfir, kendi dili, bedeni ve bacaklarıyla bu bedene gelişinde ve gidişinde şehvetlerine kavuşmuştur. Bu beden onun cennetidir sonra da o, enkarnasyonların içinde en düşük azaba götürülür.

Mümine gelince; onun bedeni onun için bir zindandır ve onun azabı (eziyeti), bu bedendekinden başka bir şey değildir. Allah (s.v.t) onu bedenden çıkarırsa o, aslen ait olduğu şeye, rahatlığa, güzel bir rızka ve Naîm cennetlerine geri döner.

Sizi kahverengi bedenlerden çıkarıp parlayan bedenlere sokacağım. Zira Müminlerin ruhları, aslen ait oldukları şeye geri dönerler yani Allah'ın nuruna.

Şüphesiz ki Allah (s.v.t) müminlerin ruhlarını Kendi nurundan yarattı, onları Kendi rahmetinden şekillendirdi ve velayet hususunda onlardan misak aldı. Bu yüzden babalarından ve annelerinden dolayı Mümin, Müminin kardeşi olur zira onun annesi rahmet ve babası nurdur. Mümin, aslen ait olduğu Allah'ın nuruyla bakar. Selam olsun Mürsellere ve hamd olsun Âlemlerin Rabbi Allah'a. Vesselam.

Bab # 25

Arif Müminin Yaradılışının Başlangıcını Tanıma

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Muhakkak ki Allah (s.v.t) bizi, mahlûkattan bin yıl önce yarattı. Biz, arşın etrafında ruhlardık. Biz Allah'ı tesbih ederdik ve gök ehli de bizim tesbihimizle tesbih ederdi. Böylece biz arza ve bedenlere indik ve Allah'ı tesbih ettik. Ardından arz ehli de bizim tesbihimizle tesbih etti. Her lisan bizim lisanımızda konuştu. Bu, Allah'ın sözleridir: **[Şüphesiz biz, saf duranlarız. Şüphesiz biz, tespih edip yüceltenleriz.] (Saffat 37/165-166)**

Allah (s.v.t) Muhammed (s.a.a), Ali, Vasiler, İmamlar (a.s) ve onların Şialarından olan takipçilerini seçti ve onları Kendi nurundan yarattı. Ardından onları Kendi rahmetine yerleştirdi. Onlar, afetlerden ve zararlardan temizlenmiş ve velayeti kabul etmek ile tabii olmuş tahir ve tayyib ruhlardır.

Bu bedenler, yalnızca zalim kâfirlerin devletinde müminin mihnet çekmesi için yaratılmıştır ve bu mevzu, O'nun ilminde geçmiştir. Allah (s.v.t) müminlerin ruhları hakkında şöyle buyurmuştur:

[Hayır! İyilerin yazısı "İliyyin" dedir. "İliyyin" in ne olduğunu sen ne bileceksin? O, yazılmış bir kitaptır. Ona, mukarrebler şahit olur.] (Mutaffifin 83/18-21)

Yani Muhammed'i (s.a.a), Ali'yi ve Vasileri (a.s) tanıyan müminlerin ruhları, Allah'ın civarında salat ederler yani onlar, Yüce ve Ulu olan Allah Teala hususunda tevhidi ikrar etmiş kimselerdir. Zira Allah (s.v.t) tayyib ruhu barındıran bedenlerden bir beden yaratmak isterse, bir adamın tatlı meyveler ve içinde su olan lezzetli yemekler yemesini sağlar. Sonra da o, nutfe ile karışır ve bir adam, kendi kadını ile birleşirse bu, ondan çıkar. Ayrıca üç ruh da bebekte tamamlanır: kuvvet ruhu, şehvet ruhu ve hayat ruhu.

Resulullah (s.a.a) de böyle buyurmuştur: "Mümin bir arı gibidir. O, tayyib bir şey yerse (ondan) tayyib bir şey çıkar."

Bebeğin doğum zamanı, tayyib ruhu aşağı iner ve o, Allah'ın nurundan yaratılmış olan nurani iman ruhudur. O, rahime ve karına düşüşünden sonra bedende sabitleşir ve bu noktada o, üzülür ve ağlar. Bu, iyi bir işarettir. Zira tayyib ruh rahatlıktan, güzel bir rızktan ve Rahman'ın civarından gelir ve o, Müminin ruhu için bir zindan olan bu bedende görünür.

Bu yüzden düşüş zamanı çocuğa bakarsan onun üzgün olduğunu görürsün ve bu, imanın bir işaretidir. Onun marifeti tamamlandığı ve kemaliyle mihnete katlandığı vakit o, bedenden çıkarılır ve halen de onun üzerinde (katlanacağı) bir mihnet kalmışsa geri döndürülür ve nihayet marifeti kemale erer.

Müminlerin ruhları, havayla donanmış askerlerdir ve ruhlar yukarıda yer alır. Zira onlar, vücutların, rahimlerin ve karanlıkların darlığında barınamaz.

Emirel Müminin (a.s) şöyle buyurmuştur: “Müminlerin ruhları, ne sulblerde ne de rahimlerde barınır. Ayrıca onlar aşağılık bir sudan da yaratılmamıştır doğrusu onlar, billur bir sudan yaratılmışlardır.”

Ruhlar, nurani ve ince vücutların şekilleri gibidir. Onları, ancak onların inceliğinde ve nuraniyetinde olan kimseler kavrayabilir.

Zira kalın olan, ince olanı kavrayamaz ve ince olan da kalın olanı kavrayamaz. Aynı şey Müminlerin ruhları için de geçerlidir. Onlar, vücutların şekilleri gibidir. Onlar, cennette birbirlerini tanır ve istedikleri şekilde hareket ederler. Sonra da Arşın gölgesi altında sığınak ararlar. Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd olsun. Vesselam.

Bab # 26

Müminlerin Ruhlarını ve Onların Bir mi Yoksa İki mi Olduklarını Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Beni, bedenlerde ikamet eden ve onları koruyan ruhlar hakkında haberdar edin. Onlar, müminlerde ve kâfirlerde bir midir?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Müminlerin ruhları ve melekler tek bir şeydir ve aralarında fark yoktur⁴⁸. İblislerin ve Şeytanların ruhları da tek bir şeydir. Bu yüzden müminlerin ve meleklerin ruhları birbirinden türeyen Velilerin ve Vasilerin ruhlarına muvafıktır. İblislerin ve Şeytanların ruhları, Velilerin ve Safiyelerin ruhlarına zıttır. Velilerin ve Safiyelerin ruhları parlayan nurdandır, zulmetten değil.

İblislerin, Cinlerin ve Şeytanların ruhları kararmıştır. Onlar zulmettedir, nurdan değil...

Mufazzal şöyle sordu: Allah'ın (s.v.t) şu buyruklarının anlamı nedir?

[Onlar sedirler üzerinde, kardeşler olarak karşılıklı otururlar.] (Hicr 15/47)

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yani onlar, marifet hususunda mutludurlar ve ilim mevzusunda karşılıklı otururlar. Onların hiçbiri diğerinden (ilimce) fazla değildir. Onların arasında ne üstünlük ne düşmanlık ne de buğz vardır. Allah (s.v.t) onların kalplerinden bunu söküp atmıştır ve onlardan her birini kendi kardeşine karşı insafılı kılmıştır. Onlar kendi dönemlerinde bu hal üzere ittifak halinde kalırlarsa rahat ederler ve bu, yedi Âdem'in sonuna kadar devam eder. Sana söylemişim ki, her Âdem kendi zürriyeti ile yeryüzünde kalır, bizim yanımızda bilinen bir müddet boyunca.

Mufazzal şöyle sordu: Allah (s.v.t) bu mahlûkattan sonra hiç mahlûkat yaratacak mı?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu sorunla Allah'ın mülkünü ve kudretini batıl ettin. Ne kadar da uzak! Muhakkak ki O (s.v.t) son bulmaz ve yaratmayı, rızık vermeyi, diriltmeyi ve öldürmeyi kesmez. Allah'ın saltanatını, kudretini, emrini ve nehyini batıl etmek mi istiyorsun?

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onların âlimleri o konuda ittifak etmiştir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Vallahi onlar Yücelerin en Yücesi'nin mülkünü, emrini ve nehyini batıl ettiler. Onlar diyorlar ki, emir ve nehiy de nedir ve mülk ile kudret yoktur. Yazıklar olsun onlara! Dedikleri şeye karşı Allah'tan yardım dilenilir. Vesselam.

⁴⁸ İmam Ahmed el Hasan'ın (a.s) bir insanın melek ve bir meleğin insan olabileceği konusunda buyurmuştur ki, bir melek ve bir insan ruhu arasındaki fark çok azdır. İnsanlar melek olamaz ancak melekler insan olabilir.

Bab # 27

Onların Diriltilecekleri Günü, Malum Vaktin Gününü ve Onların Tek Gün mü Olduklarını Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Allah'ın buyruklarını oku:

[O gün arz başka bir arz ile değiştirilir ve gökler de (öyle). Onlar, Vahid ve Kahhar olan Allah'a götürülecektir.] (İbrahim 14/48)

Mufazzal bunları okudu ve İmam (a.s) şöyle buyurdu: Orada dur, ey Mufazzal. Allah (s.v.t) arzı başka bir arz ile değiştirir. Başka bir yaratılış ile yaratıp onu (yeni arzı) yaratır ve bu gökten başka bir gök de yaratır. Ebediyetlerin ebediyetine dek O'nun saltanatı ve azameti son bulmaz ve O, Kendini böyle vafsetmiştir. O'nun Kendisinin kerim kitabında, cennet ve nâr ehlinden bahseden sözünü duymadın mı? Zira Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Onlar, gökler ve arz durdukça orada ebedi olarak kalacaklardır ancak Rabbinin dilemesi başka. Şüphesiz Rabbin istediğini yapandır.] (Hud 11/107)

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Allah'ın yaratacağı şeyi bana anlatın.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bundan sonra Allah, Kendi meşietinden bir nur yaratır ve o, ilk nurdan farklıdır. Sonra da ilk gölgelerden farklı gölgeler kaim eder. Daha sonra da ilk nur ehlini vafsettiği gibi ikinci nur ehlini de vaffeder. Ardından ilk nurdan aldığı gibi ikinciden de misak alır. İlk nur, ikinci nurdan daha kuvvetli ve daha üstündür.

Gölgelerde onları parçalara ayırdığı vakit onları şebihler olarak çıkarır. Böylece ilk nurun yaptığı gibi onlar da kendilerini görürler. Örnekler böyle devam eder. Bu sayede onlar, tıpkı ilk nurun gördüğü ve anladığı gibi kendilerini anlarlar ve ilk nur kavramaz (ya da durmaz).

Böylece o, kendisinin var olmadıktan sonra olduğunu ve ilk nurun ikinci nura göre üstünlüğünün böyle olduğunu bilir. Sonra da Allah, onları edeplendirir ve onları, Kendi vahdaniyeti ve eşsizliği hususunda bilgilendirir. O (s.v.t) Kendine hamd eder ve onlar da O'na hamd eder. O (s.v.t) Kendisini tespih eder ve onlar da O'nu tespih eder. O (s.v.t) Kendisini tehlil eder ve onlar da O'nu tehlil eder.

Bu sırada onlar konuşurlar. Rablerini, kendilerinin yaratıldıklarını ve kendilerinin bir Yaratıcısının ve Rızık Vericisinin olduğunu tanırlar. Sonra da O (s.v.t) ilk nurdan aldığı gibi onlardan da misak alır. Nur ve yaratılış hususunda sana daha önce bahsettiğim gibi İblisler ve Şeytanlar yaratılır yani onların isyanlarından (yaratılır). Bedenler yani

Âdemoğlu'nun isyanları ilki gibi cereyan eder ve İblislerin isyanları da aynı şekilde cereyan eder.

Nihayet onlar devirlerde ve dönemlerde döndürölür iken kendi devirlerinde kemale ilerlerler. Sonra da O, onları ilkinde olduğu şekilde enkarnasyonlarda çıkarır. Mümin, neshte olur ve Kâfir ise meshte olur, tıpkı ilk Âdem'in zamanında olduğu gibi.

Bu şekilde Allah'ın kazası O'nun mahlûkatı hususunda cereyan eder ve O'nun takdirleri, O'nun göğü, arzı, cenneti ve nârı hususunda cari olur. Melik, Kadir ve Cabbar olan Kimse'nin ne sonu bulunur ne de kimse O'na son verebilir. Vesselam.

Bab # 28

İkinci Meshi ve Onun İlk Mesh ile Arasındaki Farkı Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: İlk ve ikinci meshin nişanesi nedir ve onlar arasındaki fark nedir?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu husustaki nişane, helal olma ve haram olmadır. Kesmesi ve yenmesi haram olan her şey, sizin bu zamanınızdaki ve sizin bu Âdem'inizden önceki ilk zamanda olduğu gibi haramdır.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Yedi Âdem'den önce bir Âdem var mıydı? Ayrıca bizim arzımız ve göğümüzden önce bir arz ve gök var mıydı?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey gafil! Şüphesiz ki Allah (s.v.t) zeval bulmaz ve hiç kimse O'na son veremez. O (s.v.t) bir arz yarattığı her sefer, orası için ilk mahlûkattan farklı bir mahlûkat da yaratır. Meshe ve onun çeşitlerine bakmamış mısınız? Onları ancak çirkin bir biçimde görmez misiniz? Bunun nedeni şudur ki, Allah (s.v.t) onların yaratılışlarını ilk yaratılışlarından değiştirmiştir ve bu yüzden, onların kesilmesi ve yenmesi haram kılınmıştır. Zira onlar, o sırada azaba uğratıldılar ve onlar, kesilip yenildiler. Her ümmete ancak onların isyanlarından yaratılan şeyi yemeleri helal olur. Onların isyanlarından yaratılmamış olsaydı bunun yenmesi onlara haram olurdu.

Başka bir nişane de kesilmesi ve yenmesi helal olmayan meshlerden bir şeyin Allah'a kurban edilmemesidir. Ancak yenmesi ve kesmesi helal olan her şey kurban edilir zira o, onlardan ve onların isyanlarından çıkmıştır. Bu yüzden de onları yemeniz, kesmeniz, binmeniz, Allah'a kurban etmeniz helal olmuştur.

[Hiçbir yüklenici başkasının yükünü yüklenmez.] (En'am 6/164)

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Haramlığın, kendilerine bela uğramış bizden önceki kimseler hakkında olduğunu görüyorum.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Evet, ey Mufazzal! Vahşi hayvanların, sırtlanların ve balinaların, yenmesi ve kesilmesi haram olan ve Allah'a (s.v.t) kurban edilemeyen kara ve deniz canlılarından olduğunu görmüyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Evet, bu türler sayıca ne kadar da fazladır!

İmam (a.s) şöyle buyurdu: O halde anla ki, bu kimseler ilk zamanda azaba uğramış kimselerdir ve onlar, demirin hararetinden rahata ermiştir.

Sonra İmam (a.s) yedi Âdem hakkındaki asıl konuşmasına döndü ve Mufazzal da "Ne olur?" diye sordu.

İmam (a.s) şu ayetleri kıraat edip şöyle buyurdu:

[Allah, habisi tayipten ayırmak, habislerin hepsini birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koymak için böyle yapar. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir. O kâfirlere de ki: “Eğer bu işe son verilerse daha önce yaptıkları bağışlanacaktır. Yok yine karşı koymaya başlar, isyana dönerlerse, önceki ümmetlere uygulanan kurallar kendilerine de uygulanacaktır.”] (Enfal 8/37-38)

Yani meshlerde ve enkarnasyonlarda (bu kurallar uygulanır). Arzdaki her Âdem'in takdiri, 7000 senedir. Nihayet Mümin halis olur ve saflaşır. Böylece İblis ve onun lanetli zürriyeti meshte enkarne olurken o, bir melek olur.⁴⁹

Sonra da Allah (s.v.t) mümini gökten arza geri döndürür ve onlar, Allah'ın ilkler hususunda yaptığı gibi bin yıl boyunca enkarnasyonlara girer. Nihayet onların mekânları ikinci gök olur. O (s.v.t) her devir ehline ve her Âdem ehline bu şekilde davranır. Sonunda sana her Âdem hususunda anlattığım şekildeki örneklerle altı Âdem'e bu şekilde davranır. Nihayet ilk Âdem kendi zamanında huruç eder ve bu, ahir zamanda ve devirler ile asırların sonundadır.

Ayrıca bu, yedi gök, yedi arz, yedi gün ve yedi gecedir. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Ve geceyi bir örtü kıldık.] (Nebe 78/10)

Yani onun içinde bedenleri örtü edinip giymeleri.

[Ve gündüzü de bir yaşam zamanı kıldık.] (Nebe 78/11)

Yani onun içinde onların göklerdeki kendi yerlerine geri dönmesi. Bu, onlar saflaşıp (sona) vardıkları zamandır. Onlar, Bizim onlar için onların kendi amellerinden yarattığımız cennette mübarek ve mesrur bir yaşam sürerler.

⁴⁹ Kitabın bu kısmında bir tahrif vardır. Zira İmam Ahmed el Hasan'ın (a.s) açıkladığı üzere, bir melek insan olarak enkarne olabilirken bir insan ise melek olamaz.

Bab # 29

Güneşi, Ayı, Onların Yaratılmalarını, Onların Örneğini ve Gece ile Gündüzün Örneklerinin Ne Olduğunu Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Muhakkak ki Allah (s.v.t) güneşi en yüce hicaptan yarattı ve o, O'nun Kendisini perdelediği nurdur.

Bu yüzden Allah'tan başka güneşe de ibadet edildi ve bu, İblis'in cehaleti ve hatasından ötürü idi.

Biz ona güneş (parlayan) dedik zira o, parlaklığını Allah'tan aldı ki nur, Allah'ın hicabıydı. Güneş, gündüze has kılındı ve Allah, onun için bunu seçti. Zira gündüzün misali, İmam'ın misalidir. Gecenin misali, Hücet'in misalidir. Güneşin misali ise Nebi'nin (s.a.a) misalidir.

Ay, en düşük hicaptan yaratıldı. Ay, geceye has kılındı ve Allah, onun için bunu seçti. Zira o, artıp azalır ve sonunda nurdan olan hicaba geri döner. Ayın misali, ariflerin yanında Emirel Müminin'in (a.s) misalidir.

Cahillere gelince, (onlar derler ki) o, kendi sıfatı hususunda artıp azalır.

Güneşin misali, Resulullah'ın (s.a.a) misalidir. O, döner, büyür ve geri döner. O, ehaddir (bir), onda ne artma olur ne de azalma.

Gece ile gündüzün misali ise şek edenlerin ve muttakilerin misalidir.

Mufazzal şöyle sordu: O halde Allah'tan başka güneşe ibadet edildiği halde niçin aya ibadet edilmez?

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Şüphesiz ki Ay, en düşük hicaptandır. Mürsellere selam olsun ve Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.

Bab # 30

Beş Yıldızı, Delen Yıldızları,⁵⁰ Yedi Göklerin Zikrini, Onların Sakinlerini ve Onların Hallerini Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Gece ve gündüz onun (dünya) üzerinde cereyan eden beş yıldız nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, gecenin, gündüzün, namazın, zekâtın ve mahlûkattaki bünyenin üzerlerine bina edildiği beş hicaptır.

Mufazzal şöyle sordu: Kısım kısım ve bağlantılı olan bizim gök ve arz arasında gördüğümüz delen yıldızlar nelerdir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bunlar, müminler için kendi amellerinden yapılmış nurani bedenlerdir. Aynı şekilde bedenler göğünde bir güneş ve ay vardır. Onları, onlardan başka kimseler, mükerrer nurani bedenler, senin gördüğün gibi görürler.

Bu yedi Âdem'in her göğünde sabit ve kaim bir Âdem vardır, Allah'ın (s.v.t) ilk yaratılışta yarattığı şekilde. Onların göklerde mertebeleri vardır, gök gök. Bu, onların mertebelerine ve derecelerine göredir.

Mufazzal şöyle sordu: Bana söyleyin, ey Mevlam! Yedi göğün tamamı bir midir yoksa birbirlerine üstünlükleri var mıdır ve her göğün sakinleri kimlerdir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İlk gök, İmamların meskenleridir.

İkinci gök, Natıklar içindir.

Üçüncü gök, Necipler içindir.

Dördüncü gök, Muhlesler içindir.

Beşinci gök, Yetimler içindir.

Altıncı gök, Hicaplar içindir.

Yedinci gök ise Bablar içindir.

Her şeyin kendi yerinde ve ihtisasında sebepleri, illetleri ve kendi göğünde gözükmemesinin keyfiyeti vardır. Vesselam.

⁵⁰ [Göğe ve târika and olsun. Târıkın ne olduğunu sen ne bileceksin? O, delen yıldızdır. Hiçbir nefis yoktur ki, üzerinde koruyucu bulunmasın.] (Tarık 86/1-4)

Bab # 31

Arşı ve Rükünlerini Tanıma

Mufazzal şu ayetleri kıraat etti: **[İşte bunlar hikmet dolu kitabın ayetleridir. İçlerinden bir adama "İnsanları uyar ve iman edenlere, Rableri katında onlar için yüksek bir doğruluk makamı olduğunu müjdele." diye vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki, o kâfirler "Bu elbette apaçık bir sihirbazdır." dediler? Şüphesiz ki Rabbiniz, Allah'tır. O, gökleri ve arzı altı günde yaratmıştır.] (Yunus 10/1-3) [Ve O'nun arşı suyun üzerindeydi.]**

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Arş hakkında herhangi bir şey biliyor musun?

Mufazzal "Hayır." dedi.

Bunun üzerine İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Batini olarak arş, dört rükündür ki onlar da dört şahıstır.

İlk rükün Muhammed (s.a.a), ikinci rükün Emirel Müminin (a.s), üçüncü rükün Hasan (a.s) ve dördüncü rükün ise Hüseyin'dir (a.s).

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! O'nun şu buyruğunun manası nedir? **[Ve O'nun arşı suyun üzerindeydi.]**

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onun tefsirini bilmiyor musun?

Mufazzal "Hayır." dedi.

Bunun üzerine İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Su, ilimdir ve O'nun Ali'ye (a.s) olan sözü ilimdir. Allah'ın buyruklarını duymadın mı?

[Biz, gökten tertemiz su indirdik, onunla ölü bir beldeyi diriltmek ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. And olsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşitli şekillerde anlatmışızdır ama insanların çoğu ille nankörlük edip diretmiştir.] (Furkan 25/48-50)

Yani biz gökten tertemiz su indirdik ve o, ilimdir. Allah (s.v.t) onu temizlemiş ve Kendi Velileri, Nebileri ve Safiyelerine has kılmıştır, onunla ölü bir beldeyi diriltmek ve Velilerimizi bu batini ilim ile sulamak için. Hangi nimet, bu ilimden daha büyüktür ki! Vesselam.

Bab # 32

Sabit Dağları, Coşkun Denizleri ve Âdemi Hicapları Tanıma

Mufazzal, Allah'ın buyruklarını İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) sordu:

[Allah, yedi göğü ve arzdan bir o kadarını yaratandır. Emir bunların arasında inip durmaktadır ki, böylece Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve her şeyi ilimce kuşattığını bilirsiniz.] (Talak 65/12)

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yedi gök, nurani hicaplardır. Arzlar ise yedi Âdemi hicaptır.

Sonra İmam (a.s) bunu Mufazzal'a açıklayıp şöyle buyurdu: Şu ayetin manasına gelince:

[Gerçekten de siz, arzı iki günde yaratan Kimseyi inkâr edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir. Orada üzerinden sabit (dağlar) yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti. Sonra duman haline olan göğe istiva etti, ona ve arza "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" dedi. İkisi de "İsteyerek geldik." dediler. Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe kendi emrini vahyetti. Ve biz, en yakın göğü misbahlar ile donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, aziz ve âlim Kimsenin takdiridir.] (Fussilet 41/9-12)

Onun, bizim ilmimizin batınından olan tefsirini al. O, Allah'ın saklı bir sırrı ve O'nun ilminin hazineleridir.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana, bu ilimden bir şey tahsis edin. Allah Teala'nın "ortaklar" buyruğunun manası nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yani, siz Hicapları ortaklar koşuyor ve onlar ile Kendisini perdeleyen ve orada üzerinden sabit (dağlar) yerleştiren Âlemlerin Rabbi Allah'a itaat ettiğiniz şekilde mi onlara itaat ediyorsunuz?

Mufazzal şöyle dedi: Bu ayet, insanların tefsir edemediği bir şeydir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Sabit (dağlar) İmamlardır. Eğer İmamlar olmasaydı siz dininizde şek eder, dalalete düşer ve apaçık yoldan sapardınız. Onlar sizi sapmaktan nehyederler. Allah'ın (s.v.t) buyruğunu duymadın mı? [Sizi sabit kılmak için oraya sabit (dağlar) yerleştirdi.] Yani arzı ve arz, Müminlerdir. Sabit (dağlar) ise sizi doğru yola getiren İmamlardır (a.s), Allah Teala'nın buyurduğu gibi.

Bab # 33

Son Âdem'i ve Onun Asrını Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki Allah (s.v.t) vakitlerin ve asırların sonunda son Âdem'i indirdi ve onunla zürriyeti için arz, gök, hava, su, cennet ve nâr yarattı, tıpkı onlardan öncekiler için yarattığı gibi. Zira Allah (s.v.t) her gökte Âdem'in ve zürriyetinin salih amellerinden bir cennet yaratır ve her arzda İblis'in ve zürriyetinin isyanlarından bir nâr yaratır. Cennetler göktedir ve nâr ise arzdadır.

O (s.v.t) cennette "Hayat Kaynağı" denilen bir kaynak yarattı ve orası, Müminlerin istirahat yeridir. Zira eğer bir Mümin ölürse onun ruhu taşınır ve nihayet kendi imanına göre göğe yükselir. Sonra da o kaynağa daldırılır. O (ruh) daldırıldığı zaman bu dünyada başından geçen tüm hüznün ve gamı unuttur ve o, nuri bedenini giyer. Sonra da cennette melekler ile kalır. Nefsi çıktığı zaman o, başka bir nur kılıfına girer. Ardından nutfe çıkar sonra da onun ruhu tam da aynı vakitte nutfeye geri döner, yani onun nefsinin çıktığı vakitte. Vesselam.

Bab # 34

Müminleri, Nasıl Doğduklarını, Onların Vardıkları Yeri ve Ölümlerinden Sonra Nasıl Geri Döndürüldüklerini Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) müminlerin doğumunu sordu.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ölen hiçbir mümin yoktur ki, onun ruhu İmam Ali'ye (a.s) götürülmesin ve o da ona bakmasın. Eğer o şahıs imtihan edilmiş ve saf bir mümin ise melekler onun ruhunu göğe yükseltirler ve onu, cennetin kapısındaki kaynağa daldırırlar. Onun ismi ise "Hayat Kaynağı" dır.

O, (dünyadaki bedeninden) çıktığı zaman kendi nuri bedenini giyer ve melekler ve Nebiler (ayrıca Şehitler ve Salihler) ile cennette kalır. Beden, kendi annesinin karnında büyür ve bu, tam da onun ruhunun bedeninden çıktığı ve nutfenin (yeni) annesinin karnına düştüğü zamandır. Tam da o vakitte, nutfe bedende büyür ve nihayet alaka olur. O, bir alaka olduğu zaman melekler kâfirlerin ruhlarından bir ruhu alır ve onu o alakaya koyarlar ki böylece Kâfirin ruhu rahimlerde, kanda, hayızda, izarda ve zulmette azap çeksin ve nihayetinde de o, bir beden olur.

Müminin ruhu ise cennette nimetlenir ve o sırada Kâfirin zayıflamış ruhu azap çeker ve nihayet o, bir mudga olur. O, bir mudga olduğunda küfürde menkus olanların ruhlarından bir ruh (alakaya konulan aynı ruh) alınır ve o, rahimdeki o bedene yerleştirilir. Böylece o, büyür ve Kâfirin ruhu da kanda, hayızda ve karnın içindeki başka şeylerde menkus halde azap çeker. Nihayet beden, tayin edilen vaktine ulaşır ve kendisine tayin edilmiş vaktine ulaştığı zaman melekler cennetteki ruhun yanında toplanır ve ondan misak alırlar. Kadın da ruhu serbest bırakmaya hazırlanır.

Sonra (Mümin) ruh yavaşça iner ve kadın da yavaşça (içindeki Kâfir ruhu) serbest bırakır ve acısı artar. O vakitte ruh, Rabbin önüne gelir ve meleklerin onsan misak almasından sonra O da ondan Kendi nefsi için misak alır. Ardından melekler onu indirirler ve İmam da onların yanındadır. Böylece o, kadının yerine vardığında melekler bedene öyle bir bağırırlar ki, beden meleklerin bağırışının korkusundan baş aşağı döner ve onun altı üstüne gelir. Bu yüzden onun bacağından önce kafası çıkar. O dışarı çıktığı zaman melekler o Müminin ruhunu ona yerleştirirler ve bu, onun düşmesinden (doğmasından) sonra cereyan eder. Müminin doğumunun bir işareti, bedeninin düştüğü ve ruhun onun içine girdiği zaman yeni doğan bebeğin göğe bakmasıdır. Zira o, onun yanına inmiş olan İmamına ve meleklerle bakar. Böylece onun yüzü parlar, gülümser ve İmamı ile meleklerle mutluca güler. Ayrıca o, bu saatte ne kaş çatar ne de sıkıntılı görünür. Bu, Müminin nişanesidir. İmam ve melekler onun yanından ayrıldığı zaman o da onların ayrılışlarına ağlar. Hidayet edici ve kılavuz olan Allah'a hamd olsun. Vesselam.

Bab # 35

Kâfirin Doğumunu Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Kâfirin doğumu nasıldır?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kâfirin doğumuna gelince; o (karından) düştüğü zaman, onun yanına gelmiş meleklerin korkusundan göğe bakar. Onun yüzü sıkıntılı görünür ve o, kaş çatar. Ayrıca o saatte ağlar, sinirlenir, bağırır, kaş çatar, çığlık atar ve nihayet melekler onun yanından ayrılırlar. Bu vakitte onun dehşeti diner ve o da sakinleşir. Ayrıca nefsi ona geri döner ve onun ağlamaları kaybolur. Bu, onun düşüşünün bir nişanesidir. Onun doğumunun nişanesine gelince; onun ruhu ölüm vakti bedeninden ayrılır ve tam da o vakit nutfe (yeni) annesinin karnına girer.

Ruh, bedenden ayrıldığı zaman melekler gelir ve onu alıp ilk nârı barındıran ilk arzın ilk havasına varırlar.

Sonra da onu nârdaki bir kaynağa daldırırlar ve o kaynağa “Rezillerin Kaynağı” denir zira ruhlar o kaynakta rezil olurlar. Sonra da onu öyle bir şekilde daldırırlar ki o şahıs o daldırılıştta Allah’ın çok büyük bir azabını görür ve eğer o azap bir dağa verilseydi dağ parçalara ayrılırdı. Ayrıca o, başından geçen dünyanın tüm nimetlerini ve lezzetlerini unuttur. Ayrıca ruhu, 40 gün boyunca o nâra indirirler ve nihayet nutfe alaka olur ve sonra da melekler onu o azaptan çıkarıp rahime hapsederler. O da kan ile hayızı tatmaya ve izarı yemeye devam eder nihayet onun için tayin edilen vakit gelir ve azap melekleri onun yanına gelir. Ruh azap meleklerine baktığı zaman dehşetten ürperir ve azaba gidip onun içindeki kaynağa geri döneceğini düşünür. O zaman kadın, (ruhu) serbest bırakacak hale gelir ve bu, ona acı verir. Melekler kendi suretlerinden başka bir surette hazırırlar ve İmam (a.s) da hazırıdır. Ardından ona son bir bağırıyla bağırırlar. Böylece onun kafası, İmam’ın suretine duyduğu korkudan ve dehşetten ötürü aşağı döner. Bu yüzden yeni doğan bebek kaşları çatık bir yüzle ağlayarak dışarı çıkar ve izar da onun boğazı ile görüşünden çıkar. Ayrıca belki de korkudan onun yüzü döner ve yan yatar ve o, İmam (a.s) ile melekler onun yanından ayrılıncaya dek ağlamaya devam eder. Vesselam.

Bab # 36

Bedende Mahpus İki Ruhunu Tanıma

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bana, bedende mahpus iki ruhtan ve her birinin nereye gittiğinden haber verin?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Onlardan birine “meşhur” denir ve hapşırma, esneme, bedendeki ürperti, latif kokular ve bedendeki hikmet ondan gelir. Bu yüzden biri hapşırırsa insanlar ona “Yerhamukellah”⁵¹ derler ve eğer biri esnerse gerinir ve bedence dikleşir. Diğer asılı ruha gelince; gaita ve iğrenç rüzgârlar ondan çıkar ve bu, rüzgârların ağız ve burunda hareket etmesinden ötürüdür. Bu sebeple (insandan) çıkan şey, kişinin altından çıkar ve kafanın yukarısından çıkmaz. Bu, ruhun baş aşağı halde olmasından dolayıdır. Vesselam.

⁵¹ Yerhamukellah, Arapçada “Allah sana merhamet etsin.” anlamına gelir.

Bab # 37

Nebilerin, Vasilerin, Safiyelerin, Velilerin, Babların ve Hicapların Doğumunu Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) Vasilerin doğumunu sordu. Bunun üzerine İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Heyhat, heyhat! Ey Mufazzal, tüm acayıpliklerin acayıpliği bundandır. Müminin doğumu öyleyse (az önce bahsedilen gibi) o halde Nebilerin ve Vasilerin doğumu nasıl olur?

Bil ki, Vasilerin doğumu Müminlerin doğumlarından farklıdır, tıpkı Müminlerin doğumunun Kâfirlerin doğumundan farklı olduğu gibi.

Bu yüzden Vasilerin anneleri, Allah'tan olan bir sırrın ve yüce bir emrin konulduğu mahallerdir.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana, Vasilerin doğumundan haber verin.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Acayıpliklerin ilki, Vasilerin annesinin kadın değil de erkek olmasıdır.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Subhanallah! Bu nasıl olur?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Melekler, kadınların suretindedir.

[Onlar, Rahman'ın kulları olan melekleri de dışı saydılar. Acaba onların yaratılışlarını görmüşler mi? Onların bu şahitlikleri yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.] (Zuhruf 43/19)

Ey Mufazzal! Bununla kimin kastedildiğini biliyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Hayır, ey Mevlam!

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Kastedilen kimse Fatıma'dır (s.a)? Ey Mufazzal, Fatıma'nın (s.a) kim olduğunu biliyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Yalnız Mevlam bilir.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Sorun ile sana fazılda bulundum.

Mufazzal şöyle dedi: Sizden başkası (bu fazılda bulunamaz), bu hususta bana nimetler veren Allah'a hamd olsun ve O'nun her nimetine şükürler olsun. Bundan, (bana bahşettiği) hidayetinden ve marifetinden ötürü minnet O'nundur.

Sonra İmam (a.s) şu ayeti kıraat etti:

[Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup hapseden olamaz. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, aziz ve hakîmdir.] (Fatır 35/2)

Mufazzal şöyle sordu: Bu ayetin tefsiri nedir?

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Allah'ın (s.v.t) insanlar için bu batini ilimden açtığı şey, bir rahmettir ve onlara has kıldığı özel bir meseledir. Ey Mufazzal! Şüphesiz ki insanlar, Vasilerin annelerinin doğum yaptığını düşünür fakat sen şu sureyi okumadın mı?

[Hayır! Bu beldeye and olsun ki sen bu beldede oturuyorsun. Baba ve o doğurmadı⁵². And olsun, Biz insanı bir zorluk içinde yarattık.] (Beled 90/1-4)

Bu ayetin bir batını vardır. Görmüyor musun ki, "baba ve doğurduğu" diye midir yoksa "baba ve o doğurmadı" diye midir? Allah (s.v.t) "O doğurmadı" diye buyurmuşken o, nasıl doğabilir?

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bu ayet, yalnızca Vasiler hakkında mıdır yoksa insanların geri kalanını da kapsamakta mıdır?

İmam (a.s) şöyle cevapladı: O, özel olarak Vasiler hakkındadır.

Mufazzal şöyle sordu: O'nun şu sözlerinin manası nedir: **[And olsun, Biz insanı bir zorluk içinde yarattık.] (Beled 90/4)**

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Yani insan, Ebul Fazl'dır⁵³ ve o, Evvel'dir⁵⁴. Ayrıca Kuran'da her ne zaman şeytan zikredilse o, Sani'dir.

[O gün zalim kimse ellerini ısıracak: "Eyvah!" diyecek, "Keşke Resul'ün yanında bir yol tutsaydım." "Eyvah!" diyecek, "Keşke falancayı dost edinmeseydim. Zira zikir bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan, insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yapayalnız ve yardımcısız bırakmaktadır."] (Furkan 25/27-29)

Bununla kastedilen şey, Sani'nin Ebul Fazl'ı yapayalnız ve yardımcısız bırakmış olmasıdır. **[And olsun, Biz insanı bir zorluk içinde yarattık.] (Beled 90/4)** yani Evvel, üç zulmetin içinde şekk, bitkinlik ve yorgunluk içindedir, (bunlar) karın zulmeti, rahim zulmeti ve şüphe zulmetidir. O, kan ve hayız yerken bu zulmetlerin içindedir. Ey Mufazzal! Mümin, Allah katında bunlardan bir şey ile doyurulmaktan daha şerefli oysaki sen kendi aklınla bunu (tam tersini) zannedersin lakin doğrusu onlar bundan uzaktır.

Vasilere gelince; onlar, sana anlattığım şekildedir.

⁵² Ayetin çevirilerinden biri de şöyledir: [Baba ve doğurduğu.] (Beled 90/3)

⁵³ Ebul Fazl, Arapçada fazlın (fazilet, lütuf, ihsan) babası anlamına gelir.

⁵⁴ Evvel, Arapçada ilk, birinci gibi anlamlara gelir.

[Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor? O, “Yığınla mal tüketip yok ettim.” diyor.] (Beled 90/6-7)

[Kendisine hiç kimsenin güç yetiremediğini mi sanıyor?] (Beled 90/5)

Doğrusu Biz, ona güç yetirir ve ona azap ederiz.

Mufazzal şöyle dedi: İnsanlar helak oldu.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İnsanlar, bizim Şialarımızdır. Doğrusu helak olan kimseler bizim düşmanlarımıza itaat eden kimselerdir.

Mufazzal şöyle dedi: Benim için en hoş şey, sizin Vasilerin doğumu mevzusunu benim için bitirmenizdir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki Allah (s.v.t) Vasilerin bedenini meleklerin üzerinde kalçalar olarak inşa etti ve nihayet onlar, tayin edilen vakte ulaşırlar. Sana anlattığım gibi bu, meleklerin tahareti ile birliktedir. Allah (s.v.t) bu mahlûkat için bir edeplendirici olarak İmam'ı (a.s) zahirde göstermeyi irade ettiğinde Kendisinden bir ruh gönderir ve o, tüm kirlerden temizlenmiş olan mevludun içine girer. Ayrıca rahim de onu değiştirmez ve ruh, ancak insanlar için bir edeplendirici olarak oraya girer. Ey Mufazzal, bunun örneğinin ne olduğunu biliyor musun?

Mufazzal şöyle dedi: Hayır, ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İmamın doğumu ve ölümü, bir doğum ve ölüm değildir. Doğrusu onların örneği, bir gömlek giyen ve istediğinde onu çıkaran bir adamın örneğidir. Bu yüzden Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Beşikte bir çocuk olan kimse ile konuşuruz.] (Meryem 19/29)

Bu sebeple Allah (s.v.t) “Biz nasıl beşikte bir çocuk olan kimse ile konuşuruz.” diye buyurduğu zaman beşik hakkında buyurduğu şeyi duymadın mı? (O beşikteki şöyle der) “Ben bir çocuk değilim. Siz beni görmeden önce kitap bana geldi ve doğrusu bu bedene (sizde olan) şaşkınlık üzere girdim.” Vasiler de aynı şekildedir. Onlar çocuk olsaydılar anlamaz, idrak etmez ve gömleğini giyen ve onu çıkaran bir adam hakkında sana bahsettiğim şeyler cereyan etmezdi. Daimen ve ebediyen Allah'a hamd olsun. Vesselam.

Bab # 38

İmam'ın (a.s) Öldürülüşünü Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle dedi: Bana, İmam'ın ölümünden ve öldürülüşünden haber verin.

İmam Sadık (a.s) dişleri görünene kadar gülümsedi ve ardından şöyle buyurdu: Hüseyin (a.s) ve onun öldürülüşünden bahsediyor olmalısın. Ayrıca Emirel Müminin, Zekeriya, Yahya, İsa ve diğerlerinin (a.s) öldürülüşünden de bahsediyor olmalısın.

Mufazzal şöyle dedi: Göğsümde olan şey tam da buydu.

İmam (a.s) şöyle devam etti: Ey Mufazzal! Şüphesiz ki bu kimseler Allah'ın Safiyeleri, Velileri ve Hayratlarıdır. O'nun (s.v.t) onların, düşmanlarının elinde demirin hararetini tatmasına izin verdiğine inanıyor musun?

Doğrusu bu, Allah'ın hüccetinin onlara tekit edilmesi için yalnızca zahirde olur. Onların (gerçekte) öldürüp boğazlanmalarına gelince şüphesiz ki Allah (s.v.t) Kendi Velilerini ve Safiyelerini bundan korur. Vesselam.

Bab # 39

İmam Hüseyin'in (a.s) Öldürülüşünün Batınını Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: Size şu ayeti sormak istiyorum.

[Ve ona büyük bir kurbanlık fidye verdik. Sonra gelenler arasında ona bıraktık.] (Saffat 37/107-108)

İmam (a.s) şöyle buyurdu: İbrahim'in (a.s) zamanında, İmam Hasan (a.s) İshak ve İmam Hüseyin (a.s) da İsmail'di.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana, Mesih'in öyküsünden haber verin.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Mesih'in Allah katında tüm Nebilerden, Resullerden ve Vasilerden daha üstün olduğunu görmüyor musun? Allah (s.v.t) bir meseleyi göstermek isterse onun bir parçasını gösterir ve böylelikle de zahirden işaretle batın anlaşılır. O (s.v.t) bazıları hususundaki bir şeyle herkese işaret eder.⁵⁵

Böylece Allah'ın kudretine karşı büyüklenmezler. Doğrusu Allah'ın (s.v.t) azameti O'nun Nebilerinden, Vasilerinden ve Safiyelerinden kesilmez. Hüseyin bin Ali (a.s) Allah katında, Kâfirlerin ellerinde demirin hararetini tatmaktan daha yücedir. O (s.v.t) ona (a.s) demirin hararetini tattırmaktan münezzehdir. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) Kendi Velilerinin hayrını sağlayacak düzenlere sahiptir ve O (s.v.t) onları Kendi düşmanlarından korur.

O (s.v.t) Kendi düşmanlarını ve Velilerinin düşmanlarını baliğ hüccet ile helak eder. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) adildir ve zulmetmez, hilim sahibidir ve yanlış yapmaz.

Allah (s.v.t) Mesih'e, Zekeriya'ya, Yahya'ya ve Nebilerden hiçbirine yapmadığı bir şeyi Hüseyin'e (a.s) yaptı.

Zahirdeki boğazlanma, büyük bir kurbanlık fidye verilen İsmail (a.s) içindi. O, Hüseyin'in (a.s) ta kendisidir, hem ismi hem de nesebi ile⁵⁶. Onlar arasında hiçbir fark yoktur. Onlar bir gibidir ve küfür ehlinin vehmettiği gibi o, zahirde 1000 kereden fazla boğazlanmıştır. Fakat Hüseyin'in (a.s) örneği, Mesih'ininki gibidir. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Ve "Allah'ın Resülü Meryem oğlu İsa'yı öldürdük." demeleri yüzünden. Hâlbuki onu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler fakat onlara öyle gösterildi (benzetildi). Onun hakkında ihtilafa düşenler bundan dolayı şek içindedirler. Bu hususta zanna uymak

⁵⁵ Yani Allah (s.v.t) İsa'nın (a.s) çarmıhtan kurtuluşuna, Allah tarafından gönderilen ve seçilen kimselerin de onların düşmanları tarafından öldürülmediğine işaret olarak dikkat çekti ve onların öldürülmüş olmaları, yalnızca zahirde öyle görünür ama batında onlar bundan münezzehdir. Şüphesiz ki bir Nebi hakkında cari olan şey, hepsi hakkında geçerlidir.

⁵⁶ İmam Ahmed el Hasan'ın (a.s) bildirdiği üzere, kitabın bu bölümünde de bir tahrif söz konusudur ve İsmail (a.s) İmam Hüseyin (a.s) değildir.

dışında hiçbir bilgileri yoktur ve kesin olarak onu öldürmediler. Bilakis Allah, onu Kendine yükseltmiştir.] (Nisa 4/157-158)

Bu vasıf Nebilerin, Vasilerin ve Allah'ın Velilerinin vasfıdır. Allah (s.v.t) dilediğini yapar. Kufe ehli bu ayet hakkında ne diyor, ey Mufazzal?

["Ey oğlum! Ben seni rüyamda boğazladığımı görüyorum. Artık bak, ne düşünürsün?" Dedi. Çocuk da: "Babacığım sana ne emrediliyorsa yap, inşallah beni sabredenlerden bulacaksın." Dedi. Ne zaman ki ikisi de bu şekilde Allah'a teslim oldular, İbrahim oğlunu şakağı üzerine yatırdı. Biz de ona şöyle seslendik: "Ey İbrahim! Rüyana gerçekten de sadakat gösterdin, şüphesiz ki Biz iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız. Şüphesiz ki bu apaçık bir imtihandı." Ve ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.] (Saffat 37/102-107)

Mufazzal şöyle sordu: Sizin Şialarınızın ne dediğini mi yoksa Şialarınızdan başkalarının ne dediğini mi soruyorsunuz?

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Şialarımdan başkalarının ne dediğini soruyorum.

Mufazzal şöyle dedi: Onlar, İsmail (a.s) için fidye verilen büyük kurbanlığın cennetten çıkmış bir koyun olduğunu söylüyorlar.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Subhanallah. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) cennet için hiçbir şey yaratmadı ki, daha sonra öldürülmek ile ona azap etsin. Bu da onların küfürlerindedir, yani Allah'ın (s.v.t) cennetten bir koyun çıkarıp hiçbir suçu ve günahı yokken onu boğazladığını iddia etmeleri. Oysaki Allah (s.v.t) adildir ve zulmetmez. Ey Mufazzal! Kendisi için fidye verilen ve başkası yerine fidye olandan haber ver bana, hangisi derece olarak daha yücedir?

Mufazzal "Nasıl?" dedi.

İmam (a.s) şöyle devam etti: **[Ve biz ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.]** O, başkası yerine fidye olan kimse için meseleyi büyük yaptı.

Mufazzal şöyle dedi: Bu, bilmediğim bir şeydir. Ey Mevlam! Bana bunu öğretebilir misiniz?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Yazıklar olsun sana, ey Mufazzal! İnsanlar o boğazlanma meselesini bilseydiler uzun bir süre şaşkın kalır, akılları karışır, küfürleri ve Allah ile O'nun Resulüne (s.a.a) karşı olan düşmanlıkları artardı. Fakat Allah (s.v.t) onların gözlerini damgalamış, kalplerini mühürlemiş ve onları, Kendi sırrını ve onun içeriğini bilmekten men etmiştir. Ey Mufazzal! Hüseyin'e (a.s) fidye verilen koyun bir puttu, Kureyş'in putu. Ayrıca o, o günlerde bir koyun enkarnasyonunda olan yaşlı bir erkekti. Beyt-ul Haram'a asılı olan onun iki boynuzunu görmüyor musun, ey Mufazzal?

Mufazzal şöyle dedi: Evet, ey Mevlam.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Bu boynuzlar, Hüseyin'e (a.s) fidye verilen o koyuna aittir. Sonra da İmam (a.s) dişleri gözükecek şekilde güldü.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Sizi güldüren nedir?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: İnsanlar Mekke-i Mükerrerme'de mevsim zamanı toplandıkları zaman onun cennetten olmasından (öyle sandıklarından) dolayı şaşkınlık içinde koyunun boynuzlarına bakmak isterler. Biz ise onların bir putun boynuzları olmasından dolayı onlara şaşkınlık içinde bakarız. İnsanlar bir şey hayret eder, biz ise başka bir şeye. Ey Mufazzal! Benim Şialarım bunun hakkında ne söylüyor?

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Cabir, İmam Bakır'dan (a.s) Allah'ın (s.v.t) şu buyruğu hakkında şöyle nakleder: **[Ve biz ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.]** "İshak, Hasan (a.s) ve İsmail ise Hüseyin'dir (a.s)."

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Onlar söyledikleri şeyde hakkı konuştular. Zira Hüseyin (a.s) Allah (s.v.t) katında boğazlanmaktan daha yücedir fakat insanlar Allah'ın Velilerinin makamını bilmezler. Bizim Şialarımız ise bizden Allah'ın, O'nun Vasisinin ve Resul Muhammed'in (s.a.a) bu batini ilmini duyarlar ve onu, kendi mümin kardeşlerine verirler. Onlar, onlardan başkasından batılı kabul etmezler. O (mümin), Allah katında en yücedir. Onlar (nasibiler) ise hakkı batıl eder ve batılı ise hak yaparlar. Allah (s.v.t) Kendi lütfunu ve tedbirini en iyi bilir. O (s.v.t) yaptıklarından sorulmaz ama onlar sorulurlar.

[Allah, insanlara örnekler verir. Belki de öğüt alırlar.] (İbrahim 14/25)

[Bak onlara ayetleri nasıl açıkça beyan ediyoruz. Sonra da bak onlar nasıl (haktan) döndürülüyorlar?] (Maide 5/75)

Allah Teala, başka bir mevzu hakkında da şöyle buyurmuştur: **[Belki de akıl ederler ve belki de düşünürler.] (Haşr 59/21)**

Allah (s.v.t) Kendi kitabında insanlar için örnekler verir ama onları âlimlerden (marifet sahipleri/gnostikler) başkası anlamaz.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Vallahi bana şifa verdiniz ve benden tüm hüznü ve kederi söküp attınız.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki Allah (s.v.t) göğüslerdeki şeyler için bir şifa ve müminler için bir hidayet ve rahmettir. Ayrıca batın da göğüsler için şifadır.

Mufazzal şöyle sordu: Bundan ötürü Allah'a hamd olsun.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Koyunun boğazlanma nedeni budur. Sana, onların (l.a) Hüseyin'i (a.s) öldürmek için toplandıkları günün ayrıntılarını anlatmamış mıydım?

Mufazzal "Evet." Dedi. Vesselam.

Bab # 40

Beni Ümeyye (l.a) Zamanında Hüseyin'in (a.s) Öldürülüşünün Batınını Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana Hüseyin'in (a.s) hikâyesinden haber verin. Onlardan önce Mesih'in (a.s) öldürülüşünde bulunan kimselere öyle gösterildiği gibi, nasıl Hüseyin'in (a.s) da onlara, öldürülmüş ve boğazlanmış gibi gösterildiğini beyan edin.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Bu, Allah'ın sırlarından bir sırdır. O, insanlar için durumu böyle gösterdi fakat yalnızca O'nun Velilerinin ve Kullarının seçkinleri bunu (batını olarak) bilirler ve o kimseler, mümindir ve O'nun mahlûkatından seçilmiştir.

Şüphesiz ki İmam (a.s) isteyerek veya istemeyerek bedenlere girer ve O dilediği zaman da isteyerek veya istemeyerek onlardan çıkar, tıpkı hiçbir sorun ve şüphe olmaksızın gömleğini çıkartan biri gibi.

Onlar (l.a) Hüseyin'in (a.s) önünde onu boğazlamak için toplandıkları vakit o (a.s) bedenini bıraktı ve Allah (s.v.t) Onu (a.s) Kendine yükseltip düşmanları (l.a) ondan uzaklaştırdı. O (s.v.t) öyle sert ve büyük bir gazapla gazaplandı ki, ne gökler ne arz ne de dağlar O'nun azametiyle karşılaştırılabilir. O (s.v.t) azaplarını acele şekilde onların üzerine göndermeye kadirdir fakat O (s.v.t) kuvvet ve hilim sahibidir. (Başka bir) kuvvetten korkmaz ve O (s.v.t) vaadine hilaf etmez. Hiç kimse, O'nun Kendisini vafettiği gibi O'nun hikmetini açıklayamaz. O (s.v.t) dilediği şeyi yapar ve dilediği Hicapta tezahür eder. Doğrusu yalnızca (başka bir) kuvvetten korkan kimse acele eder.

Doğrusu Allah (s.v.t) bir şey yaratmak isterse ona "Ol" der ve o da olur. Bu yüzden Allah (s.v.t) azabı acele göndermez. Hüseyin (a.s) Irak'a gittiğinde Allah (s.v.t) Hüseyin'i (a.s) Hicap edindi. O (a.s) ilerlerken bir menzilde durduğu vakit mutlaka Cebrail (a.s) onun yanına gelir ve onunla konuşurdu. Nihayet askerlerin onun (a.s) karşısında toplandığı, atların hazırlandığı ve savaşın gerçekleştiği gün geldi.

O zaman Mevlamız Hüseyin (a.s) Cebrail'e nida edip şöyle buyurdu: "Kardeşim, Ben kimim?"

Cebrail (a.s) şöyle buyurdu: "Sen, Kendisinden başka ilah olmayan Allah'sın. Hayy, Kayyum, Öldüren ve Dirilten Sensin. Sen o kimsesin ki göğe emredersin ve o da sana itaat eder, arza emredersin ve o da Senin emrine boyun eğer, dağlara emredersin ve onlar da sana icabet eder, denizlere emredersin ve onlar da Senin emrine koşarlar. Sen, Kendisine hiçbir hile ve zararın dokunmadığı Kimsesin."

Bunun üzerine Hüseyin (a.s) da şöyle buyurdu: “Ey Cebrail! Bu (kalpleri) ters dönmüş mahlûkları görüyor musun? Onların nefisleri kendilerine, zayıflıklarından dolayı Mevlalarını öldürmelerini söylüyor. Lakin onlar, ne ona ne de Allah’ın herhangi bir Velisine asla ulaşamayacaklardır, tıpkı İsa’ya ve Emirel Müminin Ali’ye (a.s) asla ulaşamadıkları gibi. Fakat onlar bunu yaptılar ki böylece beyan ve hüccetten sonra azap onlara helal olsun.”

Sonra Hüseyin (a.s) şöyle devam etti: “Ey Cebrail! O lanetli, hüsrana uğramış, inatçı ve (kalbi) ters dönmüş olan adama git ve ona, kiminle savaşmak istediği sor.”

Bunun üzerine Cebrail (a.s) garip ve meçhul bir adam suretine girdi ve Ömer bin Sad’ın (l.a) yanına gitti. O (l.a) komutanları, muhafızları, babları arasında kürsüsünün üzerinde oturuyordu. Cebrail (a.s) onların saflarının arasına gizlice girdi ve onun yanına varıp önünde durdu. Ömer bin Sad (l.a) ona baktı ve ondan ötürü dehşete düştü.

Ömer bin Sad (l.a) ona “Sen kimsin?” diye sordu.

Cebrail şöyle dedi: “Ben, Allah’ın kullardan bir kulum. Sana, kiminle savaşmak istediğini sormak için geldim.”

Ömer bin Sad (l.a) şöyle dedi: “Ben, Hüseyin bin Ali (a.s) ile savaşmak istiyorum. Bu, Ubeydullah bin Ziyad’ın (l.a) bana, Hüseyin bin Ali’yi (a.s) öldürmemi, kafasını getirmemi ve orduyu çadırda bırakmamı emrettiği yazıdır.”

Cebrail (a.s) şöyle dedi: “Yazıklar olsun sana. Âlemlerin Rabbini, evvellerin ve ahirlerin İlahını, göklerin, arzın ve arasındakilerin Yaratıcısını mı öldüreceksin?”

Ömer bin Sad (l.a) bunu duyduğunda korkuyla doldu ve komutanlarına, onu alıp mızrak ve kılıçlarla vurmalarını emretti. Bunun üzerine Cebrail (a.s) onların yüzlerine öyle bir tükürdü ki yüzleri üzerine düştüler ve melun İbni Sad (l.a) kürsüsünden düştü. Ardından şuurlarını tekrar kazandıklarında Cebrail’in (a.s) gitmiş olduğunu gördüler ve başka da hiçbir şey göremediler. Ömer bin Sad (l.a) daha da korku ve dehşete kapıldı. Ashabına dönüp şöyle dedi: “Yazıklar olsun size. Başınıza gelen şeyin benzerini hiç duydunuz mu ve az önce gördüğünüzü şimdiye kadar hiç gördünüz mü?”

Onlar da şöyle dediler: “Biz, senin gibi muhafızları, perdeleri, askerleri ve komutanları olan bir hükümdarın yanına giren bir adamı şimdiye dek ne gördük ne de duyduk. Ardından daha da endişelendik ve onu alıp öldürmek istedik. Ama o, yüzlerimize öyle tükürdü ki hepimiz yere düştük.”

Melun Ömer bin Sad (l.a) şöyle dedi: “Söyleyin bana, bu neydi ve biz ne yapabiliriz?”

Orada bulunan yaşlı bir adam konuşup şöyle dedi: “Allah işini düzeltsin, ey Emir! Gördüğün şeye şaşırma. Belki de o, melun İblis’ti ki bizim ve senin önünde bizleri korkutmak için göründü.”

Ömer (l.a) ona şöyle dedi: “Yazıklar olsun sana! Şüphesiz ki İblis (l.a) bizim yardımcılarımızdan biridir. Biz onun ordusundan ve askerlerindemiz. Resulullah’ın (s.a.a) kızının oğlunu öldürmek için anlaşmışız. Öyleyse o (l.a) nasıl bizi korkutur ve bize ihanet eder? O adam mevzusuna gelince, bu şey göğsümü daralttı ve beni işimden uzaklaştırdı.”

Halktan bir adam şöyle dedi: “Allah (işini) düzeltsin, ey Emir! Bu adam mevzusunu bildirmek için geldim ve benden başka hiçkimse bilmemektedir.”

Ömer (l.a) “Bildiğini söyle.” Dedi.

Adam şöyle dedi: “Şüphesiz ki Hüseyin (a.s) ve babası (a.s) sihirle uğraşırdı. Muhakkak ki Ali (a.s) hakkında bu bahsin çoğu sana daha önce de ulaşmıştır. O (a.s) onun sihrinin hüccet olduğunu iddia ederdi.”

Ömer (l.a) şöyle buyurdu: “Hakkı konuştun ve haklısın. O sihir hakkında bir şey duymuştum ve bizim mevzumuzun sihirden başka bir açıklaması yoktur. Şimdiye kadar bunu hatırlayamadım. Eğer senin bana sihri hatırlatman olmasaydı savaşa gitmezdim ve belki de endişelenip geri dönerdim. Fakat şimdi bana yayımı getirin zira kalbim güçlendi ve korkularım kaybolup gitti. Sizi şahit ediyorum ki, ben Ali bin Ebi Talip (a.s) ve oğlu Hüseyin’in (a.s) yaptığı şeyden beriyim.⁵⁷”

Sonra o melun yayını hazırladı. Ardından adamlarına şöyle dedi: “Ben, sihirbazın çadırına ok atacak ilk kişi olacağım.” Böylece o melun, halka, Resulullah’ın (s.a.a) kızının oğlunu öldürmek için silahlarını hazırlamalarını emretti.

Küçük asker gruplarıyla ileri çıkan ilk kişiler, iki büyük Habeşli adamdı. Onların gözleri kor gibiydi. Hüseyin (a.s) onları gördüğünde Cebrail’e (a.s) şöyle dedi: “Bu iki adamı kendilerinin mesh enkarnasyonlarında bana getir.” Bunun üzerine Cebrail (a.s) elini uzatıp onları atlarının sırtından aldı ve Mevlamız Hüseyin’in (a.s) önüne getirdi. Onlar orada koçlara dönmüş haldeydi.

Sonra da Hüseyin (a.s) çok şiddetlice bağırdı ve şöyle buyurdu: “Tanındığınız şeye geri dönün.”

Oradaki iki melun siyah adamın kafalarında bir metal vardı ki, kafalarından girip arkalarından çıkıyordu.

Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: “Ey kardeşim Cebrail! Bu iki melun kimdir?”

Cebrail (a.s) şöyle cevapladı: “Bu ikisi, Sad ve Muaviye’dir.”

Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: “Bana yaklaşın ey melunlar! Mesh halinizdeki azabımı ve intikamımı nasıl buldunuz?”

⁵⁷ Şöyle de çevirilebilir: Sizin şahit olmanızı sağlayacağım ki, o (Cebrail’i (a.s) kastediyor), Ali bin Ebi Talip (a.s) ve oğlu Hüseyin’in (a.s) yaptığı şeyden beridir.

Onlardan biri şöyle dedi: “Biz, azapların en şiddetlisini gördük. Bizi meshten çıkarıp insan bedenlerine sok. Biz hak yolu tanıdık. Bize merhamet et, ey merhametlilerin en merhametlisi!”

Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: “Allah siz ikinize merhamet etmesin. Bu, sizin içindir ve reenkarnasyonlarınız, birbiri ardınca dönüşlerde 1000 yıldır devam edecektir. Her seferinde de azabım şiddetlenecektir, kazandıklarınızın karşılığı olarak.”

Onlar şöyle dediler: “Af. Affet bizi.”

Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: “Sizin için hiçbir af ve merhamet yoktur. Zira Benim merhamet ve affım, Veliler ve Safiyler içindir. Benim intikamım ise Allah’ın düşmanları olan zalimler içindir.”

Sonra da Hüseyin (a.s) onlara öyle bir şekilde haykırdı ki onlar yerin dibine gireceklerdi.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onlar nereye gittiler?

İmam Sadık (a.s) şöyle cevapladı: Onlar, Hüseyin’e (a.s) karşı savaşır halde dostlarının yanına geri döndüler.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bu zamanlarda Hüseyin’in (a.s) yanında muvahhid müminlerden biri var mıydı?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onun yanında muvahhid bir mümin vardı ve onun kılık değiştirmiş hali bizim de yanımızdadır.

Ardından Ebul Hattab (a.s) geldi ve Mufazzal, ona şöyle dedi: Ey Ebul Hattab! Mevlam İmam Sadık’ın (a.s) buyurduklarını dinle.

Ebul Hattab (a.s) da şöyle dedi: Evet, ben onun yanındaydım.

Sonra İmam Sadık (a.s) bahsine geri döndü ve şöyle dedi: Onlar Hüseyin’i (a.s) çevrelediklerinde Hüseyin (a.s) Cebrail’e, Mikail’e ve İsrafil’e nida etti ve onlar da şöyle dediler: “Emret, ey Rabbimiz!”

Hüseyin (a.s) da şöyle buyurdu: “Beni, havaya kaldırın.” Bunun üzerine Hüseyin (a.s) ve gulamı Cebrail (a.s) (yukarı) yükseldi.

[En acı azabı görünceye kadar ona iman etmezler.] (Şuara 26/201)

Sonra da aziz ve muktedir bir şekilde onları (yanına) aldı.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Hüseyin (a.s) ashabı Cebrail’i (a.s) gördü mü?

İmam (a.s) “Evet” diye buyurdu.

Mufazzal şöyle sordu: Bir surette mi yoksa farklı suretlerde mi?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Bilakis bizim suretlerimizde.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Ben ne zaman Cebrail’i (a.s) gördüm?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Bugün onu gördün.

Mufazzal şöyle sordu: Nerede?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Bu evimizde.

Mufazzal şöyle sordu: Hangi vakitte?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Tam da bu vakitte. Onun seninle konuşmasını ister misin?

Mufazzal şöyle dedi: Vallahi isterim.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Ebul Hattab (a.s)! Sen Cebrail misin?

Ebul Hattab şöyle buyurdu: Vallahi ben Cebrail'im. Vallahi ben, melun Ömer bin Sad'ın (l.a) yanına gönderilen, onunla konuşan, onun ve tüm ashabını yüzünü nâra sürten kimseyim. Ben, Onun (a.s) emriyle onları azaplandırmakla görevliyim ve ben, ilk Âdem'in ashabıyım. O (a.s) bana, öyle bir bağırişla mahlûkata bağırmanı emretti ki, (aralarındaki) vasıllar koptu ve ben, onları zincirler ve kelepçelere ile bağladım. Ben, Nuh'un ve onun kendi kavmini Allah'a ibadete ve O'nun vahdaniyetine davet etmesinin ashabıyım fakat onlar kabul etmediler. Bunun üzerine ben de onlara tufan ile tükürdüm. Ben, onu inkâr edip ona ateşe attıkları zamanda İbrahim'in ashabıyım. Vallahi ben onunlaydım ve ateşten taraf hiçbir şey ne bana ne de ona değdi. Ben, Danyal'ın, tabutun ve suhufun ashabıyım. Vallahi ben, onu kendi elimle ve kendi yazımla yazdım. Ben Onun (a.s) Rabliği (ve Yücelerin en Yücesi oluşu) hakkında asla şek etmedim ve asla da şek etmeyeceğim.

Ben, Musa'nın, İsa'nın ve Muhammed'in (s.a.a) ashabıyım. Ben Ebul Hattab ve Ebul Tayyibat'ım. Ben, (Lut) kavmine çok şiddetlice bağırardım ve onları yok ettim.

Ben, her asırda ve tüm zamanlarda, farklı suretler ve muhtelif isimler altında bütün İmamların (a.s) önündeyim. Ben, Kaim'in (a.s) yanında ve önündeyim. Ben, onun kılıcıyla zalimleri helak ederim. O, bana emreder ve ben de ona itaat ederim. Ben, Rabbimin (a.s) emriyle diriltir, öldürür ve rızık verir.

Mufazzal şöyle dedi: Sonra tanımadığım iki adam yaklaştı.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu ikisini tanyor musun?

Mufazzal "Hayır, ey Mevlam!" dedi.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu ikisi Mikail ve İsrail'dir (a.s). Biri, doğuda ve diğeri de batıdadır.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onlar, ne yapıyorlardı?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ben, onları bir göreve göndermiştim.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Ebul Hattab, Resulullah'ın (s.a.a) ve Emirel Müminin Ali'nin (a.s) zamanında bulundun mu?

Ebul Hattab (a.s) şöyle buyurdu: Evet. Ayrıca İsa'nın, Musa'nın, İbrahim'in ve Nuh'un (a.s) zamanında da. Ayrıca Âdem'den (a.s) öncesinde de.

Mufazzal şöyle dedi: Rabbim yücedir. O'nun işi ne kadar da yücedir!

Sonra İmam Sadık (a.s) Mufazzal'a baktı ve şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Sana büyük bir fazıl verildi ve batını bir ilim öğretildi. Öyleyse Allah'ın sırrını saklı tut ve hiç kimseye onu bildirme, ancak muhles bir dost hariç. Eğer sırrı bizim düşmanlarımıza söylersen o halde kendi katline yardım etmiş olursun.

Mufazzal şöyle dedi: Buyurduğunuz gibi yapacağım, ey Mevlam! Bu mahlûkatın ve insanların sırlarından olan acayıplıklar gördüm. Onu saklama hususunda bize ne tavsiye eder ve ne emir buyurursunuz?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Şüphesiz ki Allah (s.v.t) gizlide ibadet edilmeyi sever.

Mufazzal şöyle dedi: Hakkı konuştunuz, ey Mevlam ve Rabbim. Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'adır. Vesselam.

Bab # 41

Emirel Müminin (a.s) Selman'ı Karnları Kaldırmaya Gönderdiği Zaman Onun Ömer ile Olan Öyküsünü ve Oradaki Durumu Tanıma

Mevlamız İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bir gün Emirun Nahl ⁵⁸ İmam Ali (a.s) Selman'a, Ömer hakkında bir şey anlattı ve Selman'ı onun yanına gönderdi. Selman, Ömer'i gördüğünde şöyle dedi: "Emirun Nahl (a.s) sana, senin ve falanın o gün söylediği şeyi soruyor. Siz ikinizi ifşa etmekten hoşlanmam fakat Horasan'dan sana getirilen malın bu iki karnını ortaya çıkarmak zorundayız."

Bunun üzerine Ömer'in yüzü değişti ve elindeki şeyi düşürdü. Ardından Ömer (l.a) şöyle dedi: "Ben ve bir kişiden başka hiç kimse dün gerçekleşmiş konuşmayı bilmiyordu. İkimiz de karşıdaki arkadaşının sırrını anlatmadı. Öyleyse nasıl olur da senin arkadaşın bunu biliyor, ey Selman? Ayrıca Horasan'dan gelen mala gelince; vallahi benim arkadaşımın başka hiç kimse onun geldiğini bilmiyordu ve benden başka Medine'den hiç kimse de olacak şeyi bilmiyordu. Doğrusu Ebu Talib'in oğlunu (a.s) ancak her şeyi bilen bir sihirbaz olarak görüyorum. Sana, onun (a.s) sihrinden bahsedeyim mi?"

Selman, ondan konuşmasını istedi.

Ömer şöyle dedi: "Sana hakkı söylüyorum ve senden hiçbir şey gizlemiyorum çünkü senin üzerinden Ebu Talib'in oğlunun (a.s) sihrini kaldırmak benim görevim. Ali bin Ebu Talib (a.s) sana, daha önce bunun hakkında bir şeyden bahsetmiş miydi?"

Selman "Hayır." Dedi.

Bunun üzerine Ömer şöyle devam etti: "Sana bir hikâye anlatacağım ki arzın doğusunda ve batısında, Ebu Talib'ten (a.s) daha güçlü bir sihirbaz olmadığına şahadet edeceksin."

Daha sonra Ömer'in gözleri kızardı ve Selman'a baktı. Ardından Selman'a şöyle dedi: "Bekle! Arkadaşın Ali'ye (a.s), giydiğinden farklı bir elbise giymesini söyle."

Selman, onun bahsettiği şeyden habersiz gibi davrandı ve şöyle dedi: "Ömer! O (a.s) nasıl farklı bir elbise giyebilir ki? Oysa onun (a.s) sadece bir elbisesi vardır."

Ömer, Selman'a baktı ve Selman'ın anlamadığını düşündü. Ardından güldü ve Selman'a arkadaşça davrandı.

Ömer şöyle dedi: "Selman! Senin için üzgünüm. Sen (şimdiki) haklarından daha fazlasını hak ediyorsun ama sen bizi bırakıp Ebu Talib'in oğlunun (a.s) yanında durdun. Sen

⁵⁸ Emirun Nahl, Arapçada "Bal Arılarının Emiri" anlamına gelir. Ayrıca batını bir manası da vardır.

yalnızca bize meyletseydin bizim sahip olduğumuz şeye sahip olurdun ve senden hiçbir şey esirgenmezdi. Seni, Ebu Talib'in oğlu (a.s) hakkında uyarıyorum. Gördüğün şeyin seni saptırmasına izin verme. Benim onun sihirden gördüğüm şeyi biliyor musun?"

Selman şöyle dedi: "Sen ne gördün ki?"

Ömer şöyle dedi: "Bir gece kendi evimdeydim ve benimle onun arasında bazı anlaşmazlıklar oldu. Biz bu durumdaydık ve uzun bir süre konuştuk. Bu sırada O (a.s) bana şöyle dedi: "Ben geri dönene dek olduğun yerde kal." O (a.s) gitti ve bir göz açıp kapamasından önce anında geri döndü. Başının üzerinde beyaz bir imame vardı ve üzeri tozluysa. Ona "Nereye gittin?" diye sordum.

O (a.s) şöyle buyurdu: "Bir grup melek, yürüyerek ilerliyordu ve onların yanında Resulullah (s.a.a) vardı. O (s.a.a) doğuda, "Sahur" denilen bir şehir arıyordu ve o, Güneşin doğduğu yerde yer almaktadır.

Böylece ben de kalkıp Resulullah'ın (s.a.a) yanına gittim. Ona selam verdim ve ey Ömer, gördüğün bu toz meleklerin feryatlarındandır."

Ben de onun dediğine güldüm, ey Selman! Ona şöyle dedim: "Bu nasıl olabilir? Oysaki adam (s.a.a) 5 yıl önce vefat etti ve sen, az önce bu saatte onunla görüştüğünü iddia etmekte. Bu asla olamaz!"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurdu: "Yazıklar olsun sana, ey Ömer! Bana yalancı mı diyorsun?"

Ben de şöyle dedim: "Sinirlenme, ey Ebu Talib'in oğlu (a.s)! Dediğin şey hiç duyulmamıştır. Hiç böyle bir konuşma duymuş musun?"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurdu: "Sana, meleklerin yanında Nebi'yi (s.a.a) göstermemi ister misin?"

Bunu duyunca "Evet." dedim "Böyle bir acayıpliği nasıl reddedebilirim ki?"

İmam Ali (a.s) bana kalkmamı söyledi ve beni, Medine yolunun dışına götürdü. Ardından gözlerimi sildi ve "Bak." dedi. Ben de baktığımda pek çok at gördüm ve Nebi (s.a.a) meleklerin yanına geliyordu ve onu (s.a.a) (daha önce) görüldüğü gibi tanıdım, ancak beyaz olmuş saç ve sakalı hariç. Ardından şaşkınlık içinde kaldım ve nihayet Resulullah (s.a.a) ve melekler saatlerce yanımdan geçti. Ben de onlara bakıyordum. Arkadaşın Ali (a.s) bana şöyle dedi: "Sana anlattığım şeyi gördün mü?" Ben de "Evet." diye yanıtladım.

Şaşkınlık içindeyken o (a.s) eliyle tekrar gözlerimi sildi ve ben hiçbir şey göremez oldum. O bunu yaptığı ve gördüğüm şeyi bana gösterdiği vakit ondan korktum ve onun, büyük bir sihirbaz olduğunu anladım. Onun sihriden seni kandırmasına izin verme, ey Selman! Ondan kaçın ve bugün burada benimle senin aranda geçen şeyi koru. Bizden ol ve bizim yanımızda yer al. Ben de seni toprak sahibi yapayım. Eğer dilerse sana Fars'ı verebilirim.

Umarım ki, onun sihri hakkında sana anlattığım şeyi Ebu Talib'in oğluna (a.s) anlatmazsın zira ondan güvende hissetmiyorum."

Selman şöyle dedi: "Ondan taraf bundan başka bir şey gördün mü?"

Ömer de şöyle dedi: "Daha da tuhaf bir şey gördüm. O sinirlenip bir ok aldı ve onu yere attı. O da Musa'nın (a.s) yılanını anımsatan büyük bir yılanı dönüştü ve o, tıpkı yılanın Firavuna karşı yaptığı gibi ağzını açtı. Ali (a.s) yılanı koca bir dağı yutmayı emretmeyi dileseydi o yılan yutardı. Ey Selman! İşte bu yüzden ondan korktum ve ona karşı önlemler aldım."

Selman şöyle dedi: "Onun bu acayipliklerini kendi gözlerinle mi gördün?"

Ömer şöyle cevapladı: "Evet, ey Selman! Görmemiş olmasaydım sana anlatmazdım."

Selman şöyle dedi: "Onları nasıl gördün söylesene."

Ömer şöyle dedi: "Bir gün Ali (a.s) sinirli biçimde benim yanıma geldi ve sana bahsettiğim bu ok onun yanındaydı. Bana şöyle dedi: "Ey Ömer, ey Allah'ın ve Resulünün (s.a.a) düşmanı! Ey Onun Vasisinin, tahir zürriyetinin ve onların takipçilerinden olan velilerin düşmanı! Sen kendi azgın Şialarınla uğraş ve benim Mümin Şialarıma yaklaşma. Şüphesiz ki seni ve zalim kavmini (zincirlerle) bağlayacağım." Ardından Ali (a.s) bana, benimle onun arasında geçen pek çok konuşmayı dinletti.

Ben de ona şöyle dedim: "Ey Ebu Talib'in oğlu! Ebu Bekir'in hükümeti zamanında sana yaptığım iyiliği unuttun mu? Onlar, senden dışarı çıkmanı ve Ebu Bekir'e biat etmeni isteyerek seni zorladıkları zaman Fatıma Zehra (s.a) mezardakinin⁵⁹ (s.a.a) yanına sığındı ve şöyle dedi: "Ey Babam! Senden sonra başıma neler geldi!" Ardından da ağladı. O ağladığı zaman ona acıdım ve ondan (ya da senden) yüz çevirdim. Bunu inkâr edeceğini sanmam.

O zaman Halid bin Velid, sana saldırmayı düşünüyordu. Onlar ile bir araya geldiğim zaman onların ne üzerine ittifak ettiklerini bilmiyordum. Ebu Bekir namazını bitirdiği zaman Halid bin Velid seni öldürmek hususunda endişelendi. Bu sırada Ebu Bekir namazını bitirmeden önce Halid'in, kendisinin (Ebu Bekir'in) ona emrettiği şeyi yapmaması için nida etti. Ey Ali! Sen, onun yanında orada duruyordun ve kötü hissedip bizimle Halid arasındaki şeyi anladın.

Onun Ridde ehline yaptıklarından, (Malik) İbni Nuveyre'yi öldürmesinden ve karısını almasından dolayı Halid'e karşı senden daha sert davrandım. Onu hapsetmeye

⁵⁹ Ömer, "mezardaki" derken Resulullah'ı (s.a.a) kastediyor.

kararlıydım fakat Ebu Bekir, beni bundan men etti. Açıkça dedim ki: “Ebu Bekir’e biat bir fitneydi. Allah, müminleri onun şerrinden kurtardı. Her kim buna geri dönerse onu öldürün.” Fakat siz ey Beni Haşim (Haşimoğulları), yardımları ve iyilikleri için hiç kimseye teşekkür etmeyin.

Senin Şialarının benim hakkımda söyledikleri şeylere gelince, onlar benim derimi yardı (gyıbetimi etti). Vallahi senin konumun olmasaydı, onlara suikast düzenler ve onları öldürürdüm fakat bugünden sonra sana karşı çıkmam.”

Bunu üzerine dostun Ali (a.s) bunu duyduğu zaman çok güldü ve bana şöyle dedi: “Ey Allah’ın düşmanı! Sen mi bana iyilik yaptın?” Ardından öfkeleni ve okunu yere attı. Aniden büyük bir yılan çıktı ve ağzını açıp bana doğru geldi. Ali (a.s) bana bakıp gülüyordu.

İmam Ali (a.s) bana şöyle dedi: “Ey Allah’ın düşmanı! Sana ne yapmamı istersin?”

Ben de ona şöyle dedim: “Gördüm ve bildim, ey Ali (a.s)! Artık bu oku al, kendini ve yılanını benden uzak tut.”

Bunun üzerine o (a.s) bana doğru çok şiddetlice haykırdı ardından okunu aldı ve o da eski haline döndü. Ne yılan ne de ejder kaldı. Ben de bugüne kadar ondan korkar halde geldim.”

Bunların ardından Selman-ı Farisi, şaşırđı ve şöyle dedi: “Bu acayıpliklerin ve ilahi mucizelerin benzerlerini, Ali’den (a.s) taraf bilmekteyiz.”

Sonra da Ömer, şöyle dedi: “Ey Selman, kendi gözlerimle bunları görmeseydim inanmazdım fakat gördüm ve şahit oldum. Sonunda bizim aramızda bulunan kızgınlık ve korkular kalktı. Umarım ki, Ebu Talib’in oğlunu (a.s) reddeder ve bizimle birleşmeyi seçersin. Seni bilgilendirdim ve belki de başkalarından da benzerlerini duymuşsundur.”

Selman şöyle dedi: “Ey Ömer! Ali (a.s) hakkında daha çok şey anlat bana zira onu sadeleştirmek ve elindeki şeyi ortaya çıkarmak istiyorum.”

İmran Haşim’in (a.s) Mucizeleri

Ömer şöyle dedi: “Ey Selman! Babam Hattab, bana, Ebu Talib’in (a.s) sihir yaptığını gördüğünü ve şimdiye kadar onun gibi bir sihirbazı ne görmüş ne de duymuş olduğunu söyledi.

Ayrıca babam, Abdulmuttalib’in (a.s) da bu sihri yaptığını söyledi. Bu Haşimoğulları ne de acayıptirler. Onlar, nesilden nesile ve kuşaktan kuşağa sihri miras alırlar.”

Selman şöyle dedi: “Ey Ömer! Bana, senin babanın İmran⁶⁰ (a.s) hakkında söylediği şeyi anlat.”

Ömer şöyle dedi: “Bir gün babam Hattab, İmran (a.s) ile seyahate çıkmıştı ve yanlarında büyük bir grup vardı. Seyahatleri esnasında yolları üzerine bir grup silahlı Arap çıktı. Onların yollarına engel koymak istediler. Babam, o gün kervanlarının boyutça büyük olduğunu ve pek çok deveye ve hayvana sahip olduğunu söyledi. Ardından babam Hattab şöyle dedi: “Biz Arapları gördüğümüz zaman korktuk ve bir nida edildi. Herkes silahlarına sarıldı ve hepimiz yanımızdaki şeyleri giydik. Korkmuştuk ve silahları aldığımızda savaşa hazırlanıp toplandık. O sırada ben ve kabilem İmran’a baktık zira onun hiç silahı yoktu.

Onlar, ona (a.s) şöyle dediler: “Ey Ebu Talib! Bize doğru gelen ve yolumuza engel olmak isteyen bu Arapları görmüyor musun? Öyleyse sana verileni al ve biz de onların bize zarar vermelerine engel olalım.”

Ebu Talib (a.s) güldü ve şöyle dedi: “Bu büyük sayıda insanlarla savaşırken silahları ne yapalım? Merak ediyorum, şayet onlarla savaşır ve onları mağlup edersek onlardan daha güçlü mü olacağız?”

Ben “Hayır.” dedim.

Ebu Talib (a.s) şöyle buyurdu: “Onlarla savaşmanın anlamı nedir o halde?”

Ben de “(Önerdiğin) hile nedir?” diye sordum.

İmran (a.s) şöyle buyurdu: “Hile, arkamızda bulunan bu adaya gitmektir ki böylece onlar dağılır ve bizi bırakırlar.”

Bunun üzerine Ebu Talib’in (a.s) sözüne ve ortada bir ada olmadığı halde onun, bir adayı zikretmesine şaşırđım.

Ardından İmran (a.s) şöyle buyurdu: “Yazıklar olsun sana! Arkana bak.”

Ben de arkama baktığımda vallahi deniz adalarından bir ada üzerindeydim. Daha önce onun gibi bir şey hiç görmemiştim.”

Vallahi bu, benim babamın, İmran’ın ve babası Abdulmuttalib’in (a.s) sihri hakkında söylediği şeylerdendir. Onlar bize iyi davranıp iyilik ettiler. Babam Hattab, Ebu Talib’e (a.s) şöyle dedi: “Söyle bana, aramızdaki deniz varken ve bu deniz mesafesini geçmek için hiç gemimiz yokken o adaya nasıl ulaşabiliriz ki?”

⁶⁰ İmran, Emirel Müminin Ali’nin (a.s) biyolojik babası ve Resulullah’ın (s.a.a) amcası olan Hz. Ebu Talib’in (a.s) gerçek ismidir. Ayrıca Kuran’da “Al-i İmran” (İmran Ailesi) adlı bir sure bulunmaktadır.

İmran (a.s) da şöyle buyurdu: Yazıklar olsun sana! Denizin ortasındaki o kuru yola kendi gözlerinle bak.”

Babam, baktığını ve vallahi orada kolay ve kuru bir yol olduğunu söyledi. O zaman babam, kendisi ve kavminin yüzlerinin neşe ile dolduğunu ve İmran’ın (a.s) sihri ile kurtulduklarını anladıklarını söyledi.

Babam Hattab şöyle dedi: “Sonra Ebu Talib (a.s) bizim önümüzde yola düştü ve biz de onun arkasından gittik nihayet onun yanında adaya ulaştık.

Sonra İmran (a.s) şöyle buyurdu: “Yüklerinizi bu yere koyun zira hiç kimse bize ulaşamayacak ve onların hilesi bize varmayacaktır.” O noktada Araplar, izimizi takip ederek arkamızdan koştular ve yaklaştılar. Nihayet aramızdaki denize vardılar sonra da şaşkınlık içinde birbirlerine baktılar. Onlar hayrete düştüler ve birbirlerine şöyle dediler: “Biz, hayatımızda böyle bir şey hiç görmedik. Burada (normalde) ne deniz ne de su vardır!”

Onların yanındaki yaşlı bir adam şöyle dedi: “Onlar arasında, Abdulmuttalib’in (a.s) oğullarından biri var mıdır?”

Onlar da şöyle yanıtladılar: “Evet, yanlarında İmran (a.s) vardır.”

Yaşlı adam şöyle dedi: “Bırakın zira şu anda onlara ulaşamazsınız. Kendinizi yormayın.”

Bazı Araplar da şöyle dediler: “O adada onlara ulaşana dek bırakmayın.” Onların içinden bir adam da Arap dostlarına şöyle dedi: “O kuru yol üzerinden denizi geçin. Biz de sizin arkanızda olacağız.”

Böylece onlar birbiri ardınca ilerleyip denizin ortasına vardılar ve hepsi de boğuldu.

Yaşlı adam şöyle dedi: “Size nasihat ettim ve siz benim nasihatimi kabul etmediniz. Size, onların yanında Abdulmuttalib’in (a.s) oğulları olduğu sürece onları takip etmemenizi söyledim. Şüphesiz ki Abdulmuttalib’in (a.s) oğulları Allah tarafından korunmakta ve emniyete kavuşturulmaktadır. Onlara zarar vermek için hiç kimse onlara ulaşamaz fakat siz bana isyan ettiniz.”

Abdullah Haşim’in⁶¹ (a.s) Mucizeleri

Ben, denizin önünde duran ve boğulmuş kavmine yetişmemiş yaşlı adama şöyle dedim: “Ey yaşlı adam! Abdulmuttalib’in oğulları hakkında ne biliyorsun?”

Yaşlı adam şöyle dedi: “Bir gün biz yola çıktık ve pek çok ata sahip olan bir grup Arabın yanına geldik. Birbirimize şöyle dedik: “Bu kervanla ve içinde olan mal ile ne yapmamız

⁶¹ Abdullah Haşim (a.s), Resulullah’ın (s.a.a) biyolojik babası ve Emirel Müminin’in (a.s) amcasıdır.

gerek?" Ardından onlarla savaşmaktan kaçmak istedik ki neredeyse yakalanıyorduk. Biz, onların önünde koştuk ve üç gün koşturaya devam ettik, insanlar da bizim izimizi takip ettiler. Biz onlara bakar ve onların bize vardığını söylediğimiz her vakit aramızda aniden uzun bir mesafe oluşurdu. Bunun nedenini anlamadık. Sonra acıkıp susadık ve ne biz onlara ne de onlar bize ulaştı. Cemaatin yanında, Ebu Talib'in (a.s) bir kardeşi vardı. Adı, Abdullah bin Abdulmuttalip'ti (a.s). O, dostlarına şöyle derdi: "İlerleyin ve korkmayın. İnşallah onlar size ulaşamayacaklardır."

Onların yanındaki bir adam şöyle dedi: "Kendinizi rahat bırakın ve onları da rahatlatın. Siz yorulduunuz ve hayvanlarınız da yoruldu. Bu insanlar sihirbazdır, biz onlara asla yetişemeyeceğiz. Benim görüşüm, onları belli bir süre bırakmanızdır ve belki de onlar sizden yüz çevirecek ve kervanlarınızı indireceklerdir. Sonra biz de onlar uyuyup farkında olmazken saldırırız."

Onların hepsi bu planda anlaştı. Sonra bizi bıraktılar ve nihayet gözlerimizden kayboldular. Biz de kervanlarımızı indirdik fakat Abdullah (a.s) kavmini önemsemekten vazgeçmedi.

O (a.s) kervanlarımızın etrafına bir daire çizdi ve şöyle dedi: "Ey Kureyş kavmi! Hiç kimse bu daireyi geçmesin. O, sizin için düşmanlarınıza karşı bir korumadır."

Kavim de ona şöyle dedi: "İşittik ve itaat ettik." Böylece bizim kervanlarımızı indirdiğimizi ve ihmalkâr davrandığımızı gördüklerinde harekete geçip bize saldırmaya karar verdiler.

Böylece Abdullah'ın (a.s) çizdiği daireye yaklaştıklarında baktılar ve aramızda bir engel olduğunu gördüler. Ondan daha güçlüsünü hiç görmemişler. Sonra üç gün boyunca bize ulaşmak için çok çalıştılar fakat yapamadılar. Böylece onların çoğusunun helak olmasından sonra ümitsiz bir halde geri döndüler." "

Babam Hattab, yaşlı adamın şahitliğini duyduğunda İmran'a (a.s) baktı ve şöyle dedi: "Ey Ebu Talib (a.s)! Siz Abdulmuttalib oğulları, babanızdan mühim bir ilim miras almışsınız."

Ebu Talib (a.s) da şöyle buyurdu: "Ey Hattab! Yaşlı adamın konuştuğu olaylar olduğu zaman ben de onlarlaydım ve o zaman gençtim. O yaşlı adam devesinin üzerindeydi ve üzerinde silahı vardı."

Yaşlı adam şöyle dedi: "Vallahi doğru söyledin. Onlar bizi uzaklaştırdıkları ve biz de geldiğimiz aynı yoldan geri döndüğümüz zaman ben de onlarlaydım. Biz aldığımız yolda ne deniz, ne su ne de ada gördük. Durum, biz Şam'a varana dek devam etti ve o yolun yanından yirmiden fazla defa geçtik. Vallahi ne bir deniz ne ada ne de su gördük."

Hattab, yaşlı adama şöyle dedi: "Bunu pek çok kabileye anlattın ve söylediğin herkes buna şaşır kaldı."

Yaşlı adam şöyle dedi: “Vallahi o yolu iki kez (daha) aldık fakat hiçbir şey görmedik.” ”

Ömer, Selman-ı Farisi’ye şöyle dedi: “Bu sihrin benzerini hiç duymuş veya görmüş müsün? İnsanlar, Ehlibeyt’in (a.s) sihri miras aldığını bilirler.”

Selman şöyle dedi: “Ey Ömer! Senin, benim dostum Ali bin Ebi Talib’in (a.s) bir sihirbaz olduğu hakkında söylediğin şeye hiç kimsenin inanacağını sanmam. Bu konudaki hiçbir şey doğru değildir.”

Ömer şöyle dedi: “Senin, benim yalancı olduğumu düşündüğünü görüyorum.”

Selman şöyle dedi: “Hayır, ey Ömer! Senin dediğin her şey doğrudur fakat bu, sihir değildir.”

Ömer şöyle dedi: “Ey Selman! Ebu Talib’in oğlu (a.s) sana da sihir yapmış.”

Selman şöyle dedi: “İki karnı ve Horasan’dan sana gelen malı ortaya çıkarmak hakkında ne diyorsun?”

Ömer şöyle dedi: “Arkadaşın Ali (a.s) sana, malın ve karnların öyküsünü anlattı mı?”

Selman “Evet, bana anlattı.” diye cevapladı.

Ömer şöyle dedi: “Arkadaşın Ebu Talib’in oğluna (a.s) sor ve ona bildir ki, bu paradan onlara vereceğim ve onu, onun istediği her şeyde dağıtacağım.”

Selman, Emirel Müminin Ali’nin (a.s) yanına doğru yola çıktı ve Ali’ye (a.s) yaklaştığı vakit İmam (a.s) Selman’a bakıp şöyle buyurdu: “Seninle Ömer arasında gerçekleşen her şeyi biliyorum. Eğer istersen sana onları anlatabilirim.”

Selman şöyle dedi: “Allah en iyisini bilir. O, sizden hiçbir şey saklamaz ve Ömer’e, sizin ne sihirbaz ne de büyücü olmadığınızı söyledim. Ömer ise bana, ‘Senin arkadaşın sana sihir yapmış.’ Dedi. Karnlara gelince; Ömer, malı ortaya çıkartacağına ve Horasan’dan kendisine gelen şeyi emrettiğiniz kişiye vereceğine söz verdi.”

Emirel Müminin (a.s) şöyle buyurdu: “Onun, o malı Muhacir ve Ensarların çadırlarında dağıttığını görüyorum. Öyleyse onun yanına git, ey Selman ve ona, o malı Resulullah’ın (s.a.a) mescidine getirip onu orada dağıtmasını söyle.”

Selman “Emrinizdeyim, ey Mevlam” dedi. Sonra da Ömer’in yanına gitti ve ona, Ebul Hasan’ın (a.s) emrettiği şeyi zikretti. O, Ali’nin (a.s) öğrettiği gibi malı hemen mescide getirdi ve Emirel Müminin (a.s) bu iki karndan ortaya çıkarılan şeyden gelen pek çok malı her ay dağıttı. Ömer ise o okun ve yılandan çektiği ızdırapın korkusu ile Emirel Müminin’in (a.s) emrettiği hiçbir şeyi reddetmedi.

Mufazzal, İmam Sadık’a (a.s) şöyle sordu: Ömer bin Hattab’ın zamanında Emirel Müminin Ali’nin (a.s) yanında kaç tane Şia ve ashap vardı?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onun yanında muvahhidlerden ve Allah'a yakınlaştırılmışlardan (mukarrebler) 40 adam vardı, tıpkı tüm İmamların yanında olduğu gibi.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! 40 adam tek şey midir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar arasında her çağ ve zamandaki neciplerden 28 ve nakiplerden 12 kişi vardır.

Mufazzal şöyle sordu: Onların sınırları nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Nebiler, onlar ile kıyam eder. Onlar, zahirde "Abdal" denilen kişilerdir. Ey Mufazzal! Onlar olmaksızın arz kendi ehlini yutardı. Bu kimseler İmam'dan (a.s) asla ayrılmazlar ve onlar, yeryüzünün çivileridir. Onlardan bir adam, bir günde arzda doğudan batıya ve sonra batıdan doğuya gider. Onlar Hicaplar ve onların Bablarıdır. Allah (s.v.t) onlar ile arz ehlinden belaları def eder.

Mufazzal şöyle dedi: Onlar, artmak ve azalmaksızın 40 kişi midir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, ne bir adam artar ne de bir adam azalır. Onlar, Allah'ın Velileri ve Safiyledir. Onlar, İmam'ın (a.s) Resulleridir ve arz onlar için bükülür. Onlar öyle bir ilimle meşhurlardır ki ilim ve irfan ehlinden hiç kimse onların sahip oldukları şeyin benzerine sahip değildir. Onlar, sahip oldukları şeyi amelleri ve göğüslerinin bagilikten⁶² selamette olmasıyla elde ettiler. Onlar, ulaştıkları şeye salih ameller ile ulaştılar. Böylece Allah (s.v.t) sabır ile onlardan zahiri amelleri düşürdü. Onlar, yiyip içmeden ancak meunet kadarını alırlar. Onlar bu dünya işlerini umursamazlar ve kendi nefisleriyle beraber Rahman'a hizmet etmek için ileri atılırlar, O'nun onlara has kıldığı halis marifet ve Ferd, Samed ve Yücelerin en Yücesi'nin rububiyetini ve vahdaniyetini ikrar ile.

Mufazzal şöyle sordu: Onları her gün görür müsünüz, ey Mevlam?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, Ey Mufazzal! Onları görür ve onları, ufuklar içinde ümmetlere doğru gönderirim. Onlar seyyardır ve onlar, bizim ve Mümin dostlarımızın Velileridir.

Mufazzal şöyle dedi: Hamd olsun Allah'a ki, beni onları tanımaya hidayet etti. O'ndan dilerim ki, bizi onlara yetişmekle nimetlendiresin. O, Azim ve Kadir'dir. Ebediyen hamd O'nadır. Vesselam.

⁶² Bagilik: serkeşlik, âsilik.

Bab # 42

Kâfirin Ölümünün, Öldürülüşünün ve Boğazlanmasının Ardından Mesh Enkarnasyonlarında Ne Kadar Süre Kaldığını Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle buyurdu: Kâfir, mesh enkarnasyonlarında kaç tane ölüm, öldürülme ve boğazlanma görür?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Mesh enkarnasyonlarında Kâfir için 1000 öldürülme, 1000 boğazlanma ve 1000 ölüm vardır.

Mufazzal şöyle sordu: Öldürülme ve boğazlanma arasındaki fark nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onların arasındaki fark, helal ve haram mevzusudur. Ey Mufazzal! Öldürülen hiçbir şeyin yenilmesinin helal olmadığını ve boğazlanan şeylerin ise yenilmesinin helal olduğunu bilmiyor musun? Aynı şekilde kâfir, yenilmesi helal olan enkarnasyonlara girerse o enkarnasyonda iken boğazlanır. Aynısı öldürülen veya ölen her şey için de geçerlidir çünkü Âdemiler içindeki helal ve haram mevzularından dolayı öldürülme, ölmenin kardeşidir. Ayrıca mesh hususunda başka bir sebep de vardır.

Mufazzal şöyle sordu: O nedir, ey Mevlam?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Meshte; rahatlık ile refah ve yorgunluk ile bıkkınlık vardır. Mün'im⁶³ onun geçimini genişletmiş olabilir ve ayrıca onun geçimini daraltmış da olabilir. Onlardan bazıları rezil ve sıkılmış halde olur. Bazıları da inatçı, isyankâr ve (küfürde) kuvvetli halde olur.

Mufazzal şöyle dedi: Bunları anlamaktan acizim, ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onların arasında arif ve cahillerin olduğunu ve ayrıca onlardan dine meyledenlerin olduğunu bilmiyor musun?

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Biri kâfir iken dine nasıl meyledebilir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Arif ve cahil kimseler, kendi marifet ve ilimleri ölçüsünde Allah'ı tespih ederler. Allah Tebareke ve Teala'nın Kendi aziz kitabında şöyle buyurduğunu duymadın mı?

[Her şey O'nu hamd ile tespih eder.] (İsra 17/44)

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onlara bunun karşılığı verilir mi?

⁶³ Mün'im, Arapçada nimet veren, yedirip içiren gibi anlamlara gelir ve İlahi Zât'ın isimlerinden biridir.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Evet, onlara bu dünyada karşılıkları ödenir. Ey Mufazzal! Eğer refah içinde, rahat ve zengin bir kâfir görürsen bu, yalnızca onun kendi küfründe Müminlere yaptığı iyi amellerindendir. Bu yüzden de Allah (s.v.t) bu dünyada ona mükâfatını verir ve onun rızkını genişletir. O (s.v.t) ona bedende sağlık verir nihayet o da bu dünyada onu (o mükâfatı) alır zira Allah (s.v.t) adildir ve zulmetmez. O kişi insan enkarnasyonlarında mükâfatını alırsa, meshte azaba geri döner.

Böylece (kâfirlere) hoş bir hayata sahip kimseleri gördüğünde bundan dolayıdır. Fakirlik ve zenginliğe gelince, bu onların amellerinden dolayıdır zira Allah (s.v.t) erkek ya da kadın olup da amel eden birinin ecrini boşa çıkarmaz, o kimse meshe girse bile.

Eğer onların amellerinden geriye bir şey kalırsa, Allah (s.v.t) gördüğün nimetlerden onlara verir. Bunda adalet, insaf, hikmet, fasıl, kaza, nihai hüküm, yüce ve kudretli olan yaratılış ve emrin İlahı'na ibadette tam irade görürsün. O, yüce ve büyüktür. Daima hamd O'nadır. Öyleyse sabah akşam O'nu tespih et.

Bab # 43

Kâfirin Neslini, Ona İsabet Eden Hâyır, Şerri, Fakirlik, Hastalık ve Kederi ve Bunun Sebebini Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Kâfirin ve onun meshteki cinsel ilişkisinin durumu nedir? Onlardan gelen neslin ve onlara isabet eden, hayır ve şerrin, bela ve afiyetin sebebi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Şüphesiz ki kâfirlerin içinde, meshte enkarne olmuş kişiler ve insan şeklinde enkarne olmuş kişiler vardır. Onlar arasında, dört ayaklı hayvanlarda enkarne olmuş kişiler de vardır ve bu, onların ilk enkarnasyonda yaptığı amellerin karşılığıdır.

Mufazzal, "Bu nasıl olur?" diye sordu.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bilmiyor musun ki, dört ayaklı hayvanlar arasında nimetlendirilen, hoşnut olan ve hiçbir kesilme ya da bedendeki kırık bir kemik olmaksızın ölenler vardır. Ayrıca onlar arasında, kırık kemiklerle ölenler de vardır ve yine onlar arasında, tüm azap çeşitleri ile azap olunan ve pek çok belanın kendilerine isabet ettiği kimseler de vardır. Aynı şekilde kâfir insanlar şeklinde enkarne olan kimseler de vardır. Allah (s.v.t) onlara böyle davranır ve onlar arasında, yatağında rahat içinde ölenler de vardır.

Onlar içinde öldürülen, boğazlanan ve tüm azap çeşitleri ile azap olunan kimseler de vardır. Bu azapların içinde geçimi talep etmede zahmet çekmek ve bıkkınlık yaşamak da vardır. Doğrusu o kimse büyük bir azap ve zahmetli bir çaba içindedir. İnsan suretindeki kâfirler ile dört ayaklı hayvanlar suretindeki kâfirler arasındaki fark budur.

O kişiyle dört ayaklı hayvanlar arasındaki fark; yiyecek, içecek, giysi ve ameller hususunda aralarındaki üstünlüktür. Tespîh, namaz, zekât gibi iyi amelleri (önceki hayatında) yapan herkese (yaptığı) hâyır ve şerrin aynısı ile karşılık verilir ve bu dünyada da aynısı cari olur.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Kâfirin namazı, zekâtı, orucu ve haccı var mıdır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Hristiyanların namazlarını, oruçlarını, haclarını ve aynı şekilde Yahudilerin ve batılığı bilinen tüm farklı dinlerden ve şeriatlardan olan kimselerin de böyle amellerini görmemiş misin? Onlar arasında hâyır amellere meyleden kimseler vardır ve onlara arasında kötülük işlemeye meyleden kimseler de vardır. Hâyra meyleden kimse diğerlerinden farklıdır.

[Bir zerre ölçüsünce hayır işleyen kimse onu görür ve bir zerre ölçüsünce şer işleyen de onu görür.] (Zilzal 99/7-8)

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bu ayet, Müminler hakkındadır, Kâfirler hakkında değil. Kâfirlerin (iyi) amellerinden müminlere verilmez mi o halde kâfirin mükâfatı nerede kalır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Azap, onlar için meshte daha hafif kılınmıştır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir.

Bab # 44

Mümin Tarafından Zelil Edilen Kâfiri ve Kâfir Tarafından Zelil Edilen Mümini Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle sordu: İyilik ve kötülük yapma hususunda birbirlerine karşı davrandıkları gibi düşmanlar Evliyalardan ⁶⁴ başkası tarafından zelil edilebilir mi ve Evliyalar da düşmanlardan başkası tarafından zelil edilebilir mi?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Bilmiyor musun ki, Mümin insan suretinde enkarne olur ve Kâfir de mesh ve çeşitli suretlerde enkarne olur. Sonunda her biri diğerine iyilik ve kötülük yapar, tıpkı kendisine yapıldığı gibi. İyiyse iyi ve kötüyse de kötüdür.⁶⁵ Allah'ın sünneti, O'nun tüm çeşitli tür ve cinslerden olan mahlûkatı hususunda bu şekilde cereyan eder. Bu sayede onlar, Allah'ın adil olduğunu ve hiç zulmetmediğini bilirler.

Şüphesiz ki mahlûkatın fitratı, adalet ve insaf üzeredir. Allah katında hiç kimse (sebepsiz yere) yakınlık ve ayrıcalık sahibi değildir ve Allah (s.v.t) hiç kimseye hiç zulmetmez. Bu dünyada Kâfirden taraf Mümine ulaşan her zarar, zorluk ve musibet bu yüzden bir sebep olmuştur.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Şüphesiz ki bu, acayıplerin acayibini anımsatmaktadır.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Acayip, Allah'ın sırrı ve O'nun ilminin saklı olanı hususundadır. O'nun yaratımı ve fiili, adalet ve insaf ile bağlantılıdır.

Mümin, O'nun emrine teslim olmalı ve O'nun hükmüne razı olmalıdır. Nitekim Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur: **[O'nun hükmünü geri çevirecek kimse yoktur.] (Rad 13/41)**

Zira sana bahsettiğim tüm bu sebepler, Kâfirin Mümine eziyet ettiğini görmek, Müminin Kâfirin aleyhine yaptığı şeyler (hepsi adalet esasına dayanır) ve sonunda ona, misalden misale ortaya koyduğu şey ulaşır. Emr, daima Allah'adır ve hamd da O'nadır. Vesselam.

⁶⁴ Evliya, Arapçada veli kelimesinin çoğuludur. Veli, Arapçada dost, sahip, sorumlu gibi anlamlara gelir.

⁶⁵ İyilik yapan iyilik görür, kötülük yapan da kötülük.

Bab # 45

Müminlerin Tağutlara Yaptıklarını ve İnsanların Hevam⁶⁶ Olanlarının Nişanesini Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle sordu: İyilik sahibi Velilerin facir tağutları zelil etmesi nasıl olur?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki tağutlar, bir insan sureti üzere meshte enkarne olursa Velilere eski meseleyi gösterirler. Zira bu mesele, insan sureti içinde olan eski enkarnasyonlarda Velilerden taraf onlara karşı vuku bulmuştur. Ey Mufazzal! Bir Müminin kâfiri vurduğunu, onu lanetlediğini ve belki de onu öldürdüğünü görmemiş misin?

Mufazzal şöyle cevapladı: Evet, bunu pek çok kez gördüm.

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, başka mesh enkarnasyonlarında onu zelil etmiştir ve o, ondan taraf zillet görmüştür.

Mufazzal şöyle sordu: Mümin onu nasıl zelil eder?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: O, bu şekilde (az önce bahsedilen şekilde) zelil olur.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam, anladığım budur fakat insan dışı bir surete enkarne olmuş bir kimse, Müminin yanında bir borca sahipse, nasıl (onu) zelil eder?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, onun tarafından zelil edilir ve o, ona galip gelir. Ey Mufazzal! Dört ayaklı bir hayvanın bir insanı ayaklarıyla vurduğunu, onu öldürdüğünü ya da onu ısırıldığını görmemiş misin? Yahut belki de o (hayvan), onun kafa derisini soymuştur oysaki adamın hiçbir hatası yoktur ve ona karşı bir yanlış yapmamış ve onu incitmemiştir. Yahut belki de dört ayaklı bir hayvan sinirliyen gafil bir adama çarpmıştır ve sonra da ona zarar vermiştir. Bu, o adamın yaptığı şeyden dolaydır.

Sebep, Kâfirin Mümini zelil ettiği bu enkarnasyondan önceki enkarnasyonlarda iken Müminin Kâfire yaptığı şeylerdir. Mevzu bu şekildedir ve aynı şekilde Mümin de belki dört ayaklı bir hayvanı kılıçla öldürmüş, ona bir mızrak saplamış veya ona bir taş atmıştır da onun kemiklerinden birini kırmıştır. Yahut belki de onu şiddetlice vurmuştur ve doğrusu tüm bunlar böyledir, ey Mufazzal! Onun örneğine gelince, bu şey meshteki bu enkarnasyondan önceki enkarnasyonda olmuştur.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana bu türleri anlatın.

⁶⁶ Hevam, zararlı böceklere denir.

Bunun üzerine İmam Sadık (a.s) farklı türleri anlatmaya başladı ve sonunda köpeklere geldi.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Görmemiş misin ki, uyuyan veya gafil bir köpek vardır ve bir adam onun yanından geçince köpek adama saldırır, üzerine atlar ve onu ısırır oysaki (daha önce) köpek o adama karşı hiçbir yanlış yapmamıştır?

Mufazzal şöyle dedi: Evet, ey Mevlam! Bunu pek çok kez gördüm. Bunun ve bana anlattığınız şeylerin sebebi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Aynı şekilde bir adam köpeklerin yanından geçebilir ve köpekler de onu takip edip onun bacağını ısırır veya arkasını pençeler yahut da onu dişler. Adam köpeklerin yanından geçerken köpekler onu tanımazlar ve onu bu günden önce hiç görmemişler veya belki de adam köpeğin eşi ile evlidir. Bunun sebebi şudur ki, o kimse daha önce insan olarak enkarne olmuştur ve onun baştaki meselesi, (hayvanları) yiyen, içen, elbise giyen, binen vb. şeyleri yapan bir insanınki gibidir.

Fakat Allah (s.v.t) onu, dünya haletindeki şakavetinden ötürü boğazlanma ya da öldürülme azabı ile helak etmiştir. O adam onun (köpeğin) eşi ile evlidir ve onun evine taşınıp onun kıyafetlerini giymektedir. Böylece köpek mesh halindeyken onu tanır. Ona baktığı zaman havlar, ona pençe atar veya onun yüzünü ısırır. İnsanları öldüren sırtlanların hepsi de böyledir. Onlar birbirlerini de yiyebilirler ve bazı insanlar onların (birbirlerini) yemediklerini düşünürken bazıları da yediklerini düşünür. Şüphesiz ki onlar, herkesten kendi suçu ve günahı miktarında talep ederler. Öyleyse hevamların geri kalanını da bu şekilde benimse, ey Mufazzal!

Daha sonra İmam (a.s) her şeyi anlattı, hatta tahtakurusu, sivrisinek, karınca, eşek arısı ve arıyı bile.

Ardından İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Yaz, kıştan giderilir ve kış da yazdan. Aynı şekilde imar haraptan harap da imardan, su ateşten ateş de sudan giderilir. Şüphesiz ki insanı vuran ateş, saklı bir sır ve gizli bir ilimdir. Hiçbir şey, Allah'tan (s.v.t) saklı değildir, ne arzda ne de göklerde. Hiçbir şey, O'nu diğer bir şeyden alıkoymaz ve Allah (s.v.t) hiç kimseye zerre kadar bile zulmetmez. O, kimseye zulümle emretmez ve insanlardan (cezayı) dört ayaklı hayvanlar (ile) alır böylece de onlar adamın yüzüne tükürebilirler.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Dört ayaklı hayvan meshte reenkarne olur ve sonunda Müminin yüzüne mi tükürür?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Zira dört ayaklı hayvan, o Müminin amellerindedir ve dört ayaklı hayvanlar, Müminlerin günahlarından yaratılmıştır. İlk devirde o, insanların suretindeydi ve Mümin, o dört ayaklı hayvana karşı bir suç veya günah işledi. Böylece azap hususundaki kısas ve insaf vacip oldu. Vesselam.

Bab # 46

Kâfirin Mesh Enkarnasyonlarını, Müminin Nesh Enkarnasyonlarını ve İkisi Arasındaki Üstünlüğü Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Kâfirin meshteki enkarnasyonları ve Müminin neshteki enkarnasyonları nasıldır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Şüphesiz ki Mümin, bir insan suretinde nesh enkarnasyonlarına girebilir sonra da tüm devirlerde farklı insan suretlerine girer.

Mufazzal şöyle sordu: Peki ya Kâfirin enkarnasyonlardaki durumu nasıldır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki Kâfir, meshe girer ve aslen insan suretlerine girmez. Doğrusu o, sırtlan ve dört ayaklı hayvan suretlerinin yanı sıra inek suretine de girer ve nihayet o, dehşete kapıldığı bir surette geri döner. Daha sonra da çok uzun bir süreç boyunca kalıcı olarak karakter ve özelliği öyle kalır ve insan suretine geri dönmez. Mümine gelince, Allah (s.v.t) onu dört ayaklı hayvan, sırtlan ya da benzeri şeylerin suretine girmekten korumuştur. Ey Mufazzal! Şüphesiz ki meshe giren kimse insanlığa geri dönemez. Allah'ın sözlerini duymamış mısın?

[O gün onlar, ateşe atılıp sınanırlar.] ⁶⁷ (Zariyat 51/13)

Ayrıca Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

["Ateşin azabını tadın! Ki onu tekzip etmişsiniz (yalanlamıştınız)."] (Secde 32/20)

[Muhakkak ki takva sahipleri, cennetlerde ve pınarlardadır. Rablerinin onlara verdiği şeyi alanlar; muhakkak ki onlar, bundan önce muhsin olanlardır.] (Zariyat 51/15-16)

Allah'ın "O gün onlar, ateşe atılıp sınanırlar" sözünün anlamı şudur ki, yani fitnenizi ⁶⁸ tadın. Onların tattıkları fitne nedir, ey Mufazzal! Onlar, bunu meshte bıkkınlık ve acı şeklinde tadarlar. Ayrıca hayvanlara, bitkilere ve diğer şeylere reenkarne olarak da azap çeşitlerini, öldürülmeyi, boğazlanmayı ve acıyı tadarlar.

[O gün, dosttan dosta bir şey fayda vermez. Ve onlara yardım olunmaz.] (Duhan 44/41)

[Muhakkak ki takva sahipleri, cennetlerde ve pınarlardadır. Rablerinin onlara verdiği şeyi alanlar; muhakkak ki onlar, bundan önce muhsin olanlardır.] (Zariyat 51/15-16)

⁶⁷ Ayetin bir çevirisi de şudur: [O gün onlar, ateşe atılarak azaba maruz bırakılırlar.]

⁶⁸ Fitne, Arapçada bozgunculuk, bela, imtihan gibi anlamlara gelir.

Ey Mufazzal! Allah'ın “**Rablerinin onlara verdiği şeyi alanlar**” sözünün anlamı şudur ki, yani onlar enkarnasyonlardaki selametten pay alır ve Nakiplerin, Neciplerin ve Babların derecesine varırlar ve nihayetinde Safiylere katılırlar. Onlar, melekler ile tokalaşır, göğe yükselir ve arza inerler. Bundan taraf hiçbir şey onlara gizli kalmaz. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur: “**Muhakkak ki onlar, bundan önce muhsin olanlardır.**”

Allah (s.v.t) şöyle de buyurmuştur: “Onlar, vahdaniyeti ikrar edenler ve yücelerin en yücesine teslim olup itaat edenlerdir. O, dilediği surette tezahür eder ve dilediği hicaba girer. O, (geçmişte) olan şeyin öncesini ve (şu anda) olan şeyin öncesini bilir.”

Şüphesiz ki O (s.v.t) en yüce ve en uludur. Vesselam.

Bab # 47

Müminin mi Kâfirin Kölesi Yoksa Kâfirin mi Müminin Kölesi Olduğunu ve Bunun Sebebini Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Mümin bir Mümin mi yoksa bir kâfir tarafından mı köle edinilir ve bunun sebebi nedir?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Köleliğin anlamı iki tane yüz üzeredir. İlk yüz şudur ki, mümin kimseyi Mümin kardeşi köle edinebilir ama bir Kâfir, Mümini köle edinemez. Bunun nedeni, Müminin ilk devirde onu ikinci devirde sahiplenmiş bu Müminin kardeşi olmasıdır ve bu Mümin, ondan daha zengin ve refah içindeydi. Lakin o, (diğer kardeşine) refahtan pay vermedi ve ona, bir kardeşin diğer kardeşe yapması gereken şey derecesinde onun için gerekli olan şeyi vermedi.

O mümin, ondan taraf hayır ve ihsan umarak onun arkadaşı olmuştu fakat o müminin, onun üzerine gerekli olan hakları yerine getirme hususunda kusuru vardı. Böylece o, onu (sıkıntıdaki kardeşini) günler boyunca bıktırıp usandırdı ve o da ondan taraf hiçbir hayır almadı. Nihayet o (refah içinde olan) ikinci dönüşte (devirde) enkarne olduğu zaman Allah (s.v.t) gerekli hakları yerine getirmemiş olan müminden dolayı bıkip usanmış bu mümin için onu zelil eder. O, kişi kardeşine karşı yapması gereken ihsanı yapmamıştı ve nihayet onun ümitleri kesildi ve o bıkip usanmış olan Mümin, onu bıktırıp usandırması için o mümini köle edindi, tıpkı o Mümin (daha önce) onu bıktırıp usandırdığı gibi. Zira Allah (s.v.t) adildir ve hiç kimseye zulmetmez. O, hikmet ve insaf sahibidir. Bu yüzden kölelik ve sahiplenme yolu hususundaki mevzu, sana anlattığım gibidir.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana diğer yüzü anlatın.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İkinci yüze gelince; o, onun ahireti ve onunla Rabbi olan Allah (s.v.t) arasındaki köleliktir. Şöyle ki, Mümin pek çok dereceye sahiptir ve onun derecelerinin her sınırı için bir nişane vardır. Onun derecelerinin en düşüğü, kulluk haddine göre onun üzerine vacip olan zahiri namaz, oruç, hac, zekât, cihad ve bunlardan başka dini görev ve sorumluluklardır. Nihayet o, hürlerin derecesine ulaşır.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Hürlerin derecesi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, Allah'ı (s.v.t) O'nun marifetinin hakkı ile tanır ve marifette sona ulaşırsa o zaman hür olur, serbest bırakılır ve üzerinden zincirler düşer. Ayrıca o, çölden (yabandan) çıkar.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bana, Allah'ı (s.v.t) O'nun marifetinin hakkı ile tanımayı ve marifette sona ulaşmayı anlatın.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O kimse Allah'ı (s.v.t) hiçbir şüphe ve şek olmaksızın halis bir şekilde tanır, Rabbinin yücelerin en yücesi olduğunu ikrar eder, Onun rububiyetini ve ulûhiyetini itiraf eder ve O'nun Gani ve Aziz olduğunu bilir.

Mufazzal şöyle sordu: Gani ve Aziz'in anlamı nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kendi nefsiyle Kendisinden başkasından Ganidir. Kendi mahlûkatından olan hiç kimseden hiçbir haceti yoktur ve tüm mahlûkat O'na muhtaçtır. Onlar O'nun kudretine, azametine, izzetine ve kuvvetine ihtiyaç duyarlar. (İşte bu marifetler gerçekleştiği zaman) Mümin kimse Allah'ı (s.v.t) O'nun marifetinin hakkı ile tanır ve marifette sona ulaşır. Fakat eğer Allah'ı (s.v.t) O'nun marifetinin hakkıyla bu sıfat üzere tanımazsa o halde o, sahiplenilmiş bir köledir. Lakin o, bu sıfat üzere Allah'ı tanırsa o halde marifette sona varmış ve hür olmuştur. Bu arzda ve gökte gittiği her yerde ona itaat edilir.

Mufazzal şöyle sordu: Göklerde mi ona hizmet edilir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ona semadan başka nerede itaat edilir ki?! Hiçbir mukarreb melek, Mürsel Nebi, Sıddık ve Şehid yoktur ki onu tanımasın, ona itaat etmesin ve onun Allah için muhles olan bir Veli olduğunu bilmesinler. O, gökte meleklerin yanında meskenini (orada yer aldığı vakti) çoğaltır ve istediği zaman onların yanına yükselip istediği zaman da iner. Arz onun için en şiddetli şekilde bükülür ve ağaçlar, dağlar ve diğer her şey onu tanır ve onun muhles bir Veli olduğunu bilir.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bu zamanda ve çağda bu vasıftaki kimselerden biri olmak için bir fırsat var mıdır?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Evet, ey Mufazzal! Pek çok insan vardır ve belki de onlardan biri sana selam verir, sen benim huzurundayken benim yanıma gelir ve sen de onu tanımazsın.

Mufazzal şöyle sordu: Bana lütufta bulundunuz, ey Mevlam! Beni aldınız, eğittiniz ve şimdi de bir şey arz etmek isterim.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kafandan geçeni biliyorum ve kafandan geçen şey, benden sana bazı müminleri göstermemi istemektir.

Mufazzal şöyle buyurdu: Ey Mevlam! Vallahi dediğiniz gibidir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İsteddiğin şeyi alacaksın.

Mufazzal şöyle dedi: Vallahi daha sorumu tamamlamıştım ki, İmam'ın (a.s) yanına bir adam geldi ve İmam (a.s) da kapıyı açtı.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Bu, onlardan biridir.

Mufazzal şöyle dedi: O adam içeri girdi ve selam verdi. Biz de selamına karşılık verdik ve o, Mevlam İmam Sadık'ın (a.s) yanına oturdu.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! İstedığın şeyi ona sor.

Mufazzal şöyle dedi: Nereden geldin, kardeşim?

O şöyle cevapladı: Gökten.

Mufazzal şöyle sordu: Nereye gitmek istersin?

O şöyle dedi: Mevlam ve Seyidim Sadık'a (a.s) selam vermek için geldim.

Mufazzal şöyle dedi: Mevlam bana dedi ki, sizler dağlara, denizlere ve ağaçlara emredersiniz onlar da size itaat ederler.

Adam şöyle dedi: Evet, bunlardan daha fazlası da bana itaat eder. Arz ve gök de bana itaat eder, aynı şekilde cennet ve nâr da.

İmam Sadık (a.s) adama gülümsedi ve şöyle buyurdu: Doğru söyledin.

Mufazzal şöyle dedi: Âlemlerin Rabbi Allah, (her türlü noksanlıktan) münezzehdir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Zikredilen şeye şaşırarak tespîh mi ediyorsun?

Mufazzal şöyle dedi: Vallahi evet.

O Mümin (a.s) şöyle dedi: O, bana göklerden, arzdan, cennetten ve nârdan daha büyük olan şeyi verir.

Mufazzal şöyle dedi: O nedir?

Mümin (a.s) şöyle dedi: Âlemlerin Rabbi, bu şeylerin ve miktarlarının Yaratıcısı olan Allah (s.v.t).

Mufazzal şöyle dedi: Allah'ın sana itaat etmesi nedir?

Mümin (a.s) şöyle dedi: Ben, O'ndan isterim O da bana itaat eder. Ben, O'na dua ederim O da bana icabet eder. Öyleyse hangi itaat bundan daha büyüktür ki?

Mufazzal şöyle dedi: Mevlam Sadık (a.s) doğru söyledi.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Onun dediği şeye hayret ettin ve inandın fakat duyduğun şey görüldüğü gibi değildir. Öyleyse ona, bundan bir şeyi açıklamasını iste.

Mufazzal şöyle dedi: Ben baktım ve Mevlamın evinde bir ağaçtan daha yakın hiçbir şey yoktu. Ben de ondan tercihine bağlı bir mevzuda ağaca emir vermesini istedim. O da ona şöyle dedi: "Ey ağaç, ileri gel." Ağaç da yeri delerek korku içinde ileri geldi ve nihayet onun önünde durdu. Sonra da o şöyle dedi: "Ey ağaç! Bizi, kendi hurmalarından doyur."

Oysaki hurma mevsimi değildi fakat onun dallarında hurmalar çıktı. Onun sürgünleri ve yaprakları yaklaştı ve bizi doyurdu. Onun üzerinde pek çok hurma vardı ve İmam Sadık (a.s) elini uzatıp mübarek eliyle hurmaları koparıp topladı ve bizi doyurdu. Üç hurma kalmıştı ve sonra o şöyle dedi: "Serpilin." Ardından onlar serpildiler ve evin her köşesine ulaştılar. Sonra onlara "geri dönün." Dedi ve onlar da yerlerine geri döndüler.

Mümin (a.s) şöyle dedi: Ey kardeşim Mufazzal! Gördüğün şeye şaşırдың mı?

Mufazzal şöyle dedi: Vallahi evet.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şaşırma, ey Mufazzal! Şüphesiz ki o Mümin (a.s) dağlara kendisiyle birlikte yürümesini emrederse yürürler, denizlere taşmasını emrederse taşarlar, göklere yağmasını emrederse yağarlar, arza yükselmesini emrederse yükselir. Ey Mufazzal! Sen bana Velileri, Müminleri, onların sıfat ve derecelerini sorduğun zaman o Mümin (a.s) bundan daha fazlasını tam da bu günümüzde yaptı. Ey Mufazzal! Bu Veli, yedinci gökteydi ve bu saatte indi. Bu, sana anlattığım ve senin de Velilerin dereceleri hakkında gördüğün her şeyden daha fazlaydı.

Mufazzal şöyle dedi: Onun bu dereceye ulaşması ne kadar zaman aldı, ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yirmi bir dönüş (devir).

Mufazzal şöyle dedi: Bir dönüş ne kadar sürer?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu, gelecek babda zikredilecektir, inşallah. Vesselam.

Bab # 48

Müminin Muhles Olmasının ve Göğe Yükselip Arza İnecek Hale Gelmesinin Ne Kadar Zaman Aldığını Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Bir Müminin kendi derecesine yükselmesi ve nihayet muhles olup göğe yükselecek ve arza inecek hale gelmesi ne kadar zaman alır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yirmi bir dönüş (devir).

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam, dönüşler kaç yıldır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bin yetmiş yedi yıl. Mümin, onun içinde yirmi bir kez dönüş yapar. Bu yılların içindeki her yüz yıl için iki dönüş vardır. Şayet bir dönüş elli yıldan fazla sürerse o halde ikinci dönüşte onun ömründen, ilk dönüşte fazla olan kısmın aynısı kadar bir süre çıkarılır. Eğer o, ilk dönüşte elli yıldan daha az bir süre yaşarsa ikinci dönüşte, ilk dönüşte elli yıldan eksik olan kısım kadar onun ömrü artar. Hesaplar bu şekilde yürür ve nihayet bin yetmiş yedi yıl yedi saatlik zaman içinde yirmi bir devir tamamlanır.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bir adam yüz yirmi yıl veya belki bundan daha uzun süre de yaşayabilir.

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Bu da öyledir zira belki de o kişi ilk devrindeyken tam da bu saatte ya da bu günde ölecektir ve belki de (bundan sonra) iki devri olacak ve her birinde bir yıl veya bir yıldan da daha az bir süre yaşayacaktır. Yüz yılı aşan her şey miktarınca onun iki devri kısaltılır ve böylelikle aynısı, bu süreyi eksik veya fazla olarak geçiren herkes için cereyan eder.

Yirmi bir devire gelince, bin yetmiş yedi yıl yedi saat hiç artmaz. Bu şekilde nihayet geriye hiç kimse kalmaz ve hiçbir kâfir olmaz ki yaptığı her iyiliğin ve kötülüğün karşılığını dünyada almamış olsun.

Ey Mufazzal! Bu yurt ceza, mükâfat ve intikam yurdudur. Öyle ki her nefis, zulmederken kendi kazandığı şeyi alır. Bu miktar içinde mesh onlar için cari olur ve onlardan önceki meshler, her ölü, diri, azap gören, binilen ve öldürülen şey şeklinde kendilerinden başka şeylere dönüş yapar. Nihayet onlar, bu vakitler boyunca fâni olurlar (yok olurlar).

Bunun sonunda onların üzerine kılıç vurulur ve bu, demirin harareti ile onların azabının tamamlanması olur. Nihayet hiçbir Mümin kalmaz ki imanda halis ve temizlikte saflaşmış olmasın. Bu, Kaim'in kıyam vaktindedir, Onun zikrine selam olsun.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bu mesele nasıl gizli kalır ve Kaim'in (a.s) zuhur vaktinde zahir olup üzeri açılır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! O; gök, arz, dağlar, denizler, zaman ve Allah'ın yarattığı tüm şeyler ile karşılaştırılmaz. Şüphesiz ki o, Âdemoğullarının meselelerini açığa çıkarır ve Âdemoğullarının meseleleri, Kaim'in (a.s) zuhuruna kadar açığa çıkmaz. Resulullah'ın (s.a.a) şöyle buyurduğunu duymamış mısın: "Kaim, her mütekebbir tağutu öldürür, haçı kırar ve dinin tamamı Allah Teala'ya ait olur. Hatta öyle ki bir Mümin bir dağın yanından geçer ve bir Kâfir onun arkasında saklanırsa dağ ona şöyle nida eder: 'Ey Mümin! Şüphesiz ki Kâfir benim arkama saklandı öyleyse yanıma gel ve onu öldür.' Ayrıca Mümin, bir ağacın yanından geçerse de o ağaç aynısını söyler."

Zira Kaim (a.s) kendi zuhur zamanında kılıç, (sırları) açığa çıkarma ve (gizemleri) ortaya dökme ile gönderilir. Allah (s.v.t) Âlim, Latif ve Habir'dir. O, istediğini yapar ve yaptığı şeyden dolayı asla sorgulanamaz fakat onlar sorgulanırlar. Mevlamız, Hidayet Edicimiz ve Delilimiz Allah'a hamd olsun.

Bab # 49

Müminin ve Kâfirin Yaşadığı Sakatlıkları ve Afetleri ve Bunların Nedenlerini Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Şüphesiz ki müminin, ailesinin ve oğullarının başına pek çok sakatlık ve afet gelir ve biz bu sakatlıkların aynılarının Kâfirin başına da geldiğini görüyoruz. Bunun sebebi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Sakatlıklara, afetlere ve Müminin başına gelen başka şeylere gelince; ey Mufazzal, Müminin kardeşlerinin haklarına kötülük yapıp onlar hakkında kötü sözler dinlemesi onun gönlüne zarar verir. Sonra da onunla endişelenir ve elinde bulundurduğu başka şeyleri zikreder ve ona önem verir öyle ki (kardeşi hakkında duyduğu) sözün aslının gerçekten de kardeşinin mizacından olduğunu düşünmesi yine onun gönlüne zarar verir ve o, Mümin kardeşi hakkında kötü şeyler düşünür lakin o Mümin bu konuda haksız yere hüküm vermiştir. Bunların sonucu olarak da kendi nefsinde kardeşine karşı kötülük ve buğz besler.

[Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının.] (Hucurat 49/12)

Diğer Mümine gelince; o, bundan habersizdir, bu şartta da (buğz besleyen kardeşini) ziyaret eder ve onun benimsediğini benimser. Sonra da o (buğz eden), ona soru sormakta kusurlu davranır ve ona karşı monotonluk gösterir zira ona, kardeşi hakkında onun gerçekte hatalı olmadığı bir şey söylenmiştir. Ayrıca ilk kardeş ona karşı zulmetmiş ve ona, kendisi hakkında doğru olmayan bir şeyler atfetmiş olabilir. Daha sonra kardeşi hakkında düşündüğü şeyle yetinmez ve nihayet kalbinde ona karşı kin besler.

Bu şekilde o, kardeşine karşı iki zulüm yapmıştır. Onlardan biri, kardeşi hakkında onun söylemediği şeyi düşünmesidir ve diğeri ise gönlünde ona karşı kötülük beslemesidir. Sonra da ancak çatık kaşlı bir halde onunla buluşup ona monotonluk ve soğukluk göstermiştir. Ayrıca kardeşine soru sorma ve bu konuda onun masumiyetini öğrenme hususunda üzerine vacip olan şeyde kusur etmiştir. Doğrusu bu bir zulüm ve günahdır. Zira belki de bu, onlar arasında (kötü) bir olaya yol açar ve o da ona, kendisiyle ilgili doğru olmayan şeyi hatırlatır ve o da nemime⁶⁹ yapmıştır. Tüm bunlar, kardeşi bunu hak etmediği halde onun işi hususunda cahil olmasından ötürüdür.

Doğrusu bunlar şeytanın adımlarıdır. O, onun kalbinde buna hükmetmiştir ki böylece o, kimse hakkında bundan başka bir şey düşünmez ve belki de bu, onun kardeşlerinin

⁶⁹ Sözlükte "hafif ses, gürültü, söz taşıma" anlamına gelen nemîme, dini bir kavram olarak, kırıcı, üzücü ve dargınlığa sebebiyet veren sözleri birinden diğerine taşıma demektir.

toplantılarında da zikredilmiş ve onun kardeşleri bu zikredildiği her sefer öyle düşünmüşlerdir.

Böylece onlar onu zikrettikleri zaman bu şey insanlar arasında yayılır ve onların toplantılarında ve geçtikleri yollarda konuşulur. O Mümin ise bundan habersizdir ve kardeşi tarafından hiçbir şeyde suçu yoktur. En sonunda o, bunu ona der ve şöyle söyler: “Yazıklar olsun sana! İnsanlar, senin şöyle dediğini söylüyorlar.” O da şöyle yanıtlar: “Subhanallah. Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?” O “Evet” diye yanıtlar ve sonra da (habersiz Mümin) üzülüp şöyle der: “Allah’ım! Sen, benim böyle demediğimi ve bunun aklımdan geçmediğini biliyorsun. Ben işlerimde Sana güvendim öyleyse ihtiyacımı gider.”

Bunun üzerine O (s.v.t) onun için Mümin kardeşinden intikam alır. Ey Mufazzal! Rabbin adalet ve hikmet sahibidir. O, hiç zulmetmez. O (s.v.t) bu hususta Mümine arazlar indirir ve belki de onun ailesi, çocukları, kadınları, şiddetli bir fitneye tutulur ve tüm bunlar, onun kendi cehaleti yüzünden Mümin kardeşi hakkında ortaya koyduğu şeyler yüzündendir. O, bunu aklıyla kontrol etmek ve kardeşi yanında teyit ettirmeksizin yalnızca kendi cehaletini kullanarak yapmıştır.

Reyler bazen doğru bazen yanlış olur ve bazı zanlar büyük günahtır. Şüphesiz ki bu dünyada olan ve onları vuran bu sakatlıklar ve afetler birer imtihandır. Aynı şekilde candaki, ailedeki, maldaki ve çocuklardaki eksiklik de sana bahsettiğim aynı nedenden ötürüdür, ey Mufazzal! Allah (s.v.t) onun arkadaşı için intikam alır ve bu musibet, onun içindir ve onda, onun dünya ve ahiretindeki hâyrı vardır. Zira onun başından geçen bu sakatlıklar ve afetlerden sonra Allah (s.v.t) onu temizler ve aklımdan geçen ve Mümin kardeşi hakkında düşündüğü ama hiç de doğru olmayan yanlış şeylerin kirini söküp atar.

Doğrusu onu vuran hüznün ve keder, Mümin kardeşine ve benzer kardeşlerine “Falan sana şunu nispet etti” dediği vakit onların yaşadığı hüznün ve keder ile tam da aynı miktardadır. Doğrusu o, buna çok üzülmüştür ve bu şekilde ikinci Mümini vuran o hüznün ve keder, birinci Müminin yaşadığı hüznün ve keder ile aynıdır. Zira bu sakatlık ve afetler ikinci Müminin başına ancak bu sebeple geldi, ey Mufazzal! Önceki Mümin, ona tabi olur.

Şüphesiz ki Allah (s.v.t) onun için intikam alır zira Allah’ın Mümin için yaptığı tüm şeyler, onun için hayır ve güzel bir nazardır. Bu yüzden de kâmil Mümini bir musibet vurduğu zaman o şöyle der: “Belki de bu, benim için dünya ve ahirette hayırdır ve ben, Rabbimin hükmü ve kazası hakkında kötü düşüncelere kapılmam.” Belki de diğer Mümin kardeşleri ona şöyle der: “Kardeşim, buna üzülüp kederlenme. Belki de bu, senin için hayırdır. Öyleyse kederlenme, Rabbini hükmü yüzünden suçlama ve hoşnut ol.”

Bu kâmil Mümin de bu konuşmayı dinler ve kalbi sakinleşir. Sonra da o Müminin kalbi yükselir ve kendine benim dediğim gibi deyip Allah’a şükreder: “Allah’ım, hamd sanadır.” Böylece o zaman başına gelen şeyin, günah arazlarının ve cehaletiyle ortaya

koyduğu şeyin kirinden kurtulur. Öyleyse ey Mufazzal, anla ki âcil bir illet olur ve aynı şekilde acil de bir illet olur.⁷⁰

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bu Mümini tanıdım ve bu sakatlıklar ve afetlerin sebebini anladım. Öyleyse ey Mevlam, Kâfiri, onun ailesini, malını ve çocuklarını vuran sakatlıklar ve afetler ile bunların sebeplerinden haber verin bana.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Şüphesiz ki bu sakatlıklar ve afetlerin kendisini vurduğu Kâfir, kardeşini kötü zikredip onun gıybetini eden Müminin arkadaşıdır ve o, bundan dolayı zarar gören Müminin karşısında yer almıştır.

Mümin, onun işine karşı ahmakça davranmıştır fakat Allah'a (s.v.t) hiçbir şey gizli değildir. O, Müminin hürmetini iki kez çiğnemiştir ve bu yüzden Mümini hastalık ve cehalet alır. Zira Müminin aklından geçen şüphe ve onun kendi Mümin kardeşi hakkında kötü düşünmesi, Kâfir için bir fırsat olarak görünür ve Allah (s.v.t) Mümini onun işini ve fiilini bilmekten taraf kör eder. Bu, Allah'a (s.v.t) saklı olmayan bir şeydir. Böylece Allah (s.v.t) Kendi Mümin Velisi için gazaplanır ve o Kâfirden intikam alır, onu bağışlamaksızın. Böylece o tövbe etmeksizin onun başına günahlara kefarete olarak bir musibet geldiği zaman, ona isabet eden şey cari olur.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Onu ne vurur?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, kendi akıbetini kötü yapar ve bu, onun meshe dönmesidir. Müminin ve Kâfirin musibetlerinin sebebi budur. Mümini vuran musibetler, sakatlıklar ve afetler onun için ahirette bir temizlenmedir. Kâfiri vuran musibetler ise bir zillet, intikam ve Allah'ın onun üzerine olan gazabıdır. O (s.v.t) onun sonunu mesh kılar.

Şüphesiz ki ey Mufazzal, bu Allah'ın sırrı ve O'nun hazinlerinden saklı bir şeydir. Seçkin Velilerden başka O'nun kullarından olan hiç kimse bunu bilmez ve Allah (s.v.t) habis olan halktan hiç kimsenin bu ilmi bilmemesini vacip kılmıştır.

[Gaybı bilendir. Onu hiç kimseye açmaz, ancak Resullerden razı oldukları hariç. O takdirde, muhakkak ki onların önünden ve arkasından gözetenler sevk eder.] (Cin 72/26-27)

Ey Mufazzal, sana ve bizim Şiamıza bizim ilimlerimizden hiçbir şey ulaşmaz ki, bu dünyada kimin onun üzerinde olduğu ölçülmesin. Öyleyse geri dönme, (başkalarına) meyletme ve sapma.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Sapma derken ne kastediyorsunuz?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Sapmayı veya kusur etmeyi yani o meylederse sen de meyletmiş olursun. Hamd, daima O'nadır. Vesselam.

⁷⁰ Âcil, Arapçada acele, çabuk, peşin, dünya gibi anlamlara gelirken Acil ise sonraya bırakılmış, bir vâdeye bağlı şey, ahiret gibi anlamlara gelir.

Bab # 50

Müminin ve Kâfirin Dünyada Nasıl Zengin ve Fakir Olduklarını Tanıma

Mufazzal şöyle dedi: İmam Sadık'a (a.s) bu dünyada fakir olan ve mecburi bir hasret içinde insanların ellerindekine ihtiyaç duyan mümin adam hakkında sorup şöyle dedim: "O, pek çok bıkkınlık, acı ve kederden muzdarip olur oysaki onun diğer kardeşlerinin başkalarının ellerindekine göre çok zengin olduklarını görebilirsiniz. Ayrıca Kâfirin de bıkkın ve fakir olduğunu görebilirsiniz. Öyleyse bunun ardındaki sebep nedir?"

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Bu dünyada fakir olduğunu gördüğün ilk Mümine gelince, şüphesiz ki o Mümin ilk enkarnasyonunda zengindi. Böylece hayatını ve dönemini yaşadı. Bu sırada ilgilenmesi, ziyaret etmesi, yiyecek ve giyeceğini paylaşması gereken Mümin kardeşleri vardı. Ama o, bunu yapması gerektiği zaman kusurlu davrandı, onları önemsemedi ve Mümin kardeşleri hususunda Allah'ın emrini icra etmedi.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bu şeyleri Mümin kardeşleri ile paylaşması her Mümine vacip midir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, ey Mufazzal. Bu ayeti oku:

[Size bir musibet isabet ettiği zaman işte o, ellerinizin kazandığı (yaptıklarınız) sebebiyledir. (Yine de) çoğunu affeder.] (Şura 42/30)

Ey Mufazzal! Bilmiyor musun ki, Müminin Mümin kardeşi üzerinde hakları vardır ve onlar bu haklarda eşittirler.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam, bu haklar nelerdir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Müminin, kardeşinin izni olmaksızın yemek yememesi vaciptir ve o, ancak onun izniyle bu dünyada zevk aldığı bir şeyi yapmalıdır.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bu haklar tüm Müminlerin üzerine mi vaciptir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Hayır, bu yalnızca insanlara muhtaç olan fakir Mümine karşı vaciptir. Malca kardeşine eşit olan kimseye gelince, onların üzerine böyle hiçbir şey vacip değildir. Fakat kardeşinin sahip olmadığı bir şeye sahip olan kimseye gelince, o şey bir dinar ya da hayvan bile olsa, üstünlük sahibi kimsenin Müminin hakkına riayet etmesi bir haktır ve o, onun imanda zürriyetidir.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bu mesele zordur. Bunun sebebi nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu mesele zordur, ey Mufazzal! Zira Mümin, babası ve annesinden dolayı Müminin kardeşidir. O, onunla elinde tuttuğu her şeyi paylaşır ve bundan daha büyüğünü de.

Mufazzal şöyle dedi: O nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Müminin, Mümin kardeşine itaati ve Allah ile Resulünün (s.a.a) O'nun kullarına itaati.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Kim buna dayanabilir, bu hakları yerine getirebilir ve bunu icra edebilir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Her kim Dar-us Selam'a ⁷¹ gitmeyi seviyor, yüce ve her şeyi bilen Kimseye iştihak duyuyor ve kendisini zulmetin kirinden kurtarıp Âlim'in nurlarına girmeyi istiyorsa onun için sana söylediğim şeyleri yapmak kolay olacaktır.

Mufazzal şöyle dedi: Bu nasıl yapılabilir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yüce derecelere ulaşmayı istediğini iddia eden ve buna dikkat etmeyen her Mümin, senin bana sorduğun vasıfta geri dönecektir. O, fakir, hakir, insanların ve kardeşlerinin ellerindeki muhtaç halde olacaktır. Ayrıca o, kendisinin ilk enkarnasyonda Mümin kardeşlerine yaptığı şeylerden dolayı büyük hüzünler ile karşılaşacaktır ve sonunda da kardeşlerine yaptığı muamelenin benzeri ile üzerindeki büyük bitkinlik içinde ölecektir.

Mufazzal şöyle sordu: Üzerinde bulunduğu hali değiştirmiş olan Mümin nasıl döner?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, pek çok nimete sahip olan, emredip nehyeden bir kral olarak geri döner zira o, Allah'ı ve Mümin kardeşler arasındaki eşitlikten dolayı üzerinde olan hakkı önemerse ilk dereceye yükselir. Ayrıca nimetleri de azalır. Sebep budur, ey Mufazzal! Bu, Müminler hususunda tüm şartlarda ebediyen cari olur, içinde buldukları halin karşılığı olarak.

Kâfire gelince, ey Mufazzal! O nimetlendirilir zira o Kâfir zengindir ve dünyada iyilik yapar. Şayet Kâfir iyiliği sever, dünyasından olan bir şeyle Mümine iyilik yapar, onunla hoşça konuşur veyahut ona ya da ondan başkasına bir iyilik yaparsa o halde bu sayede dünyada sıhhat ve mal bolluğu görür. Eğer ölürse, meshe girer ve meshinde iyi bir hal üzere olur, bu dünyada yaptığı iyiliklerinden ötürü.

Fakir, bıkkın ve bitkin olan Kâfire gelince, bu şey onun, malını alma hususunda Mümine karşı yaptığı kötülükten dolayıdır ve Allah (s.v.t) ona misalden misale kendi cezasını gösterir. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) hiç kimseye zerre kadar bile zulmetmez.

Bu, Müminlerin dünyada birbirlerine karşı yaptığı iyilikler ve Kâfirler ile onların amelleri hususunda sana anlattığım şeydi. Rızık meselesi hususunda sorduğun sebep budur, ey Mufazzal! Minnet ve ihsan Allah'a (s.v.t) aittir. Vesselam.

⁷¹ Dar-us Selam, Müminlerin ruhlarının gideceği yerdir.

Bab # 51

Müminlerin Azlığını ve Kâfirlerin Çokluğunu Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) şöyle arz etti: Niçin dünyada Müminler çok az ve Kâfirler çok fazla olmuştur?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Çünkü Mümin temizlendiği zaman göğe yükselir ve meleklerden biri olur. Bu sebepten ötürü onlar göklerde çoğalmış ve arzda azalmışlardır. Arzdaki çok sayıda Kâfire gelince, şüphesiz ki Kâfir küfürde bir derece yükselirse bir bağı⁷² olur sonra da tekrar eder ve bir mütemerrid olur sonra da tekrar etmeye devam eder ve nihayet örnek verilen bir bab olur.

Bu noktada o, bir İblis olur ve mesh halinde geri döner. Arzda kalır ve göğe yükselmez zira gökte mesh yoktur fakat mesh arzdadır, bilinir ve kalıptan kalıba nakledilir halde. Bir enkarnasyona girdiği her seferinde bir çeşit azap görür ve bu şekilde azabı ebediyen ve çok uzun bir süre artar. Öyleyse çok sayıda Kâfir ve az sayıda Mümin hususundaki bu sebebi anla. Hamd Âlemlerin Rabbi Allah'adır. Vesselam.

⁷² Bağı: asi, baş kaldırmış, haksızlık eden anlamlarına gelmektedir.

Bab # 52

Nurani Ruhları Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) Allah'ın (s.v.t) şu ayetini sordu:

[Orada onların besinlerini, dileyenler için eşit olarak dört günde takdir etti.] (Fussilet 41/10)

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onların besinleri ilim anlamına gelir ve o, ruhların besinleridir ki onun sayesinde yaşarlar. Allah'ın şu sözlerinin anlamını biliyor musun, **[Dileyenler için eşit olarak dört günde]**?

Onlar, Allah'ın arzı yarattığı günlerdir ve onlar Muhammed, Ali, Hasan ve Hüseyin'dir (a.s). Onlar dört gündür ki Allah (s.v.t) Kendi kerim kitabında onları zikretmiştir ve orada nurani ruhları dileyenler için eşit olarak dört gün üzere takdir etmiştir. Her ruh için Al-i Muhammed'in (a.s) ilminden gelen bir ilim nuru vardır.

Bu sayede o, onların nuru ile ömrünü yaşar ve dininin hayrına ve Rabbini tanımaya hidayet olur. Kâfirin ruhunda bu ilimden taraf hiçbir şey yoktur çünkü Kâfirler zalimdir, Allah'ın yoluna hidayet olmazlar ve gerçekte ilim sahibi değildirler, tıpkı O'nun (s.v.t) Kendi kitabında buyurmuş olduğu gibi:

[Hâlâ Kuran'ı tefekkür etmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde kilitleri mi var? İşte bu, Allah'ın indirdiği şeyi kerih görenlere: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." demeleri sebebiyledir. Ve Allah, onların sırlarını bilir.] (Muhammed (s.a.a) 47/24-25)

Bab # 53

Eşcinselliği ve Bunun Sebebini Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Bir erkek, bir kadının sevdiği şeyle ilişkiye girmeyi nasıl sever? Bunu nasıl ister, şehvet duyar ve bununla meşhur olup ifşa olur?

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Necaset ve ardından da recaset ehlini sordun. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) Kendi velilerinden veya bizim Şiamızdan olan hiç kimseyi bu belaya düşürmez, Müminlerden hiçbiri ebediyen bu belaya düşmez, ey Mufazzal! Şüphesiz ki tüm Müminler bundan beraat ettiklerini ilan ederler ve hiçbiri (böyle yapmaz) fakat bizim ve Şialarımızın düşmanları bu belaya düşerler.

Müminler tahir iken Allah (s.v.t) onları bu derde nasıl müptela eder? Bizim Şialarımızın kadın Müminlerine gelince, onlar da temizlenmiştir ve necasetten uzaktır. Emirel Müminin'in (a.s) velayetini inkâr eden ya da (ondan) öne geçen ve Allah'ın Velilerinden birine kalbiyle buğz eden herkesi Allah (s.v.t) bu necis hastalığa müptela eder.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Bana şöyle ulaştı ki, bu hastalığa sahip olan ve konuşmasında Emirel Müminin'i (a.s) kendi imamı kabul ettiğini ileri süren bir adam var. Öyleyse onun konuşmasında ne görürsünüz?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, yalan söylüyor zira tohumu yarıp yeli çıkartan Kimseye andolsun ki, Emirel Müminin'i (a.s) bir Kâfir de sevebilir ve onu seven Kâfir ve Mümin bu hastalıktan uzaktır. Bu isim, hiç kimseye uygun değildir ve eşcinselliğe müptela olan kimseden başka hiç kimse bu isimle çağrılmaz.

Mufazzal şöyle sordu: Bu isim nedir, ey Mevlam?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Emirel Müminin" ismi. Zira Ali bin Ebi Talib'ten (a.s) başka birinin bu isimle çağrılması haramdır. Doğrusu ey Mufazzal, bu şeyin aslı ilk devirde cereyan etmiştir.

Mufazzal şöyle sordu: Geçmişte eşcinsel adam hususunda cereyan eden şey nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu şeyin aslı, zina ile meşhur olmuş ve zina eden zinakar kadın hakkındadır. Belki de o, kendi bağıylığını ve fücürünü⁷³ iyi amel olarak bilir. Bu sana hiç ulaşmamış mıdır, ey Mufazzal ve bunu duymamış mısın?

⁷³ Fücür: Sözlükte "açmak, yarmak, meyletmek, haktan sapmak, yalan söylemek, zina etmek, isyân etmek" demektir. Din ıstılahında; inkâr etmek, Allah'a ortak koşmak, isyan etmek ve günah işlemek anlamlarına gelir. Kur'ân'da; "iman, ibadet, itaat ve takva'nın" (Şems, 91/8) zıddı olarak kullanılmıştır. Fücûr ve takva Allah tarafından nefse ilham edilen iki melekedir. Nefsini fücûr ile kirleten ziyana uğrar, takva ile temizleyen kurtuluşa erer (Şems, 91/8-10).

Mufazzal “Evet, ey Mevlam!” dedi.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki bu kadın ikinci devirde dönerse bir erkek olarak döner ve O (s.v.t) onun önünü arkası kılar. Onun üzerindeki ilişki şehvetinin sebebi ilk önce kadın olup zina etmesinden ötürüdür. Bu konuda duyduğun şey ancak sana anlattığım necaset içinde bulunabilir ve sana bahsettiğim gibi bunun sebebi, Emirel Müminin Ali bin Ebi Talib’e (a.s) ve onun Şialarına buğz ve onun düşmanlarına sevgidir.

Allah (s.v.t) Kendisinin marifet ile has kıldığı ve o kimsenin de vahdaniyeti ikrar edip Ehlibeyt’i (a.s) sevdiği bir kimseyi bu necasete uğratmaz. Bu yüzden sorduğun şeyi sana anlattım ve Emirel Müminin’in (a.s) sevgisi olarak sayılan o sevgi saf sevgi değildir, kalbinde kin barındıran kimse için. Ve Allah, en iyisini bilir ve O’na tevekkül ettim. Vesselam.

Bab # 54

Erkek Müminin Mümin Kadın Suretinde ve Kadın Müminin Mümin Erkek Suretinde Dönüp Dönmediğini Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordu: Mümin erkek Mümin kadın suretinde geri dönebilir mi?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Vallahi hayır, böyle değildir. Ey Mufazzal! Doğrusu Mümin kadın, Allah onun için kemal takdir ederse Mümin erkek suretinde geri döner. Mümin erkek ise Allah katında bir kadın suretinde geri dönmekten daha yücedir ve Allah (s.v.t) yükseldiği ve ulaştığı dereceden onu hiç indirir mi?

Bu asla olmaz, doğrusu Mümin kadın kendi makamından daha iyi bir makama yükselir. Mümin erkek ise ondan daha iyisine yükselir ve ey Mufazzal, Mümin erkek yücelikte ve yükselişte ilerler ve nihayet o, kendi derecesinden daha iyi bir dereceye ve halis kılınanların makamına varır.

Kâfir ise şu ankinden daha kötü ve adi olan bir dereceye düşer ve en alçak makama iner ve nihayet insanların dehşete kapıldıkları mesh türlerine girer.

Mufazzal şöyle sordu: Kadın, erkek suretinde mi yoksa kadın suretinde mi gelir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, Mümin bir erkek olarak geri döndükten sonra artık asla kadın suretinde olmaz ve doğrusu o, ebediyen ve çok uzun bir süre yükseldiği surettedir.

Mümin erkeğe gelince, sana söyledim ki o, bir kadın suretinde asla geri dönmez fakat şu ankinden daha üstün bir surete, daha iyi bir makama ve içinde bulunduğundan daha yüce bir menzile gider. Öyleyse kadın, erkek suretinde geri dönüp kadın suretinden yükseldikten sonra nasıl eski haline geri döner? Oysaki o, Mümin bir erkek makamına yükselmiştir ve durum böyle olsaydı, alçalma olur ve Mümin erkek kendi derecesinden daha aşağısına alçalırdı.

Kadının, Mümin bir erkek derecesine yani kendi derecesinden daha yüksek bir dereceye yükselmesinin nedeni, erkek Müminin dereceden dereceye yükselmesi ve daha yücesine ilerlemesinin nedeni ile aynıdır. Kadın, Mümin erkek derecesine ve onların suretlerine yükselir ve sana anlattığım gibi kadınların erkek suretinde geri dönmesinin sebebi budur. Vesselam.

Bab # 55

Erkek Kâfirin Kâfir Kadın Suretinde ve Kadın Kâfirin Kâfir Erkek Suretinde Dönüp Dönmediğini Tanıma

Mufazzal, İmam Sadık'a (a.s) Kâfir erkek ve kadını sordu.

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, Kâfir erkek kâfir bir kadın suretinde geri döner ama Kâfir kadın Kâfir erkek suretinde geri dönmez, tıpkı Mümin erkek ve kadınların derecelerde yükselmesi ve nihayet umumi Mümin erkek ve kadınların bundan daha yücesine yükselmesi gibi. Kâfirler için de aynısı geçerlidir. O, erkeklerin derecelerinden iner ve nihayet umumi Kâfir kadınlardan olur.

Mufazzal şöyle buyurdu: Ey Mevlam! Babanızdan (a.s) şöyle nakledilmiştir: "Kadınlar erkeklerden daha şerli, sahtekâr ve hilekârdır."

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Tüm şerlerin aslı kadınlardır ve babamız Âdem (a.s) cennetten çıkarıldığı zaman bu, Havva'dan dolayı vuku buldu. Zira o, tohumu (meyve) yemeye teşvik edilmişti.

Aynı şekilde Kabil (l.a) Habil'i (a.s) kadınlardan dolayı öldürdü. Allah'ın (s.v.t) Kendi kerim kitabında, Nuh ile Lut'un eşleri ve onların nasıl ihanet ettikleri hakkındaki buyruğunu duymamış mısın?

Aynı şekilde Yahya bin Zekeriya (a.s) zinakar bir kadın yüzünden öldürüldü.

Nebi (s.a.a) kendi buyruğunda bunu buyurmuş ve nâra baktığı zaman onun sakinlerinin çoğunun kadınlardan olduğunu gördüğünü söylemiştir. Bu nasıl böyle olmaz ki, oysa onlar hile hususunda erkeklerden daha güçlüdürler ve Allah (s.v.t) da böyle buyurmuştur. Şeytanlar kadınlardandır ve şüphesiz ki insan küfür, tuğyan ve isyanda yükselirse bir İblis olur ve kadın suretinde geri döner.

Mufazzal şöyle sordu: Subhanallah, ey Mevlam! Bunu bilmiyordum ve bunun beni ağlatacağını hiç düşünmemiştim.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kuran'da Allah'ın buyruklarını hiç duymamış mısın?

[Şeytanın hilesi zayıftır.] (Nisa 4/76)

[Sizin (kadınların) hilesi çok büyüktür.] (Yusuf 12/28)

Onlar kadın suretlerinde oldukları zaman.

Mufazzal şöyle dedi: Mevlam (a.s) doğru konuştu.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Bunlar, Kâfirlerin Kâfir kadın suretindeki enkarnasyonlarıdır. Vesselam.

Bab # 56

Dört Ayaklı Hayvanların Enkarnasyonlarını ve Erkeğin Dişi ve Dişinin de Erkek Olarak mı Geri Döndüğünü Tanıma

Mufazzal, Âlim Mevla'ya (a.s) dört ayaklı hayvanları ve erkeklerin dişi ve dişilerin de erkek olarak dönüp dönmediğini sordu.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yenmesi helal olanlarda erkek, dişi olarak ve dişi de erkek olarak geri döner. Yenmesi helal olmayan dört ayaklı hayvanlar Müminlerin günahlarından dolayı çünkü o, Mümine eziyet vermiştir.

Dört ayaklı hayvanlar göçüp geri döndükleri vakit yenmesi helal olmayan bir şey olarak dönerler zira başkaları için yenmesi helal olmayan başka bir meshe girmişlerdir. İşte o noktada erkek, erkek olarak ve kadın da kadın olarak geri döner. Ne erkek, kadın olarak ne de kadın, erkek olarak geri döner. Daha sonra bir meshten, öncekinden daha kötü olan başka bir meshe girerler ve nihayet dört ayaklı hayvanların bile dehşete düştüğü bir meshte geri dönerler.

İnsanlar bunun dışındadır ve mesh olup azap çeken bu enkarnasyonların hiçbirinde yer almazlar. Onlar ise tüm mesh enkarnasyonları boyunca böyle kalırlar. Sana zikrettiğim azap çeşitlerine uğrarlar ve tüm bunlar, onların Allah'ın Velilerine (a.s) verdikleri zarardan dolayısıdır. Nihayet tüm dört ayaklı hayvanlar ve aslanlar onlara düşman olarak meshe geri dönerler ve bu yüzden de onlar, onlara karşı düşmanlıkları ile onları yer ve öldürürler. Onlar, birbirlerine düşmanlıkları hususunda Kâfirin Mümine ve Müminin Kâfire karşı düşmanlığından daha serttirler. En sonunda onlar, denizde olan meshlere girerler ve denizdeki her canlıya engel olurlar ve onlar da onun azgınlığının şiddetinden dolayı ona engel olur.

Bu, meshlerin en şiddetlisidir ve meshlerin en şiddetlisi, bir fersah miktarıdır. Belki de onun kendi boşluğundan (çukur) çıkan şerleri, bir fersahın üzerine veya daha fazlasına çıkar ve belki de o, bu durumda çok başlı bir ejderhaya (yılana) ⁷⁴ enkarne olur ki, o şey onun boşluğundan çıkmıştır. Böylece o, bir ağacın yanından geçer ve onu yakar. Bu olan şeyden daha şaşkıncısı, korkuncu ve nefret edileni nedir ki?

Biz, cürümlerimiz için Allah'tan af diliyoruz ki O, Rahim'dir. Vesselam.

⁷⁴ Burada ejderha diye çevirdiğimiz kelime, Arapça "Su'ban"dır. Ayrıca büyük yılan anlamına da gelir.

Bab # 57

Müminin Kâfir Tarafından Sahiplenilmesini, Kâfirin de Mümin Tarafından Sahiplenilmesini ve Müminin Özgürlüğe Nasıl Geri Döndüğünü Tanıma

Mufazzal, Âlim Mevla'ya (a.s) şöyle sordu: Sahiplenilmiş bir köle bir efendi olarak ve bir efendi de sahiplenilmiş bir köle olarak geri döner mi? Ayrıca Mümin, bir Kâfirin kölesi olarak ve Kâfir de bir Müminin kölesi olarak geri döner mi?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Mümin, Kâfirin kölesi değildir ve Kâfir, Mümine hizmetçilikten ayrılmaz lakin o, Kâfire hizmetçilikten ayrılabilir. Doğrusu Mümin; efendi, kral (melik), aziz ve güçlü bir efendi olarak geri döner.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! O, emredip nehyeden bir kral olarak mı geri döner?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: O, bu Müminin geçmişte onun kölesi olduğu kimse için bir efendi olarak ve bu Mümin için bir köle olarak geri döner zira o, onun en seçkin kölesidir, ona en yakın kimsedir ve onun emrinin sahibidir. Ondandır hiçbir şey kesilmez ve o, kendi emir ve nehyinde ona dayanır. Hiç kimse ondan daha ayrıcalıklı değildir ve o, yalnızca onun hizmetine güvenir. Fakat o (dönüş), seçkin kölenin aziz ve mübarek bir kral olarak geri dönme hakkının gerekliliğinden taraf olan şey adına bir karşılık, kazanç ve zahiredir⁷⁵. Onun arkadaşı da bir köle olarak geri dönmez zira her biri itaat hususunda diğerine uymuş ve isyan, kötülük ve günah yerine zahire kazanmıştır.

Mufazzal şöyle sordu: Onlar nasıl ve neyin içinde geri dönerler?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, nesepleri içinde emin ve aziz olarak geri dönerler ve her biri bir Kureyşi olarak geri döner.

Mufazzal "Bir Kureyşi mi?" dedi.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, bir Haşimi. Ey Mufazzal! Bilmiyor musun ki, bu nesepler Müminler ve Kâfirler içindir?

Mufazzal şöyle sordu: Onların Müminler ve Kâfirler için olması nasıl gerçekleşir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Evet, ey Mufazzal! Şüphesiz ki Müminler ve Kâfirler, Haşim'in ve Kureyş'in bu neseplerine kendi iyi amelleri ve günahları ile girerler. Mümin buna iyi ameller içinde girer ve Haşimi bir Mümin olur. Kâfir ise tağut bir Kureyşi olur.

⁷⁵ Zahire: gerektiğinde kullanılmak için saklanan tahıl, aşıklık

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bu, tekrar etmiş ve enkarne olmuş kimseler hususunda mıdır?

İmam (a.s) “Evet” diye buyurdu.

Mufazzal “Ne zamana kadar?” diye sordu.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: İnsan suretindeki yedinci ölüme kadar. Sonra Kâfir, iyi amellerine ve günahlarına göre enkarnasyonlara girer. Şayet birine karşı iyilik yapmışsa çok güçlü bir yardım ya da benzeri bir şeyle karşılık görür. Eğer ona karşı suç işlemiş ve günah kazanmışsa bir kurt, maymun, domuz ya da köpek suretine girer. Biz, bundan Allah’a sığınıyoruz. Affından dolayı Allah’a hamd olsun.

Bab # 58

Ailesine ve Başkalarına Karşı İyi Olan Kâfirin Enkarnasyonlarını ve Bunun Sebebini Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle sordu: İçimizde ailesine, kavmine ve diğer insanlara karşı iyi olan bir Kâfir olabilir. Aynı zamanda ailesine ve başkalarına karşı kötü olan bir Kâfir de olabilir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ailesine ve başkalarına karşı iyi olan Kâfir nazik ve kolay bir tarafa sahiptir. Bizim içimizde kardeşlerine ve başkalarına karşı kötü olan bir Kâfir de olabilir. Peki ya onlar neye girip neyin içinde reenkarne olurlar?

Ailesine karşı vazifekar ve iyi olan Kâfir, bir aslan, kaplan ya da buna benzer ve güçlü kuvvetli bir şeyin kalıbına girer. Böylece o, insanların gözünde güçlü ve yenilmez olur. Bu, onun yaptığı ve sana da zikretmiş olduğum iyilikten dolayıdır ve bu yüzden de o, enkarnasyonlarında takdir edilen haldedir. Bir adamın birisini övüp "aslan gibi adam" dediğini hiç duymamış mısınız? Onlar onu övüp hoşnut ederler. Bu ve benzeri şeyler, onun amellerinin karşılığıdır.

Ailesine ve başkalarına karşı kötü olan Kâfir ise bir ayı, domuz, maymun veya benzeri bir şeyin içine girer. O, bizim yanımızda ve insanların gözlerinde habis ve zayıftır. Hiç görmemiş misin ki, bir adam diğerini kötüleyip "Allah ona lanet etsin. Ne kadar da pisliktir. Ayı, domuz ya da köpek gibidir." demiştir? Böylece onlar onu kötüler ve ona necaset atfederler.

Tüm bunlar, onun kendi kardeşlerine, komşularına ve yakınlarına yaptıklarından dolayıdır. İşler O'nun hükümleri ile Allah'a aittir ve O'ndan olan şey ile hamd O'nadır. ⁷⁶

⁷⁶ Bir rivayette şöyle geçer: Bir gün biri İmam Sadık'ın (a.s) yanında oturuyordu ve duvarın üzerinde bir kertenkele vardı ve dilini çıkarıyordu. İmam Sadık (a.s) yanındakine şöyle dedi: "Onun ne dediğini biliyor musun?" Adam "Ne diyor" diye sorunca İmam (a.s) şöyle buyurdu: "Kertenkele diyor ki, 'Siz bizim Osman'ımıza lanet ederseniz biz de sizin Ali'nize (a.s) lanet ederiz.' Bu kertenkele aslında habis bir nasibidir. O, lanetlidir ve son derece habistir. Nemrud, İbrahim'i (a.s) ateşe attığı zaman bu habis yaratık, ateşin daha fazla yanması için ona üflemişti."

Bab # 59

Harfleri, Fasılı, Vasılı ve Kelamı Tanıma

Âlim (a.s) şöyle buyurdu: Allah (s.v.t) tek bir isim yaratmadı ki onun için bir mana kılmasın. Ve tek bir mana yaratmadı ki onun için bir şebih kılmasın. Ve tek bir şebih yaratmadı ki onun için bir hudud kılmasın. Ve tek bir hudud yaratmadı ki onun için bir fitrat kılmasın. Ve tek bir fitrat yaratmadı ki onun için bir fasıl (bölük/ayırılma) ve vasıl (bağlantı) kılmasın. Fasıllar ancak vasıllar ile tanınır. İnsanlar fasıllar hakkında konuşuydu onu vasıl olarak anlayamazdı.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Bu nasıldır ve niçin insanlar kelamı ve onun manasını bilmişlerdir? Bu nedir?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Kesik harfler ⁷⁷ yirmi sekiz harftir ve onlar, vasıllar ile alakalıdır.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam, bu nasıl olur? Allah, beni size feda etsin.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Bilmiyor musun ki, kelam yirmi sekiz harftir, yaratıklar ve onların inkâr ettikleri şey hususundaki tanıyışları arasındaki bir ibare olarak. Zira biz bir adama elif dersek o kimse bundan bir şey anlamaz. Ama onların hepsi toplanırsa özel bir telif ve marifetin toplanmasına atfedilen bir atıf içinde birleşirler. Bu yüzden ona, "Allah" denildiği vakit onun Allah olduğunu daha iyi bilir.

Görmüyor musun ki, burada bir sıfat ve bir sıfat ile vafedilmiş bir isim var? Görmüyor musun ki, isim heceden ve tafsil de mevsuldan farklıdır? Görmüyor musun ki, kelam kitabın (yazma) bir nüshasıdır ve kitap, hece olmadan olamaz? Görmüyor musun ki, hece harfler olmadan olamaz? Görmüyor musun ki, tüm kelam yirmi sekiz harften çıkar ve onlar mu'cem harflerdir.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Marifet bunlar ile mi tamamlanmıştır?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Arapçada evet, tamamlanmıştır ama diğerleri hususunda böyle değil.

Mufazzal şöyle sordu: Neden, ey Mevlam?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Çünkü İbrahim'in (a.s) zamanında diller karmakarışık olmuştu ve kelam İbranice olmuştu. Kelamın sütunları dörttür ve safir⁷⁸ ve

⁷⁷ Kast edilen şey, Kuran-ı Kerim'de bazı surelerin başında bulunan ve "Huruf-u Mukatta" (Kesik Harfler) denilen bazı harfler olabilir.

⁷⁸ Safir, Arapçada ıslık veya kuş sesi anlamına gelir.

zecr⁷⁹ olan ve harflerden, onların tavsillerinden ve tafsillerinden çıkarılan kelimelerde daha fazla olmuştur. Onlarla konuşmakla tüm karışık diller tanınmıştır ve her kuş, en özel nutku dile getirmiştir. Öyleyse her kim bunu tanırsa her kuşun nutkunu tanır ve her kuşa, dört ayaklı hayvanlardan dört tane dost vardır. Bilmiyor musun ki, kuşların içinde ses çıkarırsan onlar da ses çıkarırlar ve hayvanların içinde bağırsan onlar da bağırlar.

Keşke onun zecr, haykırma, gagalama, safir (ıslık), havlama ve uluma ile anlamadığı şeyi ona anlatsaydın. Anlayışın açıldığı şey zecrdir ve ağızdan gerekli olan miktar, safirden gelir ve senin havaya döndürdüğün şey gagalamaktır. Ağızın açıldığı ve boğazdan çıkan şey haykırmadır. Öyleyse bunu anla inşallah ve O'na tevekkül ettim.

⁷⁹ Zecr, Arapçada menetme, zorlama, çağırma, sürme gibi anlamlara gelir.

Bab # 60

Yedi Âdemin, Devirlerin ve Adetlerin Beyanını Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bizden önce yedi Âdem vardı ve yedi devir geçti. Biz sekizinci Âdem'den sekizinci devirdeyiz. Her zürriyet için onlardan bir Âdem gönderildi. Sonra hesap, sevap ve ikab⁸⁰ oldu. Ardından büyük toplanmada Muhammed (Onun selamı ve rahmeti bizim üzerimize olsun) onu icra edecektir.

Başka bir devirde (başka bir devir hususunda) nida geldiği zaman o devrin sevap ehli üç grup olur:

Bir grup nurani olur.

Bir grup bela yurduna geri döner.

Bir grup da saman (hasır/önemsiz şey) olur.

İkinci devirde de bir benzeri vardır. İkab ehli bu gruplara girer:

Bir grup nirani⁸¹ olur.

Bir grup yorgunluk yurduna döner.

Bir grup da üçüncü devirde meshte olur.

Nesh, sevap ehli için ve mesh de ikab ehli için vuku bulur. Sonra da mesh ve nesh en büyük toplanmada ve son devirde olur. Vesselam.

⁸⁰ İkab, kafirlere ve ilahi emirlere uymayan kimselere verilen ceza anlamında bir terim.

⁸¹ Yani ateş ehlinden olur.

Bab # 61

Yedi Âdem'i Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Kıyamet onlar için çoktan vuku bulmuştur ve sevap ehli kendi menzillerine, ikab ehli de azap, hevan (zillet), elim sair (alevli ateş) ve harikten (yangın) oluşan dört devirde kendi menzillerine gitmiştir. Sevap ve ikab ehli onlardan gelen şeyi aynı miktar aldıkları vakit oradan (cennet ve cehennemden) çıkarlar, Allah'ın buyurduğu gibi.

[Orada asırlar boyunca kalırlar. Orada bir serinlik ve bir içecek tatmazlar, gassak (irin) ve hamimden (kaynar su) başka. Uygun bir karşılık olarak.] (Nebe 78/23-26)

Kötü amelleri ve devirdeki habere göre (cehennemde kalırlar) ve bu, Allah'ın sözleridir:

[Onun yüzünden başka her şey yok olacaktır.] (Kasas 28/88)

Nâr, O'nun sözlerine cevap olarak iki yurdun en hızlı olanıdır:

[Onlar, gökler ve arz durdukça orada ebedi kalacaklardır, Rabbinin dilediği şey hariç. Muhakkak ki senin Rabbin, dilediği şeyi yapandır.] (Hud 11/107)

İkab ehli (oradan) çıktıkları zaman üç grup oldular: Bir grup en şiddetli azabın olduğu yurda döner ve bunlar, orada ebedidirler. Bir grup bela (musibet) yurduna döner. Bir grup da solucan suretinde hareket eden samanlar (önemsiz şeyler) gibi olur.

[Sonra uzunluğu yetmiş zira' olan zincire vurun onu. Muhakkak ki o, yüce Allah'a inanmıyordu.] (Hakka 59/32-33)

O (s.v.t) şöyle buyuruyor: "Onu yetmiş mahlûk suretinde azaba vurun." Ayrıca Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur: **[Derken onlar (daima) uyanık olurlar.] (Naziat 79/14)**

O (s.v.t) solucan hakkında şöyle buyuruyor: "O, sahirdir (uyumayan), ne uyur ne de evlenir. Yaratıklardan hiçbiri onun hususunda (onun gibi) olmaz, onun ne nesli ne de yumurtası vardır." Sonra da Allah (s.v.t) şöyle buyuruyor:

[Sonra Biz, onu aşağıların en aşağısına döndürdük.] (Tin 95/5)

Allah (s.v.t) şöyle buyuruyor: "Solucanın ne nesli ne de evlatları vardır. Yaratıklardan hiçbiri ondan daha şerli ve daha aşağılık değildir."

Böylece kıyamet günü ya da Muhammed'in (s.a.a) kıyam günü geldiğinde samanlar (solucanlar) solacak (gözden kaybolacak) ve sonra da sevap ehli dört devirden çıkıp üç grup olacaktır:

Bir grup sevapların en iyisine döner ve o, Firdevs cennetine doğrudur ve o, huld (ebediyet) cennetidir.

Bir grup tasfiye yurduna döner.

Bir grup da kuşların kursaklarına ve balıkların karınlarına gider.

Sonra da yetmiş kez nesh olur, ardından da o, en büyük toplanmada gözden kaybolur. Samanlar(dan kasıt) kuşlardan, balıklardan, dört ayaklı hayvanlardan, yırtıcılardan, hevamlardan, taşlardan ve bitkilerden yedi türdür. Ayrıca balıklardan yetmiş tür, vahşi ve evcil dört ayaklı hayvanlardan yetmiş tür, vahşi ve evcil yırtıcılardan da yetmiş tür vardır. Bu, Allah'ın sözleridir: **[Arzdaki her canlı ve (gökte) iki kanadıyla uçan her tür kuş, sizin gibi birer ümmetten başka bir şey değildir.] (En'am 6/38)**

Bu yüzden dört ayaklı hayvanların en iyileri ve en lezzetli et ile süte sahip olanlar, sayca çok olanlardır. Kuşların en iyileri de kursak ve taşlığa sahip olanlardır. Balık etlerinin en iyisi ve tatlısı ise pullu olanlarıdır. Bunun benzeri neshtir ve bundan gayrisi da meshtir⁸². Rahimde olan samanlar kuyruklara sahiptir ve yumurtanın içindeki şey de bir kuyruğa sahiptir. Ayrıca rahimlerde olan şeyler süt emer ve yumurtanın içindeki şeyler de beslenir ve bir araya gelir.

Nesh olan şeyin yemesi iyidir, mesh olan şeyin yemesi haramdır ve onun nefsi azalır ve yaraları da, dört ayaklı hayvanların yırtıcıları ve sonra kuşların yırtıcıları gibi. Hevamlar aslında yanlarında taşıdıkları bir cevhere dönüşen bir meshtir. İnci, yakut ve zeberced neshtir ve demir, bakır ve kurşun ise meshtir. Bu, Allah'ın (s.v.t) Kendi kitabından haber verdiği şeydir: **[O'nu hamd ile tesbih etmeyen bir şey yoktur fakat onların tesbihlerini siz anlayamazsınız. Muhakkak ki O; Halim'dir, Gafûr'dur.] (İsra 17/44)**

Ayrıca Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

['Veya gönlünüzde büyüyen başka bir yaratılış olsun.' 'O zaman da bizi, kim geri çevirecek?' diyecekler. 'Sizi ilk defa yaratan.' de! Bunun üzerine sana başlarını sallayarak: 'O, ne zaman?' diyecekler. De ki: 'Yakın olması muhtemeldir.'](İsra 17/51)

Ayrıca Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Allah'ın yarattığı şeyleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri Allah'a secde ederek ve tevazu ile boyun eğerek sağa ve sola dönmektedir.] (Nahl 16/48)

[Hepsi, salatlarını ve tesbihlerini bilmişlerdir.] (Nur 24/41)

Bu, devirler meselesi hususundaki beyandır. Vesselam.

⁸² Burada nesh, bir halden eşit seviyedeki başka bir hale geçmek ve mesh ise bir halden alt seviyedeki başka bir hale geçmektir.

Bab # 62

Tabiatları, Tarafları ve Bölükleri Tanıma

İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Anla, Allah (s.v.t) seni sabit söz üzere sabit kılsın. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) Kendi nurunu yaydı sonra da ondan bir bölük ve suret yarattı. Ardından ona, suretlere ve bölüklere bölünmesini emretti. Böylece onlar, yayılmış nurun üzerine suretleri ve bölükleri çıkardılar ardından Allah'a ibadet ettiler ve O'na isyan etmediler.

Daha sonra O (s.v.t) yayılmış ateşin yaratılmasını emretti ve ona, bölüklere bölünmesini emretti ve böylece değişmiş kuşlar ondan çıktı. Böylece onlar, kul olarak Allah'ın önüne çıktılar ve nurla ilgili şeyler, ateşle ilgili şeylerle karışmaya hazırlandı ardından da bazıları karıştı.

Böylece O (s.v.t) iki mahlûktan bir mahlûk çıkardı ve sonra ona, rüzgârın yaratılmasını emretti. Bunun üzerine o yaratıldı ardından O (s.v.t) ondan bölüklerin çıkmasını emretti ve ondan suretler resmetti ve onlar, kul olarak Allah'ın önüne çıktılar. O da ateşle ilgili şeylerin rüzgârla ilgili şeylerle karışmamasını emretti ve bazıları da karıştı.

Daha sonra O (s.v.t) karışmış arzı yaydı ve ona, suyu yaratmasını emretti böylece o da yaratıldı. O, ondan suretler biçimlendirdi ve ondan bölükler çıkardı. Ardından rüzgârla ilgili şeylerin suyla ilgili şeylerle karışmamasını emretti ve onlar(ın bazıları) karıştılar.

Sonra da O (s.v.t) tatlı ve tuzlu iki denizden çamuru yarattı ardından ona, kendisinden bölükler çıkmasını emretti ve ondan suretler biçimlendirdi. O (s.v.t) suyla ilgili şeylerin çamurla ilgili şeylerle karışmamasını emretti ve bazıları da karıştı.

Ondan yaratılışın başlangıcı çıktı ki dört mizaçtan oluşur: nur, nâr, rüzgâr ve su. Ondan çıkan şey Adem'in (a.s) çamuruydu sonra da son (ahiret) meselesini yarattı. Ardından da tabiatlar terkip olundu.

Bir şeyin yarısı kayadan, yüksek olarak ve diğer yarısı da alçak olarak yaratıldı ve onun üzerine iki arzın kararını yükledi. Zira onu büyük bir balığın üzerine yaymıştır. Büyük balık da suyun üzerindedir. Su da kayanın üzerindedir. Kaya beyazdır ve havanın üzerindedir. Hava ile kaya arasındaki şeye gelince, cinler oradadır, hareketsiz vasıtalar katmanında.

Sonra O (s.v.t) Adem'i yarattı ve onu, oranın arkasının sakini kıldı. Ayrıca ona emredip onu nehyetti ve onun mükafatını, dünya ve ahiret hususunda emir ve nehiyde kıldı. Allah'ın onu ve zürriyetini cari kıldığı tabakasının arkasında onun yiyeceği, içeceği uyuması ve eş araması vardır.

Ardından onlar için orada oranın şehvetlerini, süslerini ve eğlencesini çıkardı ve sonra Allah (s.v.t) Kendi kerim kitabında şöyle buyurdu:

[Mal ve çocuklar dünya hayatının süsüdür. Bâki olan salih ameller, sevap olarak ve emel (ümit) olarak, Rabbinin katında daha hayırlıdır.] (İsra 18/46)

Bâki olan salih ameller iyiliği emretmek ve onların O'na itaat için yaptıkları şeydir. Onun mizacının terkibi, oranın süsleri, batıl şeyleri, eşleri ve malı hususundadır. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Ey iman edenler! Muhakkak ki, sizin eşlerinizden ve evlâtlarınızdan size düşman olanlar vardır. Artık onlardan sakının.] (Tegabun 64/14)

Ardından Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Oysa sizin mallarınız ve evlâtlarınız fitnedir. Ve en büyük mükâfat, Allah'ın katındadır.] (Tegabun 64/15)

Onlar, baki kalanlar hususunda onlara rağbet ettiler ve O (s.v.t) fani olan şeyi onlar için bir fitne kıldı. Onlara emredilen şey onlardan sakınmaktır.

Onların nehyedildikleri şeylere gelince; bunlar onlara, hastalık ve evlat ile candaki eksiklik türünden ikablar, afetler, belalar getirdi. Onlar, kendilerine emredilen Allah'a itaati yapmadıkları vakit onlara, O'nun mesh ve zilletten taraf vaad ettiği azap geldi. Allah (s.v.t) zürriyet hususunda Ademoğullarından çıkan kimselerden bahsetti. Zira onları, dünyanın ve ahiretin azabı ile helak etti ve onlar arasında tufan ile alınmış olanlar da vardır. Ayrıca onlar arasında dehşet ile alınmış olanlar da vardır ve ayrıca maymun, domuz ve ahiret azabının benzerlerine girerek mesh olmuş olanlar da vardır. Sonra Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Ve Biz, mutlaka en büyük azaptan önce, en düşük olan azaptan onlara tattıracağız. Belki dönerler.] (Secde 32/21)

Yani nehyedildikleri şeyi yapmaktan vazgeçerler. Yine Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Eğer şükrederseniz (nimetlerinizi) artırırım, eğer küfredenlerden olursanız muhakkak ki Benim azabım şiddetlidir.] (İbrahim 14/7)

Allah (s.v.t) şöyle buyuruyor: "Eğer şükrederseniz (nimetlerinizi) artırırım." Yani mal, evlat ve geçim hususunda dünya ve ahiret sevaplarını artırırım.

Şüphesiz ki Nuh (a.s) şöyle buyurmuştu: "Rabbinizden bağışlanma dileyin. O, çok bağışlayandır. O, bereket olarak göğü sizin üzerinize gönderir, sizi mal ve evlat ile destekler ve sizin için bahçeler ve nehirler yaratır."

Allah (s.v.t) şöyle buyurur: "Acil ve âcil olarak O'nu yüceltin, acil ve âcil olarak. O, onda sizin için başka bir meşiet hususunda bir iştirici kıldı."

Onların Hücetleri ve Resulleri vardır ki, nehyedildikleri şey hususunda onlara, Rablerinden haber verirler. Onlar kendi Resullerinden yüz çevirdikleri vakit O (s.v.t) onların sonunu başları ile aynı kıldı. Sonra onlar, büyük bir dönüşle Allah'a döndüler. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Ve andolsun ki; sizi ilk defa yarattığımız gibi Bize tek tek (tek başına) geldiniz.] (En'am 6/94)

[İlk neş'eti (yaratılışı) bildiniz. Keşke öğüt alsaydınız.] (Vakıa 56/62)

[Gökleri ve arzı yaratan Kimse, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? Evet (öyledir) ve O, (her şeyi yaratan) Yaratıcı ve (her şeyi bilen) Alim'dir. Bir şey irade ettiği zaman emri, ona "ol" demekten ibarettir ve o da olur. Elinde, her şeyin melekutu olan Kimse Subhan'dır ve O'na döndürüleceksiniz.] (Yasin 36/81-83)

Meleket, tarıkın (yolun) melekutudur ve ilk bölüm ve herkesin bölümü, bir yol ve alim ve kadim hakkındaki bir melekuttur. Allah (s.v.t) zalimlerin söylediği şeylerden çok daha yüce, ulu ve büyüktür. Hamd O'nadır, daima ve ebediyen. Müminler, O'na tevekkül etsinler.

Bab # 63

Dört Tabiat, Dört Sütun ve Dört Rükun ile Kişiyi ve Nefsini Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bunu açıklamak hususunda, bir insanın tabiatları şunlardır: sevda⁸³, safra, balgam ve kan. Ayrıca nur, nâr, rüzgar ve su rükunları vardır ve ayrıca çamur sureti de. O, nur içinde bakar, nâr ile yiyip içer, su ile toplanır, hareket eder, zevk ve tat bulur. Bu, onun suretinden bir babdır. Bu rükunlar bir nefsin içinde inerse arayarak ve yaratılışının başlangıcının onun akli olduğunu bularak dokuz olur. O, onun hidayeti, görüşü, yolu ve anahtarıdır. Onunla, kendisine indirilen şeyi tamamlar. Onun aklının teyidi nurdan ise o; alim, hafız, zeki, anlayışlı ve kavrayış (basiret) sahibi olur. O, kendi olgunluğunu ve şanını, nasıl ve niçini bilir. Başkalarına fayda verdiği zaman onun yolunu, vasılın olduğu yeri ve fasılın olduğu yeri bilir. Bu sayede fenâyı anlar ve vahdaniyete ihlas ile bekayı yaşar.

Edepler itaat iledir. Bunu yaparsa geçen şeyi anlar ve üzerinde olduğu şey hususunda (ilim olarak) artar. Bunun üzerine neyin içinde olduğunu, buraya nereden geldiğini ve nereye gideceğini anlar. O, sarıyı ancak sarıda, kırmızıyı ancak kırmızıda, siyahı ancak siyahta, beyazlığı ancak beyazlıkta bulur. O, ancak bir koku, tat, ekşilik, acılık ve tuzluluk bulur. Daha sonra o, kırmızıyı kırmızısız, sarıyı sarısız, beyazı beyazsız ve siyahı siyahsız bulursa, o halde marifeti tamamlanmıştır.

O, vehmini (ilizyon/sanı) nasıl tazeler ki, oysa onun vehmi ancak onun aklının teyidi iledir. Nefis, sıcak olduğu halde onun içinde akar sonra da soğuk olduğu halde onun içinde akar. Onun üzerine sıcak gelirse o, neşeli, boş, rahat, hoşnut ve memnun olur ve fücür yapar, zina işler, sarsılır ve mutlu olur. Onun üzerine soğuk gelirse o, üzgün, kederli, zelil, hakir, unutkan ve ümitsiz olur. O, ondan hastalığın çıkacağına işaretleridir. Onun yolu, saatlerce yiyip içmedir ve bunlar, yiyip içmeye uygun saatler değildir. Böylece o, renklerden (ya da devirlerden) ve hastalıktan acı çeker, gerekli olan illetler ve hacetlere göre. Vesselam.

⁸³ Sevda, vücuttan çıkan bir çeşit ifrazattır.

Bab # 64

Allah'ın Yarattığı ve Bölüklere Böldüğü Şeyi Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Şüphesiz ki Allah (s.v.t) bölükler böldü, suretler biçimlendirdi ve nuru yarattı. Sonra nârı rüzgar ile perdeledi. Ardından suyu yarattı ve suyu rüzgar ile perdeledi. Ayrıca denizin köpüğünden çamuru yarattı ve su onunla perdelendi. Melekler, suret olarak nurdan yaratıldı. Cin, suret olarak nârdan yaratıldı. Çamur, Adem'in suretidir ve Adem, çamurdan, (nârdan), rüzgardan ve sudan yaratıldı. O, dünya meselesindedir.

Ayrıca ahiret meselesinden nuru yarattı. Rüzgar da ahiret meselesindedir. Bunun nedeni O'nun şu sözüdür: **[Ve gerçekten biz, bir kısmımız salihleriz ve bizden bir kısmımız bunun dışında. Biz ayrı ayrı yollarda olduk.] (Cin 72/11)**

Allah (s.v.t) şöyle buyurdu: "Bir cevherden yaratılmış olan ve sizden, sizin cevherinizden olan suretlerin ondan bölündüğü bir cevher olun." Sonra da melekler oldu, tüm mahlukları görerek. Mahluklar ise onları yaratılıştan görmez, can⁸⁴ hariç. Zira onlar, nârdan yaratılmıştır ve bu, Allah'ın buyruğudur:

[Canı, daha önce semum⁸⁵ ateşinden yarattık.] (Hicr 15/27)

İnanlardan ve cinlerden olan hiç kimse onları göremez, Allah'ın ikram ettikleri hariç. Doğrusu insanlar onları, bahsedilen nurdan cevher içinde görürler. Böylece insan, nâr ile yer içer, nur ile bakıp öğrenir, rüzgar ile iştih koklar oldu. O, su ile yiyeceğin tadını alır ve rüzgar ile hareket eder. Zira eğer onun karnında nâr olmasaydı midesindeki yiyecek ve içecek sindirilmezdi. Eğer rüzgar olmasaydı midenin nârı tutuşmazdı ve midesindeki ağırlık ve suyun soğukluğu onu bırakmazdı. Eğer nur olmasaydı onun bakışı (basireti/gözü) görmezdi. Eğer ruh olmasaydı o, gelip gidemezdi.

Çamur, onun suretidir ve onun bedenindeki kemikler, ağaçlar ve arz konumundadır. Onun bedenindeki kan, arzdeki su konumundadır. Arzın kıvamı ancak su iledir. İnsan cesedinin kıvamı da ancak kan iledir. Onun bedenindeki saçlar, arzın yüzündeki bitkiler gibidir. Beyin, kanın tortusu ve onun yağdır (ya da köpüğüdür).

İşte bu şekilde insan, dünya ve ahiret meselelerinden yaratıldı. Allah (s.v.t) onları toplamak isterse onun hayatı arzda olur zira o, gökten dünyaya, ahiret meselesinden ötürü inmiştir. Bunun yanı sıra Allah (s.v.t) onları ayırmak isterse bu ayrılış ölüm ile olur çünkü onun ruhu arza, ahiret meselesinden ötürü inmiştir.

⁸⁴ Can, bazılarına göre Arapçada "Cin" in çoğuludur ve bazılarına göre de cinlerin atasıdır.

⁸⁵ Semum, Arapçada çölde esen, hücrelerin içine nüfuz eden yakıcı kavuran (sıcak) rüzgâr anlamına gelir.

Hayat, arz iledir ve ölüm gökteredir. Bunun sebebi O'nun ruh ile cesedi uzun bir süre boyunca ayırması ve onun dünya meselesinden olmasıdır. O, ölürse onun ruhu geri döner. Nur ve nâr, ilk bölüğe (gider) ve o, dünyadaki cesedi bırakır. Çünkü rüzgar, çamuru kurutur ve sertleştirir. Böylece o, baki kalır.

Her şey, yaratıldığı cevherine geri döner. Sonra ruh, nefis ile hareket eder ve nefsin hareketi ruhtandır. Müminin nefsinden olan şey, akılla devamlı kılınan sıcaklık olan nurdandır. Kafirin nefsinden olan şey ise nâr ile devamlı kılınan soğukluktur. Müminin sureti nurdur ve Kafirin sureti ise nârdır. Onlardaki hareket, ruhtandır. Ruh ve nur ile hareket eden şey onun sağındandır. Nâr ile hareket eden şey onun soludur. Bu, Allah'ın sözüdür.

[O zaman kitabı sağından verilen kimse...] (Hakka 69/19)

O, onu okur ve kitabı solundan verilen kimse ise onu iyice okumaz. Ölüm, Allah'tan taraf Mümin kullarına bir rahmettir ve aynı zamanda Allah'tan taraf Kafilere karşı bir intikamdır. Allah, Mümin kulunu dünyadan çıkarıp ahirete intikal ettirmek isterse ona merhamet eder ve onu bağışlar. Sonra onu zindanından çıkarır ve onu, Kendi rahmetine davet edip Kendi nuruna geri döndürür zira dünya, Müminin zindanı ve Kafirin cennetidir.

Allah (s.v.t) Kafiri zelil etmek isterse onun nefisini helak eder ve gücünü yok eder. Sonra onu kendi cennetinden çıkarıp onun nefisini nâra geri döndürür. Allah'ın bu dünyada iki azabı vardır. Onlardan biri, ahiret azabı hususunda ruhtandır ve diğeri de onların birbirlerine düşmelerindedir. Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Ve işte böylece kazanmış olduklarından dolayı zalimlerin bir kısmını, bir kısmına çeviririz (musallat ederiz).] (En'am 6/129)

Günahlardan ötürü. Ondandır olan şeylerin tümü, ruhun ikablarıdır ve şüphesiz ki o, hastalık ve fakirliktir. Tüm bunlar, Mümin için bir ikab ve Kafirler için de bir gazaptır, ahiretteki kötü ikab ve dünyadaki gazap. Mümin üzerine bu dünyada gazap ve ahirette azap yoktur. Bu ancak günah sebebiyle böyledir. Günah ise şehvettendir. Müminin bu husustaki şeyleri bir hata ve unutmadır. Kafirin bu husustaki şeyleri ise inatçılık, nankörlük, hürmetsizlik ve hasettir. Bu, Allah'ın sözleridir:

[Bütün inatçı kâfirleri cehenneme atın!] (Kaf 50/24)

[Hak kendilerine apaçık beyan olduktan sonra, nefslerindeki hasetten dolayı...] (Bakara 2/109)

Allah'a ibadet eden ilk mahluk meleklerdi ve onların suretleri nurdandır. Onlar, haddi aşmaz, ileri gitmez ve emredildikleri şeyi terk etmezler. Onlar, kendilerinden aldığı misak, ahd ve emanet hususunda Allah'a itaatkardır.

Onlar, emredildikleri şeyden bir şeyi değiştirmediler ve takas etmediler. Onlar, Allah'tan başka ilah olmadığını bilirler.

O (s.v.t) canı yarattığı zaman onlar birbirlerine birleşti. O (s.v.t) onların üzerine perde çekti ve onları karıştırdı. Meleklerin amellerini yapmayan kimseler onları görmez. Bu, onlar arasında bir hicap kılınmıştır. Hicaplar yedidir:

Kişi ve ruh arasındaki hicap; Ruh ve melekler arasındaki hicap; Melekler ve can arasındaki hicap; Can ve insanlar arasındaki hicap.

Arzın imarına iman eden ilk kimse candı fakat onlar, orada fesat ve kan dökme ile fışkışlediler. Onlar, misak, ahd ve emaneti unuttular ve arzda kaldılar. Sonra da helak oldular ve bu, Allah'ın buyruklarıdır: [**“Şüphesiz ki Ben, arza bir halife yerleştireceğim.” (Melekler) dediler ki: “Orada fesat çıkaracak ve kan dökcek birini mi oraya yerleştireceksin? Oysaki biz, Senin hamdınla tespih ediyor ve Seni takdis ediyoruz.” (Allah) dedi ki: “Şüphesiz ki Ben, sizin bilmediğini bilirim.”]** (Bakara 2/30)

O (s.v.t) Adem'e her şeyin isimlerini öğretti. O (s.v.t) Adem'i yarattı ve ona isimleri, yılların adetlerini ve hesabı (matematik) öğretti. Sonra Adem'i arza indirdi ve göksel cisimlere (felek) dönmesini emretti. Canın zamanında göksel cisimler dönmezdi. Böylece o, kendi zürriyeti ile iklimlerin ikliminde⁸⁶ kaldı, Arapların, Acemin ve Rumların hesaplarından, ayrıca Hindistan hesaplarının toplamından ve Hindistan hesaplarının iklimlerinden ayrı olarak. Onlar sekizdir. Onların yedisi döner ve biri hareket etmez. Bu, canın iklimidir.

O (s.v.t) felekte, çekilerek hareket eden yedi iklim kıldı. Bundan dolayı gece ve gündüz bilinir oldu.

Sonra O (s.v.t) onun yanında on iki burç kıldı ve bu sayede yıl ve aylar bilinir oldu. Sonra da ayları otuz gün olarak bilirsın. Çünkü güneş, her burçta otuz gün doğar. O (s.v.t) gündüzü yılın örneği kılınmıştır zira O (s.v.t) gündüz için on iki saat kılınmıştır. Bu yüzden de saatler, aylara benzer kılınmıştır.

Gece de oldu. O, insanın ömründen sayılmaz zira uyku, ölümün kardeşidir. Bu şekilde uyuyan kimsenin uyanması gibi ölünün de dirilmesine delil getirilir.

Doğrusu ölüm, uykudan tanınır ve ölümden sonraki hayatta dirilme de uyanmadan. İnsanın yaratılışı, feleğin dönüşünden, burçların doğuşundan ve onlar hususundaki dönme ve çekilerek hareket etmeden (bilinen) onun tabiatlarından tanınır. Dönüş durarsa gece, gündüzden ve gündüz de geceden ayrılmaz. Ayrıca arz, Allah'ın kudretiyle kamil olur. Halk (yaratma) ve emir O'nundur. Vesselam.

⁸⁶ Burada geçen iklim sözcüğü Arapçada ülke, diyar, arazi gibi anlamlara gelir.

Bab # 65

Yedi Adem'in Doğrulanması Hususunu Tanıma

Mufazzal, İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle arz etti: Şialardan bazı şeyler duydum ki kalbime oturmadı.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlardan duyduğun şeylerin bir kısmını bana anlat. Söyleyecek misin?

Ardından İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Onların, Allah (s.v.t) Âdem'i yaratmadan önce arzda yedi Âdem'in olduğunu söylediklerini dile getirmek istedin.

Mufazzal şöyle dedi: Evet, ey Mevlam! Şüphesiz ki onların sözü budur.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, doğru söylemiştir. Zira Allah (s.v.t) Âdem'i yaratmadan önce arzda yedi Âdem vardı. Şüphesiz ki Cebrail (a.s) ilk karndandır ve Mikail (a.s) ise ikinci karndandır. Ayrıca muhakkak ki devir, 50.000 yıldır.

Allah (s.v.t) Âdemleri yarattığı zaman onları, 50.000 yıl boyunca cennette tuttu. Allah (s.v.t) Âdem'i yaratmaya başladığı zaman cennet ehlini melekler kıldı. Nâr ehlini de başka bir yere yerleştirdi. Sonra da O (s.v.t) Âdemleri yarattı ve biz, o mahlûkata Hücetler olarak gönderilen ilk kimselerdik.

Mufazzal şöyle dedi: Muhammed bin Nusayr, Yakub bin Salim'den şöyle nakletti: Ben oradayken bir adam İmam Sadık'a (a.s) bu ayeti sordu:

[Şâkî olanlara gelince; artık onlar, ateştedir. Onlar, orada çok zor bir şekilde soluk soluğa, nefes alıp verirler. Onlar, gökler ve arz durdukça orada ebedî kalacaklardır. Rabbinin dilediği şey hariç. Muhakkak ki senin Rabbin, dilediği şeyi yapandır. Fakat mutlu olanlar artık cennettedir, Rabbinin dilediği şey hariç gökler ve arz durdukça orada ebedidirler, kesintisiz bir lütuf olarak.] (Hud 11/106-108)

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Yani men edilme olmaksızın. Ey falan! Belki de sen, haft (yedi) hadisini arıyorsun.

Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Haft hadisi nedir?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Arzda, baban Âdem'den önce yedi Âdem vardı. Onların hepsi arzda yaşadı ve kıyamet onlar için vuku buldu. Onlar, hesaba çekilip cennete ve nâra girdiler. Sonra da oradan çıkarıldılar.

Mufazzal şöyle dedi: Fedanız olayım, Müminler nerededir?

İmam (a.s) şöyle buyurdu: Müminlere gelince, onlar meleklerle ulaşmışlardır.

Mufazzal şöyle dedi: Peki ya nâr ehlinin durumu nedir?

İmam (a.s) şöyle cevapladı: Onlar meshe ulaşmışlardır. Allah'ın (s.v.t) Kendi kitabındaki buyruğunu okumamış mısınız?

[Onlardan önce nice nesilleri helâk ettiğimizi görmediler mi? (Oysa) Onların meskenlerinde dolaşıyorlar.] (Taha 20/128)

Bunlar, samanlardır ki sen onları domuz, ayı, köpek, çakal ve sansar olarak görürsün. Mufazzal şöyle dedi: Hasan bin Ali Ebu Hamza, babasından o da Ebu Basir'den şöyle nakletmiştir: Biz, Ebu Cafer İmam Bakır'ın (a.s) yanında oturuyorduk ve onlar (Ebu Bekir ve Ömer -l.a-) zikredildi.

Bunun üzerine İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Allah'ın laneti onların üzerine olsun. Onlar, sapmış ve saptırıcı kimselerdir. Vallahi ilk çağlarda da (böyle), Allah'ın (s.v.t) Âdem'i (a.s) arzın yüzüne gönderdiği ilk yaratılışta.

Allah (s.v.t) Âdem'den önce yedi Âdem gönderdi ve bu durum, o geçmiş ümmetler ve çağlarda devam etti. Nihayet Allah (s.v.t) Muhammed'i (s.a.a) gönderdi ve o, bizim anlattığımız, size öğrettiğimiz ve sizi haberdar kıldığımız şeyi yaptı. Kaim'i (a.s) göndermesinden önce, Allah'ın (s.v.t) bu ikisi için istediği şey budur. (Kaim geldiğinde) onları sert ve şiddetli bir şekilde çıkaracak ve ardından onları yakacaktır. Vallahi o günlerde insanların bu ikisinden dolayı gerçekleşecek imtihanları, bugün insanların onlardan dolayı gerçekleşen imtihanlarından daha büyük olacaktır. Sonra da o, rüzgâr ile onları uzaklara savurur. Ardından Allah (s.v.t) göğü başka bir gök ile ve arzı da başka bir arz ile değiştirir. O zaman dünya, bizim için doğrulur."

İbni Abdullah Berki, İbni Ömer'den, o da İbni Halid bin Salim'den şöyle nakleder: Biz, İmam Cafer-i Sadık'ın (a.s) yanında oturuyorduk ve bir adamı zikrettik. O (a.s) onu tanımadığını buyurdu ve onlar dediler ki: "Şüphesiz ki bir adam Horasan yollarını yedi kez imar olarak kat etmiştir."

İmam (a.s) şöyle buyurdu: "Peki ya harap olarak kaç kez kat ettiğini biliyor musunuz?"

İmam Sadık'a (a.s) dünyanın mevcut kısmı soruldu. Bunun üzerine İmam (a.s) şöyle buyurdu: O, 400 devirdir ve devir, 400.000 yıldır. Her devirde yedi Âdem vardır ve her devirde Âdem, Nuh, İbrahim, Musa, İsa bin Meryem ve Muhammed vardır, onların hepsine selam olsun."

Muhammed bin İsmail, başlangıç (yaratılışın başlangıcı) hakkında şöyle nakleder: Ben, babamın (yani İsmail bin Cafer -a.s-) yanına gidip ona şöyle sordum: "Fedanız olayım. Bizim Adem'imizden önce bir Âdem var mıydı?"

O da şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki dünya, başlangıç günlerine yakın vakitlerde yaratıldı. Sizin Âdem’inizden önce başka Âdemler vardı. Allah’ın buyruklarını okumamış mısınız? **[Biz, sizin aranızda ölümü takdir ettik. Bizim önümüze geçilmez.] (Vakıa 56/60)**

Allah’tan başka hiç kimsenin bilmediği bir neşet ile neşet edilmiş bir kudret.”

Muhammed bin İsmail şöyle dedi: “Ey Mevla! Her Âdem’in kendi devrinde bir Muhammed, Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin (a.s) ve ayrıca Ebu Bekir, Ömer ve Osman (l.a) ve ayrıca siz İmamlar var mısınız yoksa sadece isimler mi uyuşur?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bizim aynımız ve dedemiz Muhammed’in (s.a.a) aynısı (o zamanlarda da bulunur). Ayrıca Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin (a.s) da aynıları ile bulunur. Ebu Bekir, Ömer ve Osman (l.a) de aynısı ile bulunur.”

Sonra da İmam Sadık (a.s) döndü ve şöyle dedi: “Şüphesiz ki bizim içimizde Allah’ın Resulleri vardır, Allah’ın mahlûkatı muhtaç olduğu sürece.

Rahmet, tek safta toplanmak ve tek söz üzere birleşmek, Allah’a, Resulüne ve emir sahiplerine itaat iledir. Bu, Allah’ın sözlerine muvafık bir hakikattir.

[Ey iman edenler! Allah’a itaat edin ve Resule ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin.] (Nisa 4/59)

Allah (s.v.t) onları helak etmeye başlarsa bizi, Kendisine yükseltir. O (s.v.t) başka bir mahlûkat yaratmaya başlarsa biz onlara gönderiliriz.”

Sonra Mufazzal şöyle dedi: Ey Mevlam! Şüphesiz ki Selman, her devirde 4000 yıla sahiptir.

Ayrıca Mufazzal şöyle dedi: Ebu Abdullah’a (a.s) şöyle sordum: “Ey Mevlam! Bizim dünyamızın yanında başka bir dünya var mı?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Ey Mufazzal! Sizin bu kubbeniz gibi 12.000 kubbe yaratıldı. Eğer sizin bu kubbenizi alır da bunlardan bir kubbenin ortasına koyarsan onun içinde görünmeyecektir bile. Her kubbede 12.000 kapı vardır. Onun her sırasının uzunluğu 12.000 yıldır ve onun içinde, ayakları üzerinde duran saflar vardır. Öyle ki eğer bir iğne atacak olsan muhakkak ki onların başlarından birine düşer. Onlar, Allah’ı tesbih ve takdis edip tesbihleri hususunda falanı bilgilendirirler.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Onlar Âdem’in zürriyetinden midir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar ne Âdem’i ne de zürriyetini tanırlar.

Mufazzal şöyle sordu: Onlar siz İmamları (a.s) tanırlar, değil mi ey Mevlam!

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar, bizi sizden daha iyi tanırlar.

Mufazzal, İmam Sadık’a (a.s) şöyle sordu: Mümin sona vardığı zaman ne olur?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Rahman'ın civarındaki mukarreb bir melek. O, onlarla konuşur ve onlar da O'nunla konuşurlar. Ayrıca cennetlerin ruhunun ardından O, onlar için açığa çıkar.

Mufazzal şöyle sordu: Ey Mevlam! Melun kimsenin sonu nedir?

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Onlar haşere, yılan ve akrep gibi meshlerin içinde olurlar.

İbni Sinan, Hıraş Nehri'den, o da Zürare'den şöyle nakleder: Bir gün Ebu Cafer'in (a.s) yanındaydım. İmam Bakır (a.s) bana şöyle buyurdu: "Ey Zürare! "Yedi Büyük" hadisinden bir parçaya sahip misin?"

Ben şöyle dedim: "Ey Mevlam! Fedanız olayım, nefsimde olan tam da buydu ki vallahi size sormak istiyordum."

İmam Bakır (a.s) bana şöyle buyurdu: "Ey Zürare! Yedi Âdem'i talep ettin. Bizim babamız Âdem'den (a.s) önce altı Âdem vardı. Onların kıyameti geldi ve onlar hesaba çekildi. Cennete ve nâra da girdiler, ey Zürare! Melekler böyle dedikleri zaman (bu hakikati) bilmiyor muydu:

[Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi oraya yerleştireceksin?] (Bakara 2/30)

Kadim ve büyük iş takdir edilmemiş olsaydı (böyle derler miydi)?"

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Allah (s.v.t) Kendi Velilerini cennete ve düşmanlarını da nâra yerleştirdiği zaman onlar Allah'ın dilediği şeye kadar (orada) olurlar. Allah (s.v.t) onları döndürmek istediği zaman cennet ehlini ruhani melekler kılar ve biz, O'nun (s.v.t) Kendi mahlûkatına Resulleriyiz."

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Yüce Kuran'da Musa'nın (a.s) Firavun (l.a) ile konuşması hususunda muhtelif ve mümkün olan yedi ayet vardır. Her Âdem'in bir Musa'sı ve Firavunu vardı. Bundan önceki altısına Allah (s.v.t) dilediği şeyi yapacaktır. Bizim Âdem'imiz yedincisidir ki Allah (s.v.t) onun için ebedilik kılmıştır."

Ali bin Yusuf, İbrahim bin Hişam'dan, o da Abdulaziz'den şöyle nakleder: Ben İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordum: "Fedanız olayım. Bizim babamız Âdem'den önce bir Âdem var mıydı?"

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Evet, Âdem'den önceki Âdem... (İmam (a.s) bu şekilde yirmi bir Âdem'e kadar saydı). Her Âdem'in 50.000 yıl boyunca dünyada, cennette ve nârda kendisinin ve evlatlarının dönemi vardı. Daha sonra cennet ehli, melek oldu ve nâr ehli ise saman."

İbrahim, İsmail bin Abdulaziz'den şöyle nakleder: İmam Sadık'a (a.s) şöyle sordum: "Fedanız olayım. Benim amacım Haftiyye'dir (Yedicilik)."

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet. Allah (s.v.t) yedi gök ve onların benzeri hususunda yedi arz diye buyurur. Her arzda (sizin Âdem’iniz gibi) bir Âdem ve sizin Nuh’unuz gibi bir Nuh vardır.”

Safvan bin Safvan bin Yahya, İmam Hüseyin’den (a.s) şöyle nakleder: İmam’ın (a.s) yanında iki adam vardı ve İmam (a.s) onlardan birine şöyle dedi: “Düneyin sana anlattığım ve senin de duyduğun şeyi falana anlat.”

Adam da şöyle dedi: “Bizden önce yedi Âdem vardı. Onlar yaşadılar ve çocuk sahibi oldular. Rızıklarını tamamlayıp hesaba çekildiler ve cennet ile nâra girdiler.”

Fakat adamın kalbindeki çok büyüktü. O da bana şöyle dedi: “Hüseyin (a.s) buradadır. Git de ona sor zira ben sana yalan söylemedim.”

Bunun üzerine İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki kıyamet onlar için gelir ve daha sonra onlar, cennete ve nâra girerler. Daha sonra da arz geri döner ve üzerinde O’na ibadet eden hiç kimse olmaz.”

Muhammed bin Sinan, Muhammed bin Hay Husi’den, o da Kesir Neva’dan şöyle nakleder: Ben ona şöyle dedim: “Ey Kesir, yazıklar olsun sana! Senin Ebu Cafer (a.s) hakkındaki ihtilafın ne de büyüktür!”

O şöyle dedi: “Ben hiç seilmeyen bir şey duydum.”

Ben de şöyle dedim: “Yazıklar olsun sana! Ondan (a.s) ne duydun?”

O da şöyle dedi: “Ben şunu duydum: Tüm Âdemler, Muhammed (s.a.a) ve Onun ailesi ile açılır (başlar).”

Muhammed bin İsmail, Ebu Hamza Somali’den şöyle nakleder: Ben Ebu Abdullah’a (a.s) şöyle dedim: “Allah beni size feda etsin. Ey Mevlam! Bana, Allah’ın şu buyruğunu anlatın: **[O’nun yüzünden başka her şey helak olucudur.] (Kasas 28/88)** Başta ve sonda hamd, O’nadır.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Ey falan! Her şey helak olur ve Allah’ın yüzünden başka hiçbir şey baki kalmaz. O (s.v.t) bir vasıfla vafedilmekten daha yücedir. Fakat mana şudur ki, O’nun dininden başka her şey helak olucudur. Biz İmamlar (a.s) Allah’ın yüzüyük ki her şey ondan taraf verilir. Biz Allah’ın kulları hususunda devamlı kalırız, Allah (s.v.t) onlar hususunda bir görüşe sahip olduğu sürece.”

Ben şöyle dedim: “Allah beni size feda etsin. Ey Mevlam, görüş nedir?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Bir hacet. O, onlar hususunda bir hacete sahip olmaz ise bizi Kendisine yükseltir ve onlara, dilediğini yapar.”

Muhammed bin Sinan şöyle nakleder: Ebu Abdullah (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki, Allah’ın (s.v.t) Kendi mahlûkatına olan Resulleri (Elçiler) bizdendir. Bu, O (s.v.t) Kendi

mahlûkatı hususunda bir hacete sahip olduğu sürece devam eder. Eğer O (s.v.t) onlar hususunda bir hacete sahip olmazsa bizi Kendisine yükseltir, tâ ki irade edene ve bir yaratılışla yaratmaya başlayana dek. Biz, onlara ilk gönderilenler oluruz, mahlûkat için hidayet edici ve onlar üzerine hicaplar olarak.”

Hasan bin Mahmud, Habil Darab ve babası İsmail Hasan Ebu Rafi Mevseli'den, o da Cabir'den şöyle nakleder: Ebu Cafer İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Ey Cabir! Allah'ın (s.v.t) Kendi mahlûkatı hususundaki Hücetleri, Allah (s.v.t) onlar hususunda bir hacete sahip olduğu sürece devam eder. Eğer O (s.v.t) onlardan taraf bir hacete sahip olmazsa bizi Kendisine yükseltir sonra da onları yakılma ve boğulma ile helak eder. Biz İmamlar (a.s) onlardan sonra Hücetler oluruz.”

Ebu Abdullah Berki, Muhammed bin Sinan'dan, o da Salih bin Ziyad Neyli'den, o da Yunus bin Zibyan'dan şöyle nakleder: Ben, Mevlamız Sadık'a (a.s) Allah'ın buyrukları hakkında sordum: **[O zaman kendilerine Resuller gönderilen kimselere ve gönderilen Resullere muhakkak soracağız. Onlara, mutlaka bir ilim ile anlatacağız. Biz gaib (habersiz/yok) değildik.] (Araf 7/6-7)**

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Bizim sorduğumuz kimseler. Biz, onlara ancak dünyadan ayrılışlarından sonra soracağız. Şüphesiz ki onlar da bilecekler.”

Hüseyin bin Yusuf, kardeşinden, o da babası Seyf bin Umeyra Hanefi'den şöyle nakleder: Ben, Allah'ın **[O'nun yüzünden başka her şey helak olucudur.] (Kasas 28/88)** buyruğunu İmam Cafer'e (a.s) sordum.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Biz İmamlar (a.s) O'nun kulları hususunda O'nun diliyiz ki onunla konuşur ve biz, O'nun Kendi mahlûkatındaki eliyiz. Biz, Allah'ın yüzüyüz ki bağış ondandır. Allah (s.v.t) onlar hususunda bir görüşe sahip olduğu sürece O'nun kulları arasında kalırız.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam, görüş nedir?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Hacet. O (s.v.t) onlar hususunda bir hacete sahip olmazsa bizi Kendisine yükseltir ve dilediğini yapar.”

Ayrıca Eba Abdullah'ın (a.s) şöyle buyurduğunu da duydum: “Allah (s.v.t) Muhammed'den (s.a.a) önce Allah'a Muhammed'den (s.a.a) daha sevgili olan bir mahlûk yaratmadı.”

Muhammed Ebu Abu Abdullah Berki, İshak bin Ammar'dan şöyle nakleder: Ebu Abdullah'ın (a.s) yanında oturuyordum ve ona şöyle arz ettim: “Ey Mevlam! Sizden, âlimlerin insanları bilgilendirmek ve geri durmamak zorunda olduğu misak hürmetine istiyorum ki bana, size sorduğum şeyden haber verin.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “İsteddiğini sor.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! O (s.v.t) şöyle buyurmuştur: **[O, her gün bir iştedir.] (Rahman 55/29)** O’nun Kendi işleri hususunda Hicapları nelerdir ki, onlar ile konuşur?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Biz İmamlar (a.s) O’nun Hicaplarıyız. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) Kendi mahlûkatı için bir hacete sahip olduğu sürece O’nun tüm mahlûkatına olan Resulleri bizdendir. Allah (s.v.t) mahlûkatını yok etmek istediğinde bizi Kendine yükseltir ve Allah (s.v.t) yeni bir yaratmaya başlarsa biz ilk gönderilenler oluruz ve biz, o mahlûkatın idarecileri oluruz.”

Abdullah Kasım şöyle nakleder: Ebu Abdullah (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Allah (s.v.t) mahlûkatı hususunda bir hacete sahip olduğu sürece Allah’ın mahlûkata Elçileri (Resuller) bizdendir.”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Allah (s.v.t) güneşin doğuşunun devirlerini başlattı ve oranın güneşini yarından akşama kadar kırk sabah yürüttü, hiçbir güneş ve ayı olmaksızın. Onun nuru, O’nun Kendi nurundandır. Oranın üzerinde hiçbir haram kan dökülmedi ve hiçbir günah işlenmedi. Onlar, Allah’ın İblis’i yarattığını bilmezler.” Bir gün babam bana şöyle dedi: “Yanında haft hadisinden ne kadarı bulunuyor, ey oğlum?”

Ben de şöyle dedim: “Çok fazla. Bir ateş yakıp onu yandırmayı düşündüm.”

O bana şöyle dedi: “Onun inkâr ettiğin kısmını bana ver.”

Âdemler mevzusu aklımı karıştırmıştı.

O bana şöyle dedi: “Böyle dedikleri zaman melekler (bu hakikati) bilmiyor muydu: **[Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi oraya yerleştireceksin?] (Bakara 2/30)**”

Ebu Cafer (a.s) şöyle buyurdu: Resulullah (s.a.a) ashabından olan bir grup adamın yanından geçerken onlar bir mevzuyu konuşmaktaydılar. O (s.a.a) onlara şöyle dedi: “Ne hakkında konuşuyorsunuz?” Onlar şöyle dediler: “Ey Resulullah (s.a.a)! Biz, aydan ve onun, nasıl gökte yıldızlar gibi hareket etmediğinden konuşuyorduk.”

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu: “Evet, bu konuda düşünüyorsunuz. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) 39 arza sahiptir ki onlarda ne güneş ne de ay vardır. O arz kendi nuruyla ışık saçır. (Oradaki) hiç kimse birinin günah işlediğini bilmez. Sizin bu arzınız kırkın tamamlanmasıdır.”

Zannederdim ki, Allah’ın ona (kendi ehlini) verdiği ve üzerine ayak basılmış olandan başka hiçbir arz yoktur ve içinde, secde eden bir melek ya da onun dik duran ayağından gelen yönden başka onun hiçbir saklı konumu yoktur.

İmam Bakır (a.s) Zürare’ye şöyle buyurmuştur: “Ey Zürare! Şüphesiz ki Allah (s.v.t) beyaz bir arza sahiptir, onun nuru kendindedir. Onun ne güneşi ne de ayı vardır. Onun

içinde Allah'tan başkası tarafından bilinmeyen yaratıklar vardır. Onlar, bir göz kırpması kadar bile Allah'a isyan etmemişler."

Zürare şöyle dedi: "İblis nerededir?"

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Onlar, Allah'ın İblisi yarattığını bilmezler."

Zürare şöyle dedi: "Canım size feda olsun. Âdemoğulları kimlerdir?"

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Onlar, Allah'ın Âdem'i yarattığını bilirler."

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Babamız Âdem şöyle dedi: "Şüphesiz ki Allah (s.v.t) Âdem'in oğullarından 39 kubbe yaratmıştır."

Hümeýran şöyle dedi: İmam Bakır'a (a.s) melekleri ve onların şu sözünü sordum: **[Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi oraya yerleştireceksin?] (Bakara 2/30)**

İmam (a.s) şöyle cevapladı: "Daha önce (önceki devirlerde böyle) bir şey olmasaydı melekler bunu sormayı nereden bileceklerdi?"

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: Babamız Emirel Müminin Ali bin Ebu Talib'in (a.s) yanından bir adam geçiyordu. Adam ona (a.s) şöyle sordu: "Ey Emirel Müminin! İnsanların kendilerine nispet ettikleri bu nesepler nedir?"

Ardından o, onu çağırıp ona şöyle dedi: "Nesebini nisbet et."

O da şöyle dedi: "Evet. Nesebimi Ad'a, Semud'a, Karun'a ve onların arasındakilerin pek çoğuna nispet ediyorum."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurdu: "Sen nesebini nasıl nispet edeceğini bilmiyorsun. Ben sana neseplerini söyleyeceğim. Ben Ali'yim, Âdemlerin yedi haftasının (yedili) yedincisiyim..."

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz ki Allah (s.v.t) 18.000 âleme sahiptir ve dünyanın içinde bir âlem vardır. Dünyada cinlerden ve insanlardan başka 1000 ümmet (topluluk) vardır. Onların 600'ü denizde ve 400'ü karadadır."

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Üç devir, 700.000 seneydi ve bir devir 70.000 sene, bir devir de 7000 sene."

İmam Bakır (as.) şöyle buyurdu: "İsrailoğullarından bahsettim."

Bir adam şöyle dedi: "Fedanız olayım. Vallahi, yedi hadislerinden daha ilginç olan nedir ki?"

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Ey adam! Belki de haftiyeyi arıyorsun?"

Adam "Evet." Dedi.

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Ona iman et zira o, haktır."

Muhammed bin Ali, Emirel Müminin'den (a.s) şöyle nakleder: "Şüphesiz ki benden sonra müşkil, kör edici ve karanlık fitneler olacaktır. Orada uykudan başka hiçbir şey geriye kalmaz."

Denildi ki: "Uyku nedir?"

O (a.s) şöyle buyurdu: "Bu, insanların kendi içinde ne olduğunu bilmedikleri şeydir."

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurmuştur: "Bu meselenin önünde iki şey vardır: beşinci ay tutulması ve on beşinci güneş tutulması. Bu, Âdem'in arza inişinden (bu yana ilk kez) olur ve bu sırada münecimlerin hesapları düşer."

Yahya bin İmran şöyle nakleder: Ali bin Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Bizim Kaim'imize yetişen kimse illete sahipse ondan kurtulur ve hastaysa ondan iyileşir."

Hüseyin'in oğlu (a.s) şöyle buyurdu: "Abbas'ın oğulları, bizim Kaim'imizin ellerinde helak olacaktır. Onun zikrine selam olsun."

Yahya bin İmran şöyle nakleder: Bu meselenin gaybeti hakkında Ebu Abdullah İmam Cafer-i Sadık'a (a.s) şöyle sordum: "O ne zamandır ve onun gaybetinin nişanesi nedir?"

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Nihavend (İran'da bir şehir) sınırları etrafında yer batar ve **Hüseyin (a.s)** Helvan sınırlarına girer. Fars ehlini bir ürperti vurur ve Rum ehline de bir deprem isabet eder. Bunu duyar ya da görürsen o halde bu meselenin sahibinin gaybetine yakın et."

Ben dedim ki: "Ey Mevlam! Fedanız olayım, onun gaybeti muhakkak ki Allah'tan taraf kesin bir mevzudur."

İmm Sadık (a.s) şöyle buyurdu: Bu şekilde o, bizim için açığa çıkarılır ve onun meselesi Allah içindir. O (s.v.t) dilerse hızlandırır, dilerse yavaşlatır."

Ben şöyle dedim: "Ey Mevlam! Onun gaybeti nerededir?"

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Sizin bu Kaf'ınızın⁸⁷ (ya da fezanızın) ardından."

Ben şöyle dedim: "Ey Mevlam! Dünyayı çevreleyen bu Kaf'ın ardında hiçbir şey yoktur ki!"

Sonra İmam Sadık (a.s) gülümsedi ve şöyle buyurdu: "Sana bunu haber verecek ve onu, senden saklamayacağım inşallah. Sizin bu Kaf'ınızın ardında çeşitli şehirler vardır. Her şehrin 12.000 kapısı vardır ve her gündüz ve gece her kapının etrafında 12.000 adam vardır. Onlar için kıyamet gününe kadar vekillik yoktur."

Ben şöyle dedim: "Ey Mevlam! Şehirler kaç tanedir?"

⁸⁷ Burada geçen Kaf, meşhur Kaf dağı da olabilir, ufuk anlamına gelen kaf da.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Âdem’in (a.s) kubbesinin yanında 39 kubbe.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam, Âdem’in evlatlarından mı?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, Allah’ın Âdem’i yarattığını bilmezler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! İblis, kendi atlarıyla onları takip eder mi?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, Allah’ın İblis’i yarattığını bilmezler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam, Allah beni size feda etsin! Kaim, onun zikrine selam olsun, onları yarıp geçecek midir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “O, Allah’ın dilediği yerden yarıp geçer, (belki de burası) onların arası olur.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onun gaybeti nerededir ve o, bu şehirlerin hangisinde ikamet edecektir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “O, dilediği yerde yaşar ve muvaffakiyet veren Allah’tır, hem bizim hem de sizin için.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Sizden biri onlara seyahat eder mi?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, biz onların içinde ve onlar üzerine Allah’ın hüccetleriyiz ve onlar, bize mallarının humusunu verirler ve bir göz kırpması kadar bile Allah’a isyan etmezler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Hangi zamanlarda onlara seyahat edersiniz?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Biz buradaysak hemde oradayız ve oradaysak hemde buradayız.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam, bir taşıt ya da seyahat olmaksızın mı?”

İmam Sadık (a.s) gülümsedi ve şöyle buyurdu: “Fakat bize sevginizin, size haktan başka bir şey söyletmesine izin vermeyin. Biz, Allah’ın ikram edilmiş kullarıyız. Biz, O’ndan önce konuşmaz ve O’nun emriyle amel ederiz. Biz, gaybta O’ndan korkarız ve biz, müşfik olarak O’nun haşyeti içindeyiz. O, Subhan’dır. O (s.v.t) tüm bu hayırları bize, ancak Kendi hamdıyla bağışlamıştır. Biz, O’nun ilminin hazineleri, O’nun sırlarının konulduğu mekân ve O’nun ilminin koruyucularıyız.

Biz, O’nun Kendi mahlûkatından olan kullarına tayin edilen Nebi, Resul ve Hicaplarının varisleriyiz. Allah (s.v.t) bizi seçti. Biz, O’nun dilemesinden başka kendi nefislerimiz için hiçbir fayda ya da zarar takdir edemeyiz. Şüphesiz ki sana bahsettiğim şey, Rabbimizin kudreti ile dir.”

Ben şöyle sordum: “Ey Mevlam, Allah beni size feda etsin. Sizin Kaim’inizin hurucu neredendir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Beytullah-ul Haram’dan. Ona biat ederek tokalaşacak ilk kişi 70.000 melek arasında Cebrail’dir (a.s). Gökte ona biat etmemiş hiçbir melek kalmayacaktır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Yanımda bir şey var ki Sizin celaliniz beni sormaktan men etmektedir!”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Allah sana merhamet etsin. Rabbimiz bize, ihtiyaç duyduğunuz her şeyi size öğretmemizi emretmiştir. Öyleyse aklına geleni sor.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Allah (s.v.t) dünyayı ne zamandan beri yarattı ve onun başlangıcı ile sonu arası ne kadardır?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “50.000 devir ve her devir, 400.000 kevrdir⁸⁸ ve her kevr, 400.000 yıldır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Allah beni size feda etsin. Bu mesele bitmez mi?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Bunun ilmi Allah’ın katındadır. O (s.v.t) saati yakın görür, biz ise uzak.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam, cennet nerededir?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Burada.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam, dünyada mı?”

İmam (a.s) “Evet” diye buyurdu.

Ben şöyle dedim: “Peki ya nâr nerededir?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Allah (s.v.t) her nereyi dilerse.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Cennet, arzda mıdır?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, şüphesiz ki Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur: **[Ve onlar derler ki: "Hamd, vaadine sadık olan Allah’a mahsustur. Ve (bu) arza bizi varis kıldı. Cennette dilediğimiz yerde kalabiliyoruz. (Salih) amel yapanların ecri ne güzel."]** (Zümer 39/74)”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Cennet ve nâr için bir son ve bir zaman sınırı var mı?”

⁸⁸ Kevr, Arapçada dönüş, tekrar gibi anlamlara gelir.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, zira Allah (s.v.t) cennet ve nâr kıssasında şöyle buyurmuştur: **[Rabbinin dilediği şey hariç gökler ve arz durdukça orada ebedidirler, kesintisiz bir lütuf olarak.] (Hud 11/108)**

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Cennet ve nâr ehlinin varışı nereyedir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Nâr ehli saman olur.”

Ben şöyle dedim: “Ey mevlam! Saman nedir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Böcek, karasinek, karınca ve benzerleri.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onlar bir şeyden başka bir şeye mi dönüşürler?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, onlar bir mahlûktan başka bir mahlûka dönüşürler ve bu, en büyük azaptır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Peki ya cennet ehli ne olur?”

İmam Sadık (a.s) “Melek” diye buyurdu.

Ben “Tam olarak aynısı mı?” diye sordum.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, ruhani varlıklar olurlar.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onlar, bir şeyden bir şeye dönüşürler mi?”

İmam Sadık (a.s) “Hayır” diye buyurdu.

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Âdem’den olan kadınlar ve iri gözlü huriler ne olur ve cennet ehlinin meskeni neresi olur?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Allah (s.v.t) her Mümin için kendi sınırına göre bir cennetten bahseder ve orada onlar için şatolar belirler. Âdem’den olan kadınlar ve iri gözlü huriler ise kocalarına giderler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Arzda onlar için nerede ve hangi konumda cennetler belirler?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Kürsinin ayakları arasında.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Kürsinin ayakları nerededir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Kürsinin uzunluğu bin bin (ya da bir milyon) ayaktır ve her ayak arasında bin bin yıl mesafe vardır, onun genişliği bu şekildedir. Onlar için her durakta Allah’tan taraf, onun 70.000 ziyaretçisi vardır. Onlar her onu ziyaret ettikleri ve meskenlerine döndükleri vakit, onlara önceden verilenin benzeri ile yetmiş kez arttırılırlar.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Şüphesiz ki bu, yüce bir fazldır. Onlar, bu cennetlerde mi yoksa bu ilk cennette mi yaşantı olarak daha iyidirler?”

İmam Sadık (a.s) gülümsedi ve ardından şöyle buyurdu: “Ey Beşar! Doğrusu ilk cennetler Allah katında, ikinci cennetlerden daha iyidir. Bilmiyor musun ki, Allah (s.v.t) Kendi kurbu (yakınlık) ve civarı (komşuluk) için onları değiştirir ve Kendi görüşünden onları seçer.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Âdem’den olan kadınlar durumdan duruma dönüşürler mi?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Ey Beşar! Onlar, cinsiyeten cinsiyete, hayırdan hayıra, nurdan nura ve nimetten en büyük nimete dönüşürler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Hamd Allah’adır ki sizden başka hiç kimseye Kendi ilminden vermemiştir. O (s.v.t) Kendi fazlıyla tüm mahlûkatı bir tarafa sizi seçmiştir.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Ey Beşar! Allah sana rahmet etsin. Vahid olan Allah’ın sırrından sana söylediğim sırrı saklı tut.”

Sonra İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Kaim’in (a.s) meselesi ve kıyamı, yalnız Allah içindir.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onun alametleri yok mudur?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Doğrusu onun çeşitli alametleri vardır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onlar nelerdir?”

İmam Sadık (a.s) “Buradan çıkan bir ateş” diye buyurdu ve eliyle kibleye ve doğuya işaret etti.

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Tüm bunlar bir gecede midir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet. Ayrıca Hindistan ve Sind’de (ya da Çin) bir mesh vardır. Ve **Hüseyin (a.s)** Helvan’a girer.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! O, hangi yeri ister?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “O, Basra’nın Seyhanının kıyısında yeni bir şehri ister.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Orası Zevra (Bağdat) değil midir?”

İmam Sadık (a.s) “Hayır” diye buyurdu.

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Sonra ne olur?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Basra’nın Seyhanının kıyısına askerlerin gelişi. Ayrıca **Basra’**dan Dicle nehrinin kıyısında **babamın (a.s) oğullarından bir adam** çıkar. O, oraya

girmek ister fakat o, en şiddetli önlemler ile bundan men edilir. O, oradan ayrılarak geri döner ve orası için Merdas oğullarından ordular hazırlar. Onun ve onların arasında pek çok olay olur ve vallahi bu şekilde devam edecektir tâ ki onun elinde yaklaşık 60.000 (kişi) öldürülür.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Sonra ne olur?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar bu şekilde kalırlar tâ ki o, oraya girer ve oranın ve Beni Merdas’ın görevlisini öldürür. Böylece o, orada kalır ancak Allah (s.v.t) o zamanda oranın sakinlerinin itaat olmaksızın nefret içinde ona biat etmelerini ister ve onlar, ona onuncuyu verirler.

Böylece o, hazır olur ve tutulursa onlar ona ihanet ederler, geceleyin onun evine dönerler, onun ashabını öldürür ve evlerine baskın yaparlar. O da kendini kurtarır, oradakiler ve oranın sakinlerinden kaçır ve oradan kurtulurak uzağa gider. Oranın sahibi olan Beni Merdas, onlardan birinin kafasını mızrağın ucunda kaldırır ve onu öldürdüklerini iddia ederler. **Eğer onun kafasının dörtte birini bir bezin ya da ellerin üstünde görürsen sakın onun öldürüldüğüne inanma zira vallahi o, oradan kurtulup gitmiştir.**

O, başıyla kurtulur ve Yemen’e varıncaya kadar ilerler. Arap kabilelerinden ve yüce ahlaklı mevali kavimlerden olan insanlar onun yanında toplanırlar. Sonra onlarla yola çıkar ve ardından sizin Kufe’nize ulaşır. Allah dilerse orada kalır ve Kufe’den bir halk onun yanında toplanır ve orayı bırakıp Basra’ya ulaşır. Böylece geceleyin orayı kazanır, oraya girer, oradan pek çok mahlûk öldürür ve oradaki pek çok kabileyi yakar sonra da Kufe’ye döner.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Bundan sonra ne olur?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Allah ne dilerse o olur.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Fedanız olayım, acele cevap verin. Ben ancak bunu arzularak soru sordum.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Bil ki bizim takipçilerimizden biri hayatını oranın ücra arazilerinde geçirir ve dostları arasında yaşayarak Kufe’de kalmaya devam eder. O, kendi humusunu alır ve ailesine verir.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! O gün gaybeti esbasında bu emrin sahibi nerededir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Allah nereyi dilerse.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Bize, babanız İmam Muhammed Bakır’dan (a.s) nakledilmiştir ki, bu emrin sahibinin sizin bazı çocuklarınızda vuku bulur.”

İmam Sadık (a.s) gülümsedi ve şöyle buyurdu: “Babam doğru söylemiştir. Şüphesiz ki bu emrin sahibi, kara ve denizde ilimle kuşatılmış sizin bu Kaf’ınızın ardındandır.”

Ardından İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Doğrusu çeşitli şehirlerde.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Babanızdan (a.s) nakledilen şeyle ne yapabiliriz?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Sen ve kardeşlerin bilin ki, insanların bizim yanımızdaki makamları onların bizim hakkımızda kaldırabildikleri (tahammül edebildikleri) şeye göre belirlenir. Allah’ın halili İbrahim (a.s) “Ben hastayım (ya da keyifsizim).” demişti fakat niçin hastaydı?⁸⁹ Onu yalancı olarak mı görüyorsun? Hayır, vallahi o, doğru söylüyordu. O, kendi söylediği şeyi daha iyi bilir. Allah’ın salat ve selamı onun üzerine olsun.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Bu şehirlerde Âdemoğulları var mıdır?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, Allah’ın Âdem’i yarattığını bilmezler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! İblis onları yanlış yaptı mı?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Onlar, Allah’ın İblis’i yarattığını bilmezler.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onlar sizi gerçekten de tanır mı?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Evet. Onlar, oranın mevsiminden çıkan meyveleri bize getirirler ve Allah’ın Kendi kitabında bizim için bir görev ve vacip kıldığı humuslarını bize verirler. Ayrıca onlar bize, sizden daha çok bağlıdır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onlar cinsel ilişkiye girer ve doğum yaparlar mı?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, Âdem ve Havva gibi.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Allah (s.v.t) Âdemoğullarına gönderdiği gibi onlara da Resuller göndermiş midir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet. O (s.v.t) tüm mahlûkatına, arşta olmayan herkese ve yarattığı her kimseye Resuller göndermiştir.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Onlar, sizin velayetinizde ittifak etmiş midir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Bizden birini inkâr eden bize aittir (hükümünü biz görürüz). Onlar, bizim Velimizi ve Bizi inkâr etmezler. Biz, Allah’ın Kendi arzında nur yerleri ve O’nun Kendi mahlûkatı üzerine eminleriyiz.

Ben şöyle dedim: “Sizin faziletlerinizin aşırılığından beni haberdar kılan Allah’a hamd olsun.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Allah sana rahmet etsin. Allah (s.v.t) siyah boğadaki beyaz kıl miktarındaki kimselerden başkasına bizim faziletlerimizin aşırılığını

⁸⁹ İfadenin Arapçasında bir belirsizlik vardır. Bu yüzden şöyle de çevrilebilir: “Lakin hasta değildi.”

bildirmemiştir. Bizim faziletlerimizin ve ilmimizin Allah'ın faziletleri ve ilmi yanındaki miktarı, bir kuşun, Allah'ın (s.v.t) Kendi kitabında zikrettiği denizden gagası miktarı kadar aldığı şey kadardır ancak."

Ben şöyle dedim: "Ey Mevlam! Benzeri olmayan Allah'a hamd olsun. Allah'tan başka ilah yoktur ve O'nun ne sıfatı ne de vasfı vardır."

Daha sonra İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Rabbimiz, önceden önceydi ve O, önceyi yaratandır. Ayrıca sonradan sonradır ve O, sonrayı ve her sonun sonunu yaratandır. O (s.v.t) her şeyin başlatıcısı ve yaratıcısıdır. O, başlangıcın başlatıcısı ve sonun sonlandırıcısıdır."

Ardından İmam Sadık (a.s) yanağını yere yapıştırdı ve vallahi onun böyle dediğini duydum: "Rabbim, Yaverim, Seyidim, Güvenim, Yaratıcım ve Rızıklandırıcım. O (s.v.t) dilerse bana azap eder ve bana haram kılar. Ayrıca O (s.v.t) dilerse Kendi fazlıyla bana merhamet eder. O gün yalanlayanlara eyvahlar olsun."

Sonra İmam Sadık (a.s) şöyle diyerek (öbür) yanağını toprağa döndü: "Ben Senin kulun, Senin kulunun oğlu, Senin kulunun torunu ve Senin cariyesinin oğluyum. Ben, Senin rahmetine muhtacım. Vaadine iman etmişim. Amelime esir ve ona rehinim. İlahi! Hatalarıma ve fakirliğime merhamet et ve düşmanlarım üzerine yardım ile de muhtaçlığa da acı, ey Mevlam! Zira senin yardımın olmadan ben, kaybedenlerden olurum."

Ardından İmam Sadık (a.s) başını kaldırdı ve duyulmayan bir şey söyledi.

Ben de şöyle dedim: "Emrinizdeyim, ey Mevlam!"

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Allah'ın, meleklerden gizlediği ilminden taraf sana açıkladığım şeyi gizle."

Ben şöyle dedim: "Ey Mevlam! Bu örtü ne zaman açılacaktır?"

İmam (a.s) gözyaşları akana kadar ağladı ve sonra şöyle buyurdu: "Ey Rebi! Mahlûkat yanında güç ve kuvvet sahibi olan Allah dilerse. İş, inşallah güven ve eminlik üzeredir."

Ebu Abdullah (a.s) şöyle buyurdu: "Resulullah Muhammed (s.a.a) vefata yaklaştığı zaman şöyle buyurdu: "Ey Ali! Eğer ölürsem beni yıka, cenaze işlerimi yap, beni giydir ve beni oturt. Sana, kıyamet gününe kadar olacakları anlatacağım."

Böylece O (s.a.a) vefat ettiği zaman Ali (a.s) onu yıkadı, cenaze işlerini halletti, onu giydirdi ve sonrada onu oturttu. Ardından Muhammed (s.a.a) ona, Kıyamet gününe kadar olacakları anlattı."

Ebu Ali Kufi şöyle nakleder: Ben, İmam Bakır'ın (a.s) yanındaydım. Onun mekânuna, yeşil giysili kırmızı bir adam geldi.

Adam şöyle dedi: “Allah’ın selamı, rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun, ey Ebu Cafer!”

İmam Bakır (a.s) en güzel selam ile karşılık verdi.

Ben ona şöyle dedim: “Sen kimsin ey Adam, Allah sana rahmet etsin?”

O bana şöyle dedi: Ben, senin kardeşin ve dostunum. Horasan’da senin yanına geldiğim zaman falan gece beni misafir ettin.”

Ben, Ebu Cafer İmam Bakır’a (a.s) şöyle dedim: “Ben, onu bu görünüşte hiç görmedim, ey Mevlam!

Bunun üzerine İmam Bakır (a.s) tebessüm etti ve sonra şöyle buyurdu: “O, hicaplılardandır. O, bizim istediğimiz şeyle hicaplanır (perdelenir).”

Ben şöyle dedim: “O, kendi inancının hakikatinden taraf neye ulaşmıştır?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Ey Deval! O’na yakınlığından dolayı Allah’a (onun istediği) hiçbir şey fazla olmamıştır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! İnsanlar, bunun benzerlerinden ne kadar da cahildir.” Ardından adam kayboldu.

Bunun üzerine İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Bu, bir kuldur ki istersen (veya istersem) ve ona altı hüccet verilirse o, göğün ve arzın melekûtunda nereyi isterse onlar ile hicaplanır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Müminin hakkı, Allah katında ne de büyüktür!”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Ey Deval, Allah’a karşı büyüklenme. Böylece sevabını buna çevirir ve helak olmazsın. Şüphesiz ki her emin mümin için yedi hicap vardır. O, kendi bedenlerinden ayrılır ve onlar ondan uzaklaşırsa, sonrakine yanaşır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! İmanın tatlılığından taraf tattığınız şeyi anlatın. Müminler sona varırlarsa, ahirette ne olurlar?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Rahman’ın civarına yakın melekler. O, onlarla konuşur ve onlar da O’nunla konuşurlar, cennetlerin ruhu adediyle.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Size muhalif olan melun nereye gider?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “(Onlar) haşereler ve haşerelerden olan meshler, yılanlar, akrepler domuzlar ve azabın şiddetinden sonra hiçbir hayrı olmayanlardır. Ve Allah en iyisini bilir. O’nun rahmeti her şeyi kuşatmıştır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir. Vesselam.”

Bab # 66

Gölgeler ve Şebihler Hususunda Geçen Şeyi Tanıma

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Allah (s.v.t) gölgelerde ruhlar arasında seçim yaptı ve sonra onları bedenlere yerleştirdi. Bizim Kaim’imiz kıyam ederse kişi, Allah’ın gölgelerde kendisine ortak kıldığı kardeşinden miras alır ve cismani doğumdan kardeşi olan kimseden miras almaz. Onu, bundan tanı. Kim (böyle) tanırsa o halde onun üzerine (bundan daha) açık bir delil kalmaz.”

Muhammed bin Ali şöyle nakleder: “Daire (değirmen) dönerse o, birbiri ardınca ümmetler ve karnlar üzerinde döner ve nihayet Müminler halis olur, tıpkı saf altının halis olması gibi.”

Muhammed bin Sinan şöyle demiştir: “Uçan hiçbir kuş yoktur ki bir annesi, bir babası ve bir amcası olmasın.”

Ebul Hasan (a.s) evinde çalışan bir marangoza döndü ve şöyle buyurdu: “Bu marangoz ilk devirde bir horozdu ve bugün bir marangozdur.”

İbni Sinan, Mufazzal’ dan şöyle nakleder: Ben Mevlam İmam Sadık’a (a.s) şöyle sordum: “Ey Mevlam! Bana, Allah’ın vahyettiği, Kendi sözlerine karşılık meleklerin sözlerinden haber verin:

[“Şüphesiz ki Ben, arza bir halife yerleştireceğim.” (Melekler) dediler ki: “Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi oraya yerleştireceksin? Oysaki biz, Senin hamdınla tespih ediyor ve Seni takdis ediyoruz.” (Allah) dedi ki: “Şüphesiz ki Ben, sizin bilmediğini bilirim.”] (Bakara 2/30) ”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Ademîlerin arzda fesat çıkardığını bilmez misin?”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Bilerek mi yoksa bilmeden mi?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Doğrusu bilerek, ey Mufazzal!”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! O, bunu nereden bildi ve bizim babamız Âdem’den önce bir Âdem var mıydı?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Âdem’den önce bir Âdem, bir Âdem, bir Âdem (böylece yedi Âdem’e kadar saydı) vardı.”

Ben “Yedi, ey Mevlam” dedim.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, ey Mufazzal! Bin Âdem de vardır.”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Siz o zamanda neredeydiniz?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Ey Mufazzal! Biz, Rahman’ın arşındaydık. Biz, O’nu tesbih ettik ve melekler de bizim tesbihimizle tesbih etti. Biz, O’nu tehlil ettik ve melekler de bizim tehlilimizle tehlil etti. Biz, O’nu takdis ettik ve melekler de bizim takdisimizle takdis etti. Allah (s.v.t) bir mahlûkat yaratmayı irade ettiği zaman Biz o mahlûkata indik, onları eğittik ve edeplendirdik. Allah (s.v.t) o mahlûkat için bir mesele isterse bizi Kendisine yükseltir sonra da dilediğini yapar.”

Muhammed bin Sinan, Mufazzal’dan şöyle nakleder: İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “İki Nakisin (ahdinden dönen) iki sırtlan suretine girer ve Badiye’ye (Suriye’deki bir çöl bölgesi) gelir. Şehrin duvarlarına girerler ve dönerken yanlarına bir aslan gelip ikisini de öldürür. Sonra onlar, Beni Kizaza’ya mesh olurlar ve Beni Kizaza’dan bir adam onların yanına gelir ve her ikisini de öldürür. Sonra onlar, vahşi hayvanlardan, yılanlardan, akreplerden, böceklerden olan meshlere girerler. Dört ayaklı hayvanlar ve kuşlar tarafından yenilmeyen her meshte o ikisine vurulur.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Adsi (Ayşe) ve Hafsa (l.a) kesilen meshlere girmişler midir?”

Ben şöyle dedim: “Ey Mevlam! Kesilme nedir? Allah (s.v.t) Allah’tan ve Nebisinden bir gayret olarak onu yerleştirmiştir zira yırtıcıların hiçbiri ona ulaşamaz.”

Nakledilmiştir ki, Ebu Abdullah İmam Sadık (a.s) bir boğanın kesilmesini emretti ve şöyle buyurdu: “Bu boğa, kendi zamanında meshte bir karin’dir.⁹⁰” Onun yanındaki kimselerin bazıları ona bunu sordu ve o şöyle buyurdu: “Eğer onun derisi yüzülürse deri ve et arasında bir iğ bulacaksınız, orada onun teli vardır.”

Nakledilmiştir ki, Mevlamız Emirel Müminin Ali (a.s) yanından geçen bazı ashabıyla oturuyordu. Bu sırada İmam Ali (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki o, Yemen’in bazı vadilerindeki bir devedir.” Bazı Ensarlar da güldüler. Bunun üzerine İmam Ali (a.s) şöyle buyurdu: “Resulullah’ın (s.a.a) hadisi ile dalga mı geçiyorsunuz? Sizden birinin ruhu bir eşeğe enkarne olur sonra da bu, dünyanın ona enkarne olmuştur” ve İmam (a.s) eliyle bazı dostlarına işaret etti.

Nakledilmiştir ki, bir gün İmam Sadık (a.s) oturmakta olan kör bir adamın yanından geçti ve onun yanında durdu. Ardından İmam Sadık (a.s) kör adama şöyle dedi: “Ey Sabur (Sasani İmparatorluğunun bir kralı)! Şüphesiz ki sen, inatçı bir zorbaydın.” Kör adam kürsüden kalktı ve “Mevlam” deyip etrafta döndü ve onun yanına gitmek istedi. İmam Sadık (a.s) onun yanından gitti ve bazı ashabı ona şöyle arz etti: “Oturana o kör adam

⁹⁰ Karin kelimesi yakın arkadaş, kişiyle sürekli beraber olan kimsedir. Şeytan olan Karin, yakın arkadaşlık kurduğu kişiyi Allah’a isyan etmeye sevkeder ve inkârcılığa düşürmeye çalışır. Melek olan Karin ise, insanların amellerini kontrol eden ve onları mahşere sevk eden müvekkel melektir. Karinler, insanlardan daha uzun yaşarlar. Beraberinde olmakla yükümlü olduğu insan ölünce, Karin o insandan ayrılır ve Allah tarafından şekillenme gücü kazanarak hayatına devam eder.

kimdi, ey Resulullah'ın (s.a.a) kızının oğlu!" İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "O adam, Farsların krallarından bir kraldı. Boyunları ayrılana kadar insanları dışarıda astırırdı. Daha sonra da öldü ve Allah (s.v.t) onu, yirmi çeşit meshin içine soktu ve sonra da O (s.v.t) nârdan olan şeyin en kötüsüyle ona azap etti."

Mufazzal şöyle nakleder: Ben, İmam Sadık'a (a.s) kıyameti sordum.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: "Allah'ın Kendi kerim kitabındaki buyruklarını duymamış mısın?

[Ve münadinin yakın bir yerden seslendiği gün ona kulak ver. O gün hak olan sayhayı (feryat) işitirler. İşte bu, çıkış günüdür. Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir. O gün arz yarılıp onlardan hızla ayrılır. İşte bu haşr, Bizim için kolaydır.] (Kaf 50/41-44)

Babamız Ali bin Ebi Talib (a.s) çıkar ve yüksek bir sesle "Allahu Ekber"⁹¹ diye nida eder. Böylece karada ve denizde ne varsa hepsi ona cevap verir sonra da Allah (s.v.t) onların hepsini diriltir. Daha sonra Ali (a.s) insanlara yaklaşır ve mümini gözü önünde mümin olarak, kâfiri de gözü önünde kâfir olarak damgalar. Bu, Allah'ın sözlerinin anlamıdır. **[Gözleri dehşete düşmüş olarak] (Kamer 54/7)** yani damga onların gözleri arasındadır. **[Kabirlerden çıkarlar. Sanki onlar, etrafa yayılan çekirgeler gibidir. Davetçiye doğru koşarlarken] (Kamer 54/7-8)** Nihayet mümin bir adama varır ve şöyle der: "Ey Mümin! Nereden geldin?" ve o, damgadan onu tanır." Bu şekilde Kâfir ile de görüşür ve şöyle der: "Ey Kâfir! Nereden geldin?" ve o, damgasıyla onu tanır. Bu, Allah'ın sözleridir: **[Ve onların üzerine söz vuku bulunca, onlara arzdan bir dabbe (canlı) çıkardık (çıkartırız). İnsanların âyetlerimize yakîn hâsıl etmediklerini söyleyecek. Ve o gün, bütün ümmetlerden, âyetlerimizi tekzip edenleri (yalanlayanları) grup grup haşredeceğiz (toplayacağız). Böylece onlar biraraya getirilir. Onlar geldikleri zaman "Onu ilmen ihata edemediniz de mi âyetlerimi tekzip ettiniz? Yoksa yapmış olduğunuz nedir?" dedi.] (Neml 27/82-84)"**

Abdussamed, Ebu Hâkim'den şöyle nakleder: İmam Muhammed Bakır'a (a.s) Allah'ın (s.v.t) şu buyruklarını sordum:

[Ve her kim mümin olarak salih amel işlerse] (Taha 20/112)

İmam Bakır (a.s) karşılık olarak şu ayeti kıraat etti:

[Bundan sonra onun gayretleri örtülmez (eksilmez, yok olmaz). Ve muhakkak ki Biz, onu yazanlarız.] (Enbiya 21/94)

⁹¹ Allahu Ekber, Arapçada "Allah en büyüktür." anlamına gelir ama gerçek anlamı daha farklıdır. Cumey bin Amr şöyle rivayet etmiştir: Ebu Abdullah (a.s) bana dedi ki: "Allah-u Ekber ne demektir?" Dedim ki: "Allah her şeyden büyüktür." Dedi ki: "Orada bir şey mi var ki, Allah ondan büyük olsun?" Dedim ki: "O halde nedir?" Buyurdu ki: "Allah vasfedilmekten daha büyüktür."

Sonra İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Saati zikretmiştir, işte böyle. Allah’ın Kendi kitabında ne buyurduğunu görmez misin?”

[Ona inanmayanlar, onu acele istiyorlar. İman edenler ise ondan korkanlardır. Ve onun Rablerinden bir hak olduğunu bilirler.] (Şura 42/18)”

Şebihlerin ve Gölgelerin Marifeti Hususunda Bir Fası:

Mufazzal bin Ömer (a.s) şöyle nakletmiştir: İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Allah’ın (s.v.t) yarattığı şeylerin ilki Müminlerdir. Onları gölgeler olarak yaratmadan önce şebihler olarak yarattı. Allah (s.v.t) Kendi nefsinin tesbih ve tehlil etti. O gün şebihler, açık olmayan (belirsiz) bir şey gibiydiler. Bunun delili, Allah’ın dünyada yarattığı yankıdır. Bir kişi konuşur ya da bağırsa o sesin benzeri cevap verir.

O, konumsuz bir konumdadır ve Allah, bunu şebihlere bir delil kılmıştır. Şüphesiz ki şebihler, dediği şey ile Allah’a cevap verirdi. Onda, mizaçlara terkip olmuş bir hayat yoktur aksine basit, diri ve latif bir hayat vardır, tıpkı yankının kişiye söylediği şeyle cevap vermesi ve onun içinde hayat bulunmaması gibi.

Sonra Allah (s.v.t) gölgeleri yarattı. O (s.v.t) Kendi nefsinin tesbih ve tehlil etti böylece şebihler de icabet ettiler ve ardından gölgeler de (icabet ettiler).

Şebihler icabet etti (cevap verdi) ve bundaki delil odur ki, aynada konuştuğun zaman şebihleri görmez misin? Sen konuşursun ve sanki o, konuşuyormuş ve onun içinde ruhlar varmış gibidir. Bu şekilde gölgeler, şebihlere cevap vermiştir ve ruhlar onun içindedir.⁹²

Sonra Allah (s.v.t) ruhları yarattı ve şüphesiz ki onlar, Allah’ı tanıma hususundaki rahatlıklarından ötürü ruhlar (ervah) diye adlandırılmışlardır ve diğer bir yüz de şudur ki, onlar Allah’a gitmişlerdir (ya da rahat olmuşlardır).

Sonra ruhlar şöyle dedi: “Ya Rab! Bizi nasıl yarattın ve bizi nasıl başlattın ki biz, başlangıcımızı, yaratılışlarımızı ve Senin yaratımını tanıyalım?”

O (s.v.t) onlara şöyle buyurdu: “Benden şebihler başladı sonra gölgeler sonra da siz.” Yani ruhlar.

Onlar şöyle dediler: “Ya Rab! Bize, bizi nasıl yarattığını öğrettin. Öyleyse neyin içinde büyüyüp neyin içinde öleceğimizi de bize öğret.”

O (s.v.t) onlara şöyle buyurdu: “Siz, Benim itaatim içinde büyüyecek ve sonra da sizden taraf hiçbir itimat olmaksızın isyan edeceksiniz. Şayet Bana isyana itimat verseydiniz ebediyen ölmezsiniz. Sonra da onunla sizden perdelendim. Ayrıca sizi birbirinizden perdeleyen bedenleri yarattım ve sizi, sizi Kendimden perdelediğim şey içinde Kendi nefsimi çağırdım. Siz Bana ibadet edersiniz ve Benim hicaplarım çoktur. Ben, ondan bir

⁹² Başka bir ihtimale göre ifade şöyledir: “...ve onun içinde ruh yoktur.”

hicap seçtiğim zaman ondan ayrılmam ve o da Benden ayrılmaz. Sizden her kim Bana onunla ibadet ederse o, gerçek bir Mümindir.

Ayrıca her kim Bana tüm hicaplarım ile ibadet ederse o, bir Kâfirdir. Bunun nedeni şudur ki, Benim hicaplarım çoktur ve onların hepsini mesken kılmışım yani Benden başkalarına mesken kılmışım.

Tüm bunlar, şeytanın çocukları için bir beladır zira onlar, Beni tanımaz ve marifetin hakikatiyle Bana ibadet etmezler. Her kim Bana iman ve güvenilirlik (kesinlik) ile ibadet ederse kendisinden ayrılmadığım ve Kendimden ayırmadığım hicapla onu mükâfatlandırırım. Zira bunu Kendi nefsim'e vacip etmişim ve şeytan ile evlatlarının Bana bununla ibadet etmelerini irade etmemişim. Siz Bana ibadet edersiniz ve siz buna daha layıksınız. Zira o, imanın hakikatidir."

Müminler şöyle dedi: "Ya Rab! Biz Sana nasıl isyan ederiz, Sen nasıl bir düşman yarattırısın ve onu hangi şeyden yarattırısın?"

Allah (s.v.t) şöyle buyurdu: "Ben, sizi bu şebihlerden yarattım. Şebihler Bana icabet etti ve Ben de sizi gölgelerden yarattım ve (yine) şebihler icabet etti ve sizin sözünüz itimat üzere değildi."

O (s.v.t) onları 51.000 yıl boyunca bıraktı sonra da Allah (s.v.t) konuşup şöyle buyurdu: "Şüphesiz ki Ben, arza bir halife yerleştireceğim. O, sizin düşmanınızdır ve ayrıca Hicapların da düşmanıdır. Onun zıttı yoktur doğrusu ancak galip gelen kimsenin zıttı vardır."

Onlar dediler ki: "Ya Rab! Bu düşman ne yapacaktır?"

Allah (s.v.t) şöyle buyurdu: "Beni, Hicabımla zikrederseniz sizi öldürecektir. Bana Hicabımdan iman ederseniz size azap edecektir. Bende şek etmezseniz, Hicaplarıma ibadet etmezseniz ve Beni tanırsanız bunların hiçbiri sizin üzerinizde bâki kalmaz. Hicap, manasız isimdir. Siz, manasız isime mi ibadet ediyorsunuz?"

Böylece Müminler bir araya geldi ki Allah (s.v.t) onlara "Ben, her gün bir işteyim ve o, Beni gösterir." dediği zaman O'nu karşılasınlar.

Böylelikle onlar şöyle dediler: "Bizim, Allah'ı bırakmamamız gerekir." Ve bu, Müminlerin bilgisizce ve kasıtsızca işlediği ilk hataydı.

Bu, Allah içindir ve onlar şöyle dediler: "Ya Rab! Oraya, orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi yerleştireceksin? Oysaki biz, Seni tesbih, takdis ve tehlil ediyor ve Sana ibadet ediyoruz."

Allah (s.v.t) şöyle buyurdu: "Ben, sizin bilmediğinizi bilirim."

Ancak onlar, O (s.v.t) onlara “Şüphesiz ki tüm Hicaplarımın içini Benden başkalarına mesken kılmışım. Sizi perdeleyeceğim ve sizi birbirinizden de perdeleyeceğim.” dediği zaman korktular. Bu sırada içlerine zayıflık ve korku girdi.

Sonra Allah (s.v.t) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Benim ilmim sizin içinizdedir. Eğer Beni talep etmezseniz ilmim batıl olur (boşa çıkar).”

O (s.v.t) hicaptan (bir şey) yarattı ve onunla Kendini onlardan perdeledi. O, harflerdir ve o, Âdem’in hicabıdır. Sonra O (s.v.t) herkes için yardımcılarının miktarına göre kendi hatasından bir hicap yarattı ve onu, kendi dostundan perdeledi. Ayrıca onun ilk hicabından İblisi ve şeytanı yarattı. O, insanların göğüslerine vesvese verir ve cennet şeytanı (da böyle yapar). Bunlar, onun, Müminlerin hatasından yaratılmış olan hicabından yaratıldı.

Sonra Allah (s.v.t) her mahlûk için bir ruh ve onların üzerine düşman olarak bir şeytan yarattı. İblis ve oğulları, Müminlerin isyanından yaratılmıştır.

Sonra bir cümlede, Allah (s.v.t) Müminlerin hicaplarından pek çok hicap yarattı. Daha sonra Allah (s.v.t) İblis’i ve zürriyetini (l.a) Kendisine ibadete çağırdı.

Onlar şöyle dediler: “Bize, yaratılışın ve bizim yaratılmamızın nasıl başladığını haber ver ki biz de bundan haberdar olalım?”

O (s.v.t) onlara, onları hangi şeyden yarattığını anlattı. O (s.v.t) onlara, Müminlerin yaratılışı hakkında hiçbir şey göstermedi ve onlar da sormadılar. Müminlerin sorduğu gibi onlar, O’na (s.v.t) isyanın ya da onların yaratılışlarının başlangıcını sormadılar. Bunlar isyan ettiler, yani Müminler fakat Allah onları affetti. Bizim için vuku bulan, bir kere isyan etmek ve sonra da O’nun bizi bağışlamasıdır. İblis ve zürriyeti ise Allah’a isyan etmeye bağlanmıştır.”

Bab # 67

Kardeşlerin Haklarını, Müminlerin Faziletini ve Mizac Hususundaki Eklemeleri Tanıma

İmam Sadık (a.s) bazı ashabına şöyle buyurdu: “Aileni ayır ve sahip olduğun şeyi Mümin kardeşinle paylaş. Ne mutlu (sana). İlim, Müminler arasında bölünmeksizin ortaktır. Allah (s.v.t) Kendi kerim kitabında da bu şekilde buyurmuştur:

[“Kulları için çıkardığı Allah’ın ziynetini ve rızıktan temiz olanını kim haram etti. O, dünya hayatında iman edenler içindir. Ve kıyâmet gününde de özellikle iman edenlere aittir.”] (Araf 7/32)

Dedem Resulullah Muhammed’den (s.a.a) aynı şekilde şöyle nakledilmiştir: Allah’ın dünyada yarattığı her şey Müminler içindir ve ortaktır, bölünme yoktur. Allah’ın düşmanları onda hiçbir paya sahip değildir.”

Yakup bin Sirac şöyle nakletmiştir: Ben mukaddes Harem’de yürüyordum ve başımın üzerinden bir ses geldi: “Ey Yakup! Allah’ın Velilerine müjde ver ki Allah (s.v.t) onlar için kendi kazandıkları tüm günahlarını bağışladı ancak Mümin kullarımın hakları hariç zira Ben onu, Kendi elimle yarattım ve Kendi ruhumdan onun içine yerleştirdim. Öyleyse onun haklarını her kim hafife alırsa Benim Melekûtuma giremez ve onu, Benim düşmanlarımın dostlarından yazarım ki onları Allah ve lanet ediciler lanetlerler. Yazıklar olsun onlara, Mümin kardeşlerinin haklarını hafife almaları sebebiyle.

Şüphesiz ki Müminler, Benim azametimin nurundan ve Benim kibriyamın celalindedir. Onlara iyi söyleyin. Her kim aksini yaparsa Benimle savaşa durmuş ve Bana düşmanlık göstermiştir.”

Bazı Arifler, İmam Sadık’a (a.s) şöyle sordu: “Ey Mevlam! Müminin Allah’a karşı hakkı nedir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Hakların en şiddetlisi şudur ki; o, ancak O’nun izniyle konuşur, yer ve içer. Onlardan her birinin dostuna olan itaati, Allah ve Resulüne (s.a.a) olan itaati gibi olmalıdır.”

Şöyle denildi: “Ey Mevlam! Fedanız olayım. Tüm bunları kim yapabilir?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Her kim cennetin kapsını çalmak, güvenle oraya girmek ve her şeyi bilen ve yüce olan Kimse’nin, ve kişiliği baştan sona hayır olan emrin sahibinin civarında selamet içinde olmak istiyorsa o yapar.”

Soruyu soran şöyle dedi: “Bunu bilseydim, onu kendime yükler ve size bu konuda sormazdım. Yüce olarak gelen şey hususunda seçim onundur.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Bir adam, sizin sorduğunuzun benzerini bana sordu ve ben de ona, size söylediğimin benzerini söyledim. O, genç ve hassastı. Yanımdan ayrıldı ve başı ve sakalı beyaz haldeydi. Şöyle demektedir: ‘Allah’ım! Yazıklar olsun ki bugüne kadar Mümin kardeşlerin hakkını ihmal ettim ve şüphesiz ki apaçık bir hüsrana içindeyim.’ ”

Ben de ona acıdım ve Allah’tan onu bağışlamasını istedim.”

Soruyu soran adam şöyle dedi: “Ey Mevlam! Peki ya benim halim nasıldır?”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Ey adam! Allah’tan ve Velilerinden öğrendiğin şey miktarınca kardeşlerine iyilik et.”

Adam şöyle dedi: “Ey Mevlam! Tekrar sizden mağfiret dilerim.”

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurdu: “Umulur ki Allah (s.v.t) mağfiret eder.”

Daha sonra o adam şöyle dedi: “Bunun üzerine rahmetin bana ulaşacağını anladım.”

Ahmed bin Muhammed, bize Muhammed bin Süleyman’dan o da Ebu Ali Muhammed bin Mihran’dan şöyle nakleder:

Ebu Cafer İmam Muhammed Bakır’a (a.s) şöyle arz ettim: “Bana Şianızdan olan basiretli müminden haber verin. Eğer marifette kemale erişse zina eder mi?”

İmam (a.s) “Hayır.” diye buyurdu.

Arz ettim: “Hırsızlık eder mi?”

İmam (a.s): “Hayır.” diye buyurdu.

Arz ettim: “Livat eder mi?”

İmam (a.s): “Hayır.” diye buyurdu.

Arz ettim: “Günah işler mi?”⁹³

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Evet zira o, bir günah işlerse o günahından taraf hiçbir şey ona yetişmez.”

Arz ettim: “Subhanallah. Bu nasıl olur, ey Mevlam?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Mümin, ümmetlerin mizacıdır. Günahından taraf hiçbir şey ona yetişmez.”

Arz ettim: “Bunu bana açıklayın, ey Resulullah’ın (s.a.a) kızının oğlu! Ümmetler ve mizaç benden saklıdır.”

⁹³ Kasıt, sadece küçük günahlar da olabilir.

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Yazıklar olsun sana! Allah’ın Kendi aziz kitabındaki buyruklarını duymamış mısın?”

[Onlar, küçük kusurları dışında, büyük günahlardan ve çirkin işlerden uzak duran kimselerdir. Şüphesiz Rabbin, bağışlaması çok geniş olandır. Sizi, topraktan yarattığında da ve analarınızın karnında ceninler iken de, en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, Allah’a karşı gelmekten sakınanları en iyi bilendir.] (Necm 53/32)

İmam Bakır’ın (a.s) ashabından İbrahim isimli bir adam şöyle sordu: “Küçük kusurların anlamı nedir?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Ey İbrahim, küçük kusurların ne olduğunu biliyor musun?”

O, “Hayır, ey Mevlam.” diye cevapladı.

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “O, Kâfirin gölgeler ve şebihlerdeki zannının ve neshinin mizacından taraf Müminde olmayan şeydir.”

İbrahim şöyle arz etti: “Ey Mevlam! Bunu bana açıklayın zira bu, benden saklı kalmıştır.”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Ey İbrahim! Göğsüne bundan başka bir şey karışıyor mu?”

İbrahim “Evet.” dedi.

İmam (a.s) “O nedir?” diye buyurdu.

İbrahim şöyle dedi: “Söyleyin bana, sizin Şialarınız herhangi bir şeyle kirlenir mi?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Ey İbrahim! Şüphesiz ki basiretli ve arif kimse kötü işlerden bir şeyle kirlenmez.”

İbrahim şaşırıldı ve şöyle dedi: “Subhanallah. O’na hamd olsun.”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Şaşkınlığınızı ve neden kaynaklandığınızı anladım. Öyleyse sor ve dinle, ey İbrahim! Bilip anlayacaksınız.”

İbrahim şöyle dedi: “Ey Mevlam! Sizin bana anlattıklarınıza ve kendimin söylediklerine çok şaşıyorum. Sizin Şialarınızdan ve Muhiblerinizden birini görüyoruz ki size muhabbetinde samimidir lakin içki içiyor, yol kesiyor, büyük günahlara giriyor, namazı, orucu, zekâtı, haccı, iyilik kapılarını ve sizi ihmal ediyor. Ey Mevlam, siz de iddia ediyorsunuz ki ona günah yetişmez.”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Yazıklar olsun sana, ey İbrahim! Bunlardan başka diyecek bir şeyin var mı?”

İbrahim şöyle dedi: “Size nasb (düşmanlık) besleyen kimseler (nasibiler) vardır ki (haramlardan) kaçınır, namazı vaktinde kılar, üzerine farz olan zekâtı verir, iyi amellere dikkat eder ve onları sever. Öyleyse bu nasıl olur, ey Mevlam?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Ey İbrahim! Konuşmayı çok uzattın ve getirdiğin şey hususunda seni bilgilendirdim. Bunların inancı nasıldır?”

İbrahim şöyle buyurdu: “Ey Mevlam! Vafettiğim şey üzere olan Şialarınızdan ve Muhiblerinizden olan birine, sizin velayetiniz ve muhabbetinizi bırakması için doğu ve batı arası kadar altın ve gümüş verilse yine de bırakmaz, hatta burnuna kılıç ile vurulsa bile.

İyi ameller ile vafettiğim ve size karşı nasb besleyenlerden (nasibilerden) ve sizin düşmanlarınızın dostlarından olan birine, tağutların velayetini bırakması için dünya kadar altın verilse yine de bırakmaz, hatta burnuna kılıç ile vurulsa bile.”

İmam (a.s) gülümsedi ve şöyle buyurdu: “Ey İbrahim! İşte bu yüzden Nasibinin amelleri alevli bir ateş ile yakılarak yok olur. Bu yüzden Allah (s.v.t) şöyle buyurmuştur:

[Onların yaptıkları bütün amellerine yöneldik ve onları dağılmış toz zerrelere çevirdik.] (Furkan 25/23)

Yazıklar olsun sana, ey İbrahim! Bunun nedenini biliyor musun?”

İbrahim şöyle dedi: “Hayır, ey Resulullah’ın (s.a.a) kızının oğlu! Bunu bana açıklayın zira geceleri hep uyanığım ve nedeni bilmiyorum.”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Allah (s.v.t) şu anda da âlim ve kadimdir. O, şeyleri hiçbir şeyden (yoktan) yarattı. Her kim Allah’ın şeyleri bir şeyden yarattığını iddia ederse küfre girmiştir. Sonra tahir bir arz oldu. Orada şirin ve zelal (berrak) bir su coşturdu ve ona biz Ehlibeyt’in velayetini sundu, o da kabul etti. Sonra o suyu orada yedi gün tabakalarına kadar cari etti (akıttı). Ardından bu çamurun en temiz ve en değerli kısmından bir miktar aldı ve onu İmamların (a.s) çamuru olarak karar kıldı. Sonra o çamuru yıkadı ve ondan bizim Şialarımızı sonra da Muhiplerimizi yarattı. Ey İbrahim! Eğer sizin çamurunuz bizim çamurumuz gibi kalsaydı biz ve siz eşit olurduk.”

İbrahim şöyle dedi: “Ey Mevlam! Bizim çamurumuza ne oldu?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Sana söyleyeyim. Şüphesiz ki Allah (s.v.t) arzı yarattı ve o, habis ve çürük oldu. Böylece O (s.v.t) orada acı ve kötü bir su yarattı ve biz Ehlibeyt’in velayetini sundu fakat o, bunu kabul etmedi.

Böylece O (s.v.t) orada yedi gün (o acı) suyu tabaklarına kadar akıttı sonra da o çamurdan alıp ondan tağutları ve küfür imamlarını yarattı. Ardından onunla sizin çamurunuzu karıştırdı, ey İbrahim! Sizin çamurunuz öyle kalsa ve onların çamuru ile karışmasaydı onlar iki şehadeti getirmemiş, namaz kılıp oruç tutmamış, zekât verip hacca gitmemiş ve emaneti eda etmemiş olurdu.

Ayrıca onlar suret olarak size benzemezdi ve mümin için, düşmanını kendi (güzel) sureti gibi görmekten daha büyük (daha ağır) hiçbir şey yoktur.”

İbrahim şöyle dedi: “Ey Mevlam! Allah, çamura ne yaptı?”

İmam Bakır (a.s) "Onu karıştırdı." Diye buyurdu.

İbrahim şöyle dedi: "Onu ne ile karıştırdı?"

İmam (a.s) şöyle buyurdu: "İlk temiz su ve ikinci tuzlu su ile. Sonra da birinden bir avuç aldı ve şöyle buyurdu: "Bunlar cennet içindir ve Ben umursamam." Sonra da diğerinden bir avuç aldı ve şöyle buyurdu: "Bunlar nâr içindir ve Ben umursamam."

Ardından onları karıştırdı ve Müminlerin neshinden ve çamurundan (bir parçayı) Kâfirlerin neshinin ve çamurunun üzerine yerleştirdi.

Öyleyse bizim Şialarımızın yaptığı zina, livata, hıyanet etme, namazı, orucu, haccı ve cihadı terk etme, onunla karışmış olan Kâfirin neshindedir. Nasibinin yapığı namaz, oruç, hac, cihad ve iyi işler ise Müminin neshinden, tıynetinden ⁹⁴ ve unsurundandır.

Zira namaz, oruç, hac, cihad ve iyi işler Müminin neshinden ve zina, livata, ayyaşlık ve kötü günahlar işlemek ise Kâfirin neshindedir.

Ameller Allah'a (s.v.t) sunulduğu vakit O (s.v.t) Kendi natık ilmi ve önceden geçen hükmü ile şöyle buyuracaktır: "Ben Âlim ve Hâkim'im. Ben Adil'im ve hiç haksızlık etmem. Ben insafliyim ve hiç zulmetmem. Ameller kendi cevherlerine (asıllarına/kaynaklarına) geri dönsün."

Böylece ameller, eğer ondan (nasibiden) gelmiş ise kendi kötü unsurlarına geri döner ve ona yapışır. İyi ameller de eğer ondan (Müminden) gelmiş ise kendi (iyi) cevherlerine geri döner ki temiz iyi ameller Müminin neshinden, onun tıynetinden ve temiz unsurundandır.

["Eşyamızı yanında bulduğumuz kişiden başkasını almaktan (tutmaktan) Allah'a sığınırım. Eğer biz (bunu) yaparsak, o zaman elbette zalimlerden oluruz." dedi.] (Yusuf 12/79)

Ey İbrahim! Vallahi bu, onun bizim ilmimizin batınındaki tefsiridir.

Ey İbrahim! Söyle bana, güneş doğarsa onun ışığı beldelerde açıkça görülür. Peki ya o, (güneşin etrafındaki) halkadan ayrı mıdır yoksa onun içinden midir?"

İbrahim şöyle arz etti: "Ey Mevlam! Doğma durumunda ayırıcıdır ve batma durumunda ise ona birleşiktir."

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Güneş kaybolursa tüm ışınlar güneş ile birleşmez mi?"

İbrahim şöyle arz etti: "Evet, onların hepsi ona geri döner."

⁹⁴ Tıynet, Arapçada çamur, yaratılış, huy, maya gibi anlamlara gelir.

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Aynı şekilde her şey kendi cinsine, neshine, aslına ve unsuruna geri döner. Eğer Kıyamet günü gelirse tüm bu ameller Allah’a sunulur ve eğer o, Müminin tıynetini (çamuru) ile karışmış ise O (s.v.t) Müminden ağırlıklarını ve günahlarını söküp onları Nasibiye ve onun tıynetinin kötülüğüne geri döndürür. Eğer ağırlıklar ve günahlar Nasibinin neshinden, cevherinden ve unsurundan ise O (s.v.t) Nasibiye ağırlıkları ve günahları verir.

Ayrıca Allah (s.v.t) emreder de Müminin tıynetini, onun namazları ve salih amelleri ile birlikte Nasibiden alınır ve eğer bu ameller Müminin neshinden, cevherinden ve unsurundan ise O (s.v.t) onu Mümüne geri döndürür. Söyle, ey İbrahim! Burada bir adaletsizlik, düşmanlık, zulüm ve batıl görüyor musun?”

İbrahim şöyle dedi: “Allah korusun. Şüphesiz ki Allah, Kendi kullarını, onların amellerini, ilimlerini, neshlerini ve cevherlerini bilir. Ey Mevlam! Bu, ceza (karşılık) gününün belirleyici hükmü müdür?”

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Ey İbrahim! Şüphesiz ki bu hüküm ondandır, belirleyici hükümden ve ayrıca adil bir kazadır (yargı). Tohumu yaran Kimseye and olsun ki sana haktan başka bir şey söylemedim ve O, yaptıklarından sorulmaz ama onlar sorulurlar. Rabbin hiç kimseye hiç zulmetmez, Allah (s.v.t) kullara karşı asla adaletsiz değildir. Şüphesiz ki hak Rabbinin katındadır öyleyse şüphe edenlerden olma.”

İbrahim şöyle dedi: “Ey Mevlam! Sizin sırlarınıza, açıkça bildirdiğinize, zahirinize ve batınına sonra da senin saklı sırlarına, zahirine ve batınına ve sonra da senin saklı sırlarına iman ettim. Ey Mevlam! Vallahi, sizden biri hakkında bana ulaşan şeye şaşırmış haldeyim.”

İmam (a.s) “Seni şaşırtan nedir?” diye buyurdu.

İbrahim şöyle dedi: “Ey Resulullah’ın (s.a.a) kızının oğlu! Şaşkınlığım, Allah (s.v.t), O’nun hikmeti, ilmi ve adaleti hususundadır. O, sizin düşmanınız olan Nasibinin iyi amellerini alıp onu sizin Şianıza geri döndürür ve Şiaların günahlarını alıp onu sizin düşmanlarınıza geri döndürür.”

İmama Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Evet. Tohumu yaran, hayatı çıkararak, cenneti yaratan ve göklerle arzı yoktan var eden Allah’a and olsun ki, ey İbrahim, sana Kuran-ı Kerim’de mevcut olandan başka bir şey anlatmadım.”

İbrahim şöyle dedi: “Ey Mevlam! Bu özel olarak Kuran’da bulunur mu?”

İmam (a.s) şöyle buyurdu: “Evet, ey İbrahim! Bu özel olarak Kuran’da yer alır. Bunu sana kıraat etmemi ister misin?”

İbrahim şöyle dedi: “Evet. Vallahi, ey Resulullah’ın (s.a.a) kızının oğlu!”

İmam Bakır (a.s) şu ayeti kıraat etti ve şöyle buyurdu:

[Ve inkâr edenler, iman edenlere: "Bizim yolumuza tâbî olun. Sizin hatalarınızı yüklenelim." dediler. Onlar, diğerlerinin hatalarından bir şey yüklenecek değiller. Muhakkak ki onlar, yalancılardır. Ve onlar, kendi yükleri ile beraber, onların yüklerini de mutlaka yüklenecekler. Kıyâmet günü onlar, uydurdukları şeylerden mutlaka sorgulanacaklar.] (Ankebut 29/12-13)

"Yani, ey İbrahim, onlar kendi yüklerinin yanı sıra Müminlerin yüklerini de taşıyacaklardır, eğer günahlar (yükler) onların neshinden, tabiatından ve cevherinden ise."

İbrahim "Evet, ey Mevlam!" dedi.

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Onlar, kıyamet günü kendi günahlarını eksiksiz olarak taşımlarının yanı sıra bilmeden zulmedenlerin günahlarını da taşıyacaklardır. Ey İbrahim! O'nun (s.v.t) bizi sevenler ve bizim Şialarımız hakkında ne buyurduğunu biliyor musun?"

İbrahim "Hayır, ey Mevlam!" dedi.

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: "Öyleyse bu ayeti oku:

İman edenlere gelince [Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.] (Furkan 25/70)

O (s.v.t) kıyamet günü bizim Şialarımızın günahlarını iyi amellere çevirecektir. Şüphesiz ki ey İbrahim, Allah'ın yüzü ve celali üzerine sana yemin ederim ki, bu şey O'nun adaletinden ve mahlûkatına olan insafındandır. O'nun hükmü ve yargısı için bir değişiklik söz konusu değildir. Ey İbrahim! İster misin ki, karışım, iki çamur ve iyi ile kötü arz hakkında zikredilen şeyleri sana okuyayım?"

İbrahim "Evet, isterim." Dedi.

İmam Bakır (a.s) şu ayeti kıraat etti ve şöyle buyurdu:

[Onlar, küçük kusurları dışında, büyük günahlardan ve çirkin işlerden uzak duran kimselerdir. Şüphesiz Rabbin, bağışlaması çok geniş olandır. Sizi, topraktan yarattığında da ve analarınızın karnında ceninler iken de, en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, Allah'a karşı gelmekten sakınanları en iyi bilendir.] (Necm 53/32)

O buyuruyor ki, hiç kimse orucunu, namazını, haccını veya cihadını delil olarak kullanamaz. Zira Allah (s.v.t) ganidir ve bunların hiçbirine hiçbir ihtiyacı da yoktur. O (s.v.t) kullarını en iyi bilir, onların muttaki ve günahkâr olanını da. Şayet kişi Allah'ı, O'nun Velilerini, O'nun düşmanlarını ve kendisiyle Rabbi arasındaki Hüccetini tanımamış ise namazının ve orucunun çokluğuyla kazanamayacaktır. Sana artırayım mı, ey İbrahim?"

İbrahim "Evet, ey Mevlam." Dedi.

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurdu: “Bu ayeti kıraat et:

[Sizi yarattığı gibi (O’na) dönersiniz. Bir kısmı hidayete erdi ve bir kısmının üzerine dalâlet hak oldu. Muhakkak ki onlar, Allah’tan başka şeytanları dostlar edindiler. Ve onlar kendilerinin hidayete erdiklerini zannederler.] (Araf 7/29-30)

Allah (s.v.t) buyuruyor ki, tıpkı sizi temiz ve iyi arz ile kötü arzdan aldığı (yarattığı) gibi siz kendi cevherlerinize ve asıllarınıza döneceksiniz. Öyleyse her kim temiz çamurdan ise yaratıldığı şeye geri dönecektir. Allah’ın “Muhakkak ki onlar, Allah’tan başka şeytanları dostlar edindiler.” Sözünün anlamı da şudur ki, onlar namazlarının, zekâtlarının, haclarının ve hidayet edildikleri diğer işlerden dolayı böyle vehimlere kapılırlar yani kend kendilerinin hidayete erdiklerini zannederler. Bunu kendin için al, ey İbni İshak! Her kim bizim hadislerimizle sahtekârlık yapar ve haklarımızı gaspederse (elem dolu bir azap onu beklemektedir).

Biz İmamlar, Allah’ın Velileriyiz ki, O’nun ilminden taraf hiçbir şey bizden gizli değildir, ne arzda ne de göklerde. Biz, Allah’ın eli ve yanımız, Allah’ın yüzü ve gözüyüz. Mümin nereye bakarsa bizi görür. Biz dilersek Allah dilemiştir. Bunu, ehlinden başkasına açma.

Hamd olsun Allah’a ki kudretinin nurunun tıynetinden bizi seçti, meşietinin sırrının ilminden bize bahşetti. Bize emretti ki, O’nun emanetinin marifetinin hakikatının hakkını Şialarımıza tanıtalım, O’nun velayeti ile onların nefislerini çeşitli azaplardan temizleyelim ve Dar-us Selam’a ve Rahman ve Rahim’in civarı ile O’nun cennetlerindeki hayırlarına çağırarak onlar için iman hususunda hidayeti mühürleyelim. Böylece Biz, O’nun rahmetiyle onları afiyetli, temiz, razı olmuş ve razı olunmuş bir kaynağa daldırırız.

İdrak sahibi ariflere ne mutlu! Allah (s.v.t) onlar hususunda halis niyetlere sahiptir. Allah’ın salatı, kendi risaleti ile hakka hidayet eden seyidimiz Muhammed’in üzerine olsun. Allah (s.v.t) onu önceden (başlangıçtan) önce yaratmıştır ve apaçık hakkın beyanı hususunda onu seçmiştir. Ayrıca O’nun tayyip ve tahir olan ailesinin ve itretinin ve ayrıca onların neslinden olan tüm zürriyetinin üzerine de Allah’ın salatı olsun. Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah’adır. Vesselam.”

“Haft” başlıklı bu saklı kitap tamamlanmıştır. Mevlamız Cafer-i Sadık’ın (ondan taraf bize selam olsun) lütufları ile oluşturulan bu kitap “Haft-ul Şerif” adıyla adlandırılmıştır. Zira bu kitap yaratılışın başlangıcından, onun aslının ve sonunun nasıl olduğundan, onun ayrıntılarının nasıl olup nefislerin hidayet ve nihayet gayesiyle nasıl halden halz girdiğinden haber vermektir. Vessalam. (Ayrıca Imam Ahmed el Hasan’ın (a.s) açıkladığı üzere kitapta az sayıda bazı tahripler yer almaktadır. Dolayısıyla bazı cümlelerde anlaşmazlıklar olabilir. Bu sebepten kitabı okurken bunu da göz önünde bulundurmanızı rica ederiz.)

Vessalam

Arapçadan İngilizceye çeviri Abdullah Haşim Eba Sadık (a.s) tarafından
3/16/2013’te tamamlanmıştır.

İngilizceden Türkçeye çeviri Türk Ensar Çeviri Komitesi tarafından
2/1/2016’da tamamlanmıştır.

محمد رسول الله

لا اله الا الله

البيعة لله

قد جاء ما كنتم توعدون

المهدي حجة الله

علي ولي الله

Daha Fazla Bilgi için:

Black-banners.com/forum

Siyahbayraklar.wordpress.com

Ahmedelhasan.wordpress.com

Ahmedalhasan313.wordpress.com